

Úřední věstník

Evropské unie

L 343

České vydání

Právní předpisy

Svazek 56

19. prosince 2013

Obsah

I *Legislativní akty*

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1359/2013/EU ze dne 17. prosince 2013 o změně směrnice 2003/87/ES za účelem vyjasnění ustanovení o harmonogramu dražeb povolenek na emise skleníkových plynů ⁽¹⁾ 1

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (EU) č. 1360/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví dávky z výroby v odvětví cukru pro hospodářské roky 2001/02, 2002/03, 2003/04, 2004/05 a 2005/06, koeficient nezbytný k výpočtu doplňkové dávky pro hospodářské roky 2001/02 a 2004/05 a částky, jež mají hradit výrobci cukru prodejcům cukrové řepy z důvodu rozdílu mezi maximální dávkou a dávkou, jež má být účtována za hospodářské roky 2002/03, 2003/04 a 2005/06..... 2
- ★ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1361/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu 7

Cena: 4 EUR

(Pokračování na následující straně)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1362/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se stanoví metody senzorického zkoušení nevařeného ochuceného drůbežího masa pro účely jeho zařazení do kombinované nomenklatury	9
★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1363/2013 ze dne 12. prosince 2013, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, pokud jde o definici „umělých nanomateriálů“ ⁽¹⁾	26
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1364/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se mění nařízení (ES) č. 889/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o použití juvenilních jedinců nepocházejících z ekologické akvakultury a zárodečného materiálu pocházejícího z konvenčních líhní mlžů v ekologické akvakultuře	29
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1365/2013 ze dne 18. prosince 2013 o povolení přípravku z alfa-galaktosidázy ze <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (CBS 615.94) a endo-1,4-beta-glukanázy z <i>Aspergillus niger</i> (CBS 120604) jako doplňkové látky pro výkrm menšinových druhů drůbeže a pro odchov kuřat a kuřice (držitel povolení Kerry Ingredients and Flavours) ⁽¹⁾	31
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1366/2013 ze dne 18. prosince 2013 o odchylkách od pravidel původu stanovených v příloze II Dohody zakládající přidružení mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Střední Amerikou na straně druhé, které se použijí v rámci kvót pro některé produkty z Guatemaly	34
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1367/2013 ze dne 18. prosince 2013 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	38

ROZHODNUTÍ

2013/772/EU:

★ Rozhodnutí Rady ze dne 17. prosince 2013 o jmenování pěti členů Účetního dvora	40
--	----

2013/773/EU:

★ Rozhodnutí Rady ze dne 17. prosince 2013 o jmenování jedné německé členky Výboru regionů	41
--	----

2013/774/EU:

★ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 17. prosince 2013, kterým se schvaluje omezení povolení biocidních přípravků obsahujících bromadiolon oznámené Německem v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES (oznámeno pod číslem C(2013) 9030)	42
--	----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 1359/2013/EU

ze dne 17. prosince 2013

o změně směrnice 2003/87/ES za účelem vyjasnění ustanovení o harmonogramu dražeb povolenek na emise skleníkových plynů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 10 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽³⁾ nespecifikují, jakým způsobem se mají během obchodovacího období rozdělit jednotlivé objemy povolenek na emise skleníkových plynů, které mají být vydraženy.
- (2) V zájmu právní jistoty a předvídatelnosti trhu je třeba vyjasnit, že Komise může za výjimečných okolností upravit harmonogram dražeb podle čl. 10 odst. 4 směrnice 2003/87/ES, aby bylo zajištěno řádné fungování trhu.
- (3) Směrnice 2003/87/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

V čl. 10 odst. 4 prvním pododstavci směrnice 2003/87/ES se doplňují nové věty, které znějí:

„Pokud se na základě posouzení jednotlivých průmyslových odvětví ukáže, že se neočekává žádný významný dopad na odvětví nebo pododvětví vystavená značnému riziku úniku uhlíku, může Komise ve výjimečných případech upravit harmonogram pro období uvedené v čl. 13 odst. 1, které začíná dnem 1. ledna 2013, tak, aby bylo zajištěno řádné fungování trhu. Komise provede nanejvýš jednu takovou úpravu pro maximální počet 900 milionů povolenek.“

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
L. LINKEVIČIUS

⁽¹⁾ Úř. věst. C 11, 15.1.2013, s. 87.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. prosince 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 2013.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1360/2013

ze dne 2. prosince 2013,

kterým se stanoví dávky z výroby v odvětví cukru pro hospodářské roky 2001/02, 2002/03, 2003/04, 2004/05 a 2005/06, koeficient nezbytný k výpočtu doplňkové dávky pro hospodářské roky 2001/02 a 2004/05 a částky, jež mají hradit výrobci cukru prodejcům cukrové řepy z důvodu rozdílu mezi maximální dávkou a dávkou, jež má být účtována za hospodářské roky 2002/03, 2003/04 a 2005/06

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle nařízení Rady (ES) č. 1260/2001⁽¹⁾, a zejména podle čl. 15 odst. 8 první odrážky, čl. 16 odst. 5 a čl. 18 odst. 5 uvedeného nařízení, má Komise pravomoc přijmout prováděcí pravidla týkající se základní výrobní dávky, která má být vybírána od držitelů kvóty působících v rámci společné organizace trhů v odvětví cukru, koeficientu pro výpočet doplňkové dávky a úhrady nebo částečného proplacení dávky prodejcům cukrové řepy.

(2) Komise stanovila dávky z výroby pro hospodářské roky 2001/02⁽²⁾, 2002/03⁽³⁾, 2003/04⁽⁴⁾, 2004/05⁽⁵⁾ a 2005/06⁽⁶⁾.

(3) Článek 18 odst. 2 nařízení (ES) č. 1260/2001 stanoví, že pokud je dávka ze základní výroby nižší než maximální částka podle čl. 15 odst. 3, nebo pokud je dávka B uvedená v tomto článku nižší než maximální částka podle čl. 15 odst. 4 uvedeného nařízení, v případě potřeby upravená podle čl. 15 odst. 5, mají výrobci cukru uhradit prodejcům cukrové řepy 60 % rozdílu mezi maximální částkou příslušné dávky a dávkou, jež má být účtována.

(4) Podle čl. 9 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 314/2002⁽⁷⁾, byla stanovena pro hospodářské roky 2002/03⁽⁸⁾, 2003/04⁽⁹⁾ a 2005/06⁽¹⁰⁾ částka, kterou byli výrobci cukru povinni platit prodejcům cukrové řepy z důvodu rozdílu mezi maximální základní dávkou z výroby a dávkou B a dávkou, jež má být účtována.

(5) V rámci reformy společné organizace trhů v odvětví cukru bylo nařízením Rady (ES) č. 318/2006⁽¹¹⁾ nařízení (ES) č. 1260/2001 zrušeno a nahrazeno s účinností od hospodářského roku 2006/07. Nařízením (ES) č. 318/2006, jež bylo následně zrušeno a začleněno do nařízení Rady (ES) č. 1234/2007⁽¹²⁾, nahradilo variabilní mechanismus dávek z výroby cukru, jenž spočíval v samofinancovaném režimu produkčních kvót, novou výrobní dávkou, jež

(1) Nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (Úř. věst. L 178, 30.6.2001, s. 1).

(2) Nařízení Komise (ES) č. 1837/2002 (Úř. věst. L 278, 16.10.2002, s. 13).

(3) Nařízení Komise (ES) č. 1762/2003 (Úř. věst. L 254, 8.10.2003, s. 4).

(4) Nařízení Komise (ES) č. 1775/2004 (Úř. věst. L 316, 15.10.2004, s. 64).

(5) Nařízení Komise (ES) č. 1686/2005 (Úř. věst. L 271, 15.10.2005, s. 12).

(6) Nařízení Komise (ES) č. 164/2007 (Úř. věst. L 51, 20.2.2007, s. 17).

(7) Nařízení Komise (ES) č. 314/2002 ze dne 20. února 2002, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro režim kvót v odvětví cukru (Úř. věst. L 50, 21.2.2002, s. 40).

(8) Úř. věst. L 254, 8.10.2003, s. 5.

(9) Úř. věst. L 316, 15.10.2004, s. 65.

(10) Úř. věst. L 51, 20.2.2007, s. 16.

(11) Nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (Úř. věst. L 58, 28.2.2006, s. 1).

(12) Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1).

přispívá k financování výdajů v odvětví cukru v rámci společné organizace trhů v odvětví cukru.

- (6) Dne 8. května 2008 Soudní dvůr ve spojených věcech C-5/06 a C-23/06 až C-36/06 prohlásil za neplatná nařízení Komise (ES) č. 1762/2003 ⁽¹⁾ a (ES) č. 1775/2004 ⁽²⁾. Soudní dvůr ve svém rozsudku uvedl, že pro účely výpočtu odhadované průměrné ztráty na tunu výrobku se musí zohlednit veškerá množství cukru ve vyvážených výrobcích, ať již za ně byla vyplacena vývozní náhrada či nikoli.
- (7) Soudní dvůr rovněž ve spojených věcech C-175/05 až C-184/07 a ve věcech C-466/06 a C-200/06 prohlásil za neplatné nařízení Komise (ES) č. 1686/2005 ⁽³⁾.
- (8) Aby vyhověla rozhodnutí Soudního dvora, přijala Komise nařízení (ES) č. 1193/2009 ⁽⁴⁾.
- (9) Tribunál vydal dne 29. září 2011 rozsudek ve věci T-4/06, v němž uvedl, že pro odstupňovaný koeficient doplňkové dávky v odvětví cukru nebyl nalezen vhodný právní základ, a zrušil článek 2 nařízení (ES) č. 1686/2005 ve znění článku 3 nařízení (ES) č. 1193/2009.
- (10) Soudní dvůr dne 27. září 2012 ve spojených věcech C-113/10, C-147/10 a C-234/10 prohlásil nařízení (ES) č. 1193/2009 za neplatné, přičemž uvedl, že pro účely výpočtu odhadované průměrné ztráty na tunu výrobku je třeba čl. 15 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 1260/2001 vykládat v tom smyslu, že celková částka náhrad zahrnuje veškeré částky skutečně vyplacených vývozních náhrad.
- (11) Proto by měly být stanoveny dávky v odvětví cukru ve vhodné výši. Pro vývozy vymezené v souladu s čl. 6 odst. 5 nařízení Komise (ES) č. 314/2002 by „průměrná ztráta“ ve smyslu čl. 15 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 1260/2001 měla být vypočtena vydělením skutečně vyplacených náhrad vyvezeným množstvím, ať již byla náhrada vyplacena, či nikoli. „Exportovatelný přebytek“ ve smyslu čl. 15 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 1260/2001 by rovněž měl být vypočten při zahrnutí všech vývozů, ať již za ně byly vyplaceny náhrady, či nikoli.
- (12) Vzhledem k tomu, že k výpočtu dávek pro hospodářský rok 2001/02 byla použita stejná metoda jako ta, o jejíž neplatnosti rozhodl Soudní dvůr, měly by být výrobní dávky a koeficient doplňkové dávky pro hospodářský rok 2001/02 rovněž příslušně opraveny.
- (13) Z rozsudku Soudního dvora vyplývá, že opravené dávky by se měly použít od stejných dat jako dávky, jež byly prohlášeny za neplatné.
- (14) V návaznosti na stanovení dávek z cukru podle metody uvedené v 11. bodě odůvodnění by měly být rovněž nově a se zpětnou působností stanoveny částky, jež jsou povinni zaplatit výrobci cukru prodejci cukrové řepy z důvodu rozdílu mezi maximální dávkou a dávkou, jež má být účtována za hospodářské roky 2002/03, 2003/04 a 2005/06.
- (15) V případě hospodářského roku 2001/02 dosahuje nepokrytá celková ztráta, jež byla vypočítána podle metody uvedené v 11. bodě odůvodnění, částky 14 123 937 EUR. Pro uvedený hospodářský rok je tedy třeba odpovídajícím způsobem stanovit a se zpětnou působností používat koeficient uvedený v čl. 16 odst. 2 nařízení (ES) č. 1260/2001.
- (16) V případě hospodářského roku 2002/03 je výsledkem použití metody uvedené v 11. bodě odůvodnění základní výrobní dávka ve výši 2 % a dávka B ve výši 16,371 %, jež by se měly použít pro uvedený hospodářský rok se zpětnou působností. Nově vypočítaná celková ztráta je zcela pokryta příjmy ze základní výrobní dávky a z dávky B. Vzhledem k tomu není pro uvedený hospodářský rok nutné stanovit doplňkový koeficient uvedený v čl. 16 odst. 2 nařízení (ES) č. 1260/2001.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1762/2003 ze dne 7. října 2003, kterým se pro hospodářský rok 2002/2003 stanoví dávky z výroby v odvětví cukru (Úř. věst. L 254, 8.10.2003, s. 4).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1775/2004 ze dne 14. října 2004, kterým se pro hospodářský rok 2003/2004 stanoví dávky z výroby v odvětví cukru (Úř. věst. Úř. věst. L 316, 15.10.2004, s. 64).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1686/2005 ze dne 14. října 2005, kterým se pro hospodářský rok 2004/2005 stanoví částky na dávky z výroby a koeficient doplňkové dávky v odvětví cukru (Úř. věst. L 271, 15.10.2005, s. 12).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1193/2009, kterým se opravují nařízení (ES) č. 1762/2003, (ES) č. 1775/2004, (ES) č. 1686/2005 a (ES) č. 164/2007 a kterým se pro hospodářské roky 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 a 2005/2006 stanoví částky na dávky z výroby v odvětví cukru (Úř. věst. L 321, 8.12.2009, s. 1).

- (17) V případě hospodářského roku 2002/03 byla nařízením Komise (ES) č. 1440/2002 ⁽¹⁾, stanovena maximální výše dávky B na 37,5 % intervenční ceny bílého cukru. Dávka B použitelná pro uvedený hospodářský rok však byla opravena podle metody uvedené v 11. bodě odůvodnění na 16,371 % intervenční ceny bílého cukru. Vzhledem k tomuto rozdílu má být pro tento hospodářský rok stanovena podle čl. 18 odst. 2 nařízení (ES) č. 1260/2001 částka, kterou jsou povinni zaplatit výrobci cukru prodejcům cukrové řepy za tunu cukrové řepy standardní jakosti.
- (18) V případě hospodářského roku 2003/04 je výsledkem použití metody uvedené v 11. bodě odůvodnění základní výrobní dávka ve výši 2 % a dávka B ve výši 17,259 %. Nově vypočítaná celková ztráta je zcela pokryta příjmy ze základní výrobní dávky a z dávky B. Vzhledem k tomu není pro tento hospodářský rok nutné stanovit doplňkový koeficient uvedený v čl. 16 odst. 2 nařízení (ES) č. 1260/2001.
- (19) V případě hospodářského roku 2003/04 byla nařízením (ES) č. 1440/2002 stanovena maximální výše dávky B na 37,5 % intervenční ceny bílého cukru. Dávka B použitelná pro uvedený hospodářský rok, jež byla opravena podle metody uvedené v 11. bodě odůvodnění, činí 17,259 % intervenční ceny bílého cukru. Vzhledem k tomuto rozdílu má být pro tento hospodářský rok stanovena podle čl. 18 odst. 2 nařízení (ES) č. 1260/2001 částka, kterou jsou povinni zaplatit výrobci cukru prodejcům cukrové řepy za tunu cukrové řepy standardní jakosti.
- (20) V případě hospodářského roku 2004/05 nedochází při použití metody uvedené v 11. bodě odůvodnění ke změně základní výrobní dávky ani dávky B. Pro uvedený hospodářský rok dosahuje nepokrytá celková ztráta vypočítaná podle metody uvedené v 11. bodě odůvodnění výše 57 648 788 EUR. Je tedy třeba stanovit koeficient podle čl. 16 odst. 2 nařízení (ES) č. 1260/2001. Z rozsudku Soudního dvora, na který je odkazováno v 9. bodě odůvodnění, vyplývá, že by měl být stanoven jednotný koeficient pro členské státy Unie ve složení ke dni 30. dubna 2004 a pro členské státy Unie ve složení ke dni 1. května 2004.
- (21) V případě hospodářského roku 2005/06 je výsledkem použití metody uvedené v 11. bodě odůvodnění základní výrobní dávka ve výši 1,2335 %, přičemž dávky B není zapotřebí. Nově vypočítaná celková ztráta je zcela pokryta příjmy ze základní výrobní dávky, a tudíž není pro tento hospodářský rok zapotřebí stanovit doplňkový koeficient uvedený v čl. 16 odst. 2 nařízení (ES) č. 1260/2001.
- (22) V případě hospodářského roku 2005/06 byla nařízením Komise (ES) č. 1296/2005 ⁽²⁾, stanovena maximální výše dávky B na 37,5 % intervenční ceny bílého cukru. Zatímco základní výrobní dávka použitelná pro uvedený hospodářský rok opravená podle metody uvedené v 11. bodě odůvodnění činí 1,2335 % intervenční ceny pro bílý cukr, dávku B není nutné stanovit. Vzhledem k těmto rozdílům by měla být pro tento hospodářský rok stanovena podle čl. 18 odst. 2 nařízení (ES) č. 1260/2001 částka, kterou jsou povinni zaplatit výrobci cukru prodejcům cukrové řepy za tunu cukrové řepy standardní jakosti.
- (23) V zájmu právní jistoty a zajištění rovného zacházení s dotčenými provozovateli v jednotlivých členských státech je třeba stanovit společné datum, od něhož by se dávky určené tímto nařízením měly stanovit ve smyslu čl. 2 odst. 2 druhého pododstavce nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ⁽³⁾. Lhůta vymezená tímto datem by se nicméně neměla použít v případech, kdy jsou členské státy podle svých vnitrostátních právních předpisů povinny dotčeným provozovatelům částku uhradit po uvedeném dni,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Výrobní dávky v odvětví cukru pro hospodářské roky 2001/02, 2002/03, 2003/04, 2004/05 a 2005/06 se stanovují podle bodu 1 přílohy.
2. Koeficienty nezbytné pro výpočet doplňkové dávky pro hospodářské roky 2001/02 a 2004/05 se stanovují podle bodu 2 přílohy.
3. Částky, které jsou povinni zaplatit výrobci cukru prodejcům cukrové řepy z důvodu dávek A či B pro hospodářské roky 2002/03, 2003/04 a 2005/06, se stanovují podle bodu 3 přílohy.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1440/2002 ze dne 7. srpna 2002, kterým se pro hospodářský rok 2002/2003 opravuje maximální výše výrobní dávky B a mění minimální cena pro cukrovou řepu B v odvětví cukru (Úř. věst. L 212, 8.8.2002, s. 3).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1296/2005 ze dne 5. srpna 2005, kterým se v odvětví cukru upravuje maximální částka dávky B z výroby a kterým se mění minimální cena cukrové řepy B pro hospodářský rok 2005/06 (Úř. věst. L 205, 6.8.2005, s. 20).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 2007/436/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 130, 31.5.2000, s. 1).

Článek 2

Dnem stanovení dávek podle tohoto nařízení uvedené v čl. 2 odst. 2 druhém pododstavci nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 je nejpozději 30. září 2014 s výjimkou případů, kdy členské státy tuto lhůtu nemohou dodržet vzhledem k použití vnitrostátních právních předpisů upravujících vracení částek nepatříčně uhrazených hospodářskými subjekty.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 1 odst. 1 se použije ode dne:

— 16. října 2002 pro hospodářský rok 2001/02,

— 8. října 2003 pro hospodářský rok 2002/03,

— 15. října 2004 pro hospodářský rok 2003/04,

— 18. října 2005 pro hospodářský rok 2004/05 a

— 23. února 2007 pro hospodářský rok 2005/06.

Ustanovení čl. 1 odst. 2 se použije ode dne:

— 16. října 2002 pro hospodářský rok 2001/02 a

— 18. října 2005 pro hospodářský rok 2004/05.

Ustanovení čl. 1 odst. 3 se použije ode dne:

— 8. října 2003 pro hospodářský rok 2002/03,

— 15. října 2004 pro hospodářský rok 2003/04 a

— 23. února 2007 pro hospodářský rok 2005/06.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 2. prosince 2013.

Za Radu
předseda
E. GUSTAS

PŘÍLOHA

1) Výrobní dávky v odvětví cukru podle čl. 1 odst. 1

	2001/02	2002/03	2003/04	2004/05	2005/06
a) EUR za tunu bílého cukru jako dávka ze základní výroby pro cukr A a cukr B	12,638	12,638	12,638	12,638	7,794
b) EUR za tunu bílého cukru jako dávka B pro cukr B	236,963	103,447	109,061	236,963	—
c) EUR za tunu sušiny jako dávka ze základní výroby pro izoglukózu A a izoglukózu B	5,330	5,330	5,330	5,330	3,394
d) EUR za tunu sušiny jako dávka B pro izoglukózu B	99,424	46,017	48,261	99,424	—
e) EUR za tunu ekvivalentu sušiny cukru/izoglukózy jako dávka ze základní výroby inulinového sirupu A a inulinového sirupu B	12,638	12,638	12,638	12,638	7,794
f) EUR za tunu sušiny rovnocenné cukru/izoglukóze jako dávka B pro inulinový sirup B.	236,963	103,447	109,061	236,963	—

2) Koeficienty nezbytné k výpočtu doplňkové dávky podle čl. 1 odst. 2

Hospodářský rok 2001/02: 0,01839

Hospodářský rok 2004/05: 0,07294

3) Částky, jež jsou povinny uhradit výrobci cukru prodejcům cukrové řepy v souvislosti s dávkami A nebo B podle čl. 1 odst. 3

	2002/03	2003/04	2005/06
Návazně upravená cena za cukrovou řepu A (*)			0,378
Návazně upravená cena za cukrovou řepu B (*)	10,414	9,976	18,258

(*) Návazně upravená cena v souvislosti s dávkou A nebo B za tunu cukrové řepy standardní jakosti v EUR.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1361/2013**ze dne 17. prosince 2013,****kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 46 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 23. března 2012 přijala Rada nařízení (EU) č. 267/2012.
- (2) Na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 28. listopadu 2013 ve věci C-280/12 nejsou Fereydoun MAHMOUDIAN a společnost Fulmen uvedeni na seznamu osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření uvedená v příloze II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ⁽²⁾.

- (3) Ze seznamu osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, uvedeného v příloze II nařízení (EU) č. 267/2012 by měla být vyjmut Fereydoun MAHMOUDIAN a společnost Fulmen,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha IX nařízení (EU) č. 267/2012 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Radu
předseda
R. ŠADŽIUS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 88, 24.3.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2010/413/CFSP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, 27.7.2010, s. 39).

PŘÍLOHA

Příloha IX nařízení (EU) č. 267/2012 se mění takto:

- 1) V části I.A se vyjímá položka č. 9 týkající se Fereydouna MAHMOUDIANA.
 - 2) V části I.B se vyjímá položka č. 13 týkající se společnosti Fulmen.
-

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1362/2013**ze dne 11. prosince 2013,****kterým se stanoví metody senzorického zkoušení nevařeného ochuceného drůbežího masa pro účely jeho zařazení do kombinované nomenklatury**

EVROPSKÁ KOMISE,

(5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

Článek 1

Metody, kterými se pro účely zařazení do kombinované nomenklatury zjistí, zda je nevařené drůbeží maso ochucené, jsou stanoveny v příloze.

vzhledem k těmto důvodům:

Článek 2

(1) Doplnková poznámka 6 a) ke kapitole 2 kombinované nomenklatury, která je přílohou nařízení (EHS) č. 2658/87, stanoví, že „nevařené ochucené maso“ je „nevařené maso, které bylo ochuceno uvnitř hloubkově nebo po celém povrchu; ochucovací přísady jsou buď viditelné pouhým okem nebo zřetelně chuťově poznatelné“.

1. Vizualní zkouška drůbežího masa se provádí metodou a za podmínek uvedených v části I přílohy.

Cílem vizualní zkoušky je zjistit, zda je drůbeží maso ochucené po celém povrchu a zda jsou ochucovací přísady viditelné pouhým okem.

(2) K zajištění jednotného přístupu uplatňovaného celními orgány pro účely celního zařazení je nutné stanovit metody, kterými se zjistí, zda je nevařené drůbeží maso ochucené ve smyslu doplnkové poznámky 6 a) ke kapitole 2 kombinované nomenklatury, či nikoli.

2. Ochutnávání drůbežího masa se provádí za použití metody a za podmínek stanovených v části II přílohy.

Ochutnávání vzorku se provádí pouze v případech, kdy podle výsledků vizualní zkoušky není celý povrch vzorku ochucen a ochucovací přísady nejsou viditelné pouhým okem.

(3) Na základě studií provedených skupinou evropských celních laboratoří by se měly metody ke zjištění, zda nevařené drůbeží maso je ochucené či nikoli, skládat jednak z vizualní zkoušky, jednak z ochutnávání zkušební vzorku.

Cílem ochutnávání je stanovit, zda drůbeží maso bylo ochucené hloubkově nebo po celém povrchu a zda jsou ochucovací přísady zřetelně chuťově poznatelné.

(4) Metoda ochutnávání vzorku by se měla používat pouze v případě, že nelze dojít k přesvědčivému závěru vizualní zkouškou.

Příprava ochutnávání vzorků se provádí pouze v prostorách, jejichž vybavení splňuje minimální požadavky stanovené v příloze v části II bodě 2.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. prosince 2013.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Algirdas ŠEMETA
člen Komise*

PŘÍLOHA

ČÁST I: VIZUÁLNÍ ZKOUŠKA OCHUCENÉHO DRŮBEŽÍHO MASA

1. Cíl a definice

Cílem této metody je určit, zda má být nevařené ochucené drůbeží maso zařazeno do kapitoly 2 nebo do kapitoly 16 kombinované nomenklatury, jelikož je možné prokázat, že:

- 1) ochucovací přísady pokrývají celý povrch vzorku a
- 2) ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem.

Metoda je založena na vizuální zkoušce jednoho nebo několika vzorků nevařeného drůbežího masa.

2. Příprava vzorků

Každý vzorek musí být odebrán ze šarže uvedené v celním prohlášení. Vzorek se odebírá pouze z neporušeného původního balení. Vzorek může být uchováván v boxu nebo vakuově balen v plastu.

V případě zmrazeného nevařeného masa musí být vzorek rozmrazen (například v chladničce při nízké teplotě 4 °C). Je třeba omezit na minimum únik tekutiny.

Zaznamenají se příslušné informace o obalu nebo o vzorcích nebo se vyfotografují a přiloží se k protokolu o zkoušce uvedenému v bodě 4.

3. Provedení vizuální zkoušky

Vizuální zkouška se musí provést po odstranění obalu.

Vzorek musí zkoušet alespoň dva posuzovatelé.

Při vizuální zkoušce berou posuzovatelé v úvahu tyto faktory:

- a) ochucovací přísady nemusí být v rovnoměrném množství po celém povrchu vzorku;
- b) pro zjištění, zda jsou ochucovací přísady použity po celém povrchu, není důležité, pokud ochucovací přísady nejsou v záhybech nebo přehybech vnitřní strany filet;
- c) bílý pepř je obtížněji viditelný než černý pepř;
- d) pepř je lépe viditelný na povrchu světle zbarveného masa (například na prsních řízcích) než na povrchu masa tmavé barvy (například na mase stehen).

4. Hodnocení výsledků

Všichni posuzovatelé musí dospět ke stejnému závěru, zda je ochucen celý povrch vzorku a zda jsou ochucovací přísady viditelné pouhým okem.

Posuzovatelé musí vyplnit protokol o vizuální zkoušce nevařeného ochuceného drůbežího masa. Vzor formuláře protokolu o zkoušce je uveden v dodatku 1.

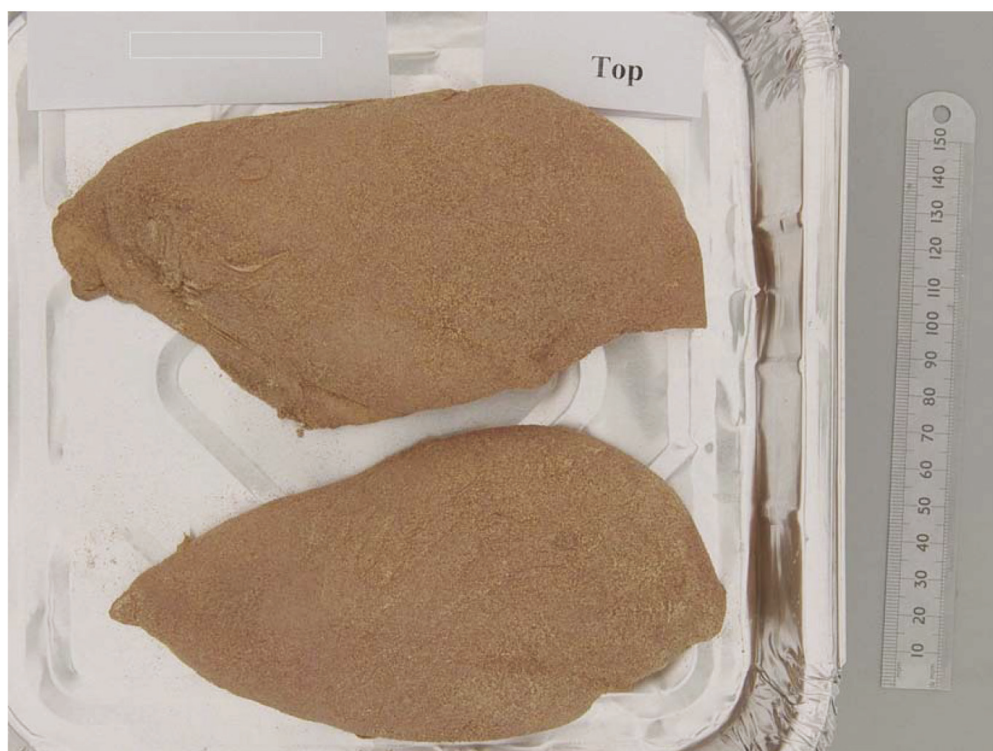
Pokud u některého vzorku nedospějí všichni posuzovatelé ke stejnému závěru, nebo pokud dojdou k závěru, že není ochucen celý povrch vzorku nebo že ochucovací přísady nejsou viditelné pouhým okem, musí se vzorek zkoušet podle části II.

5. Vysvětlující vyobrazení

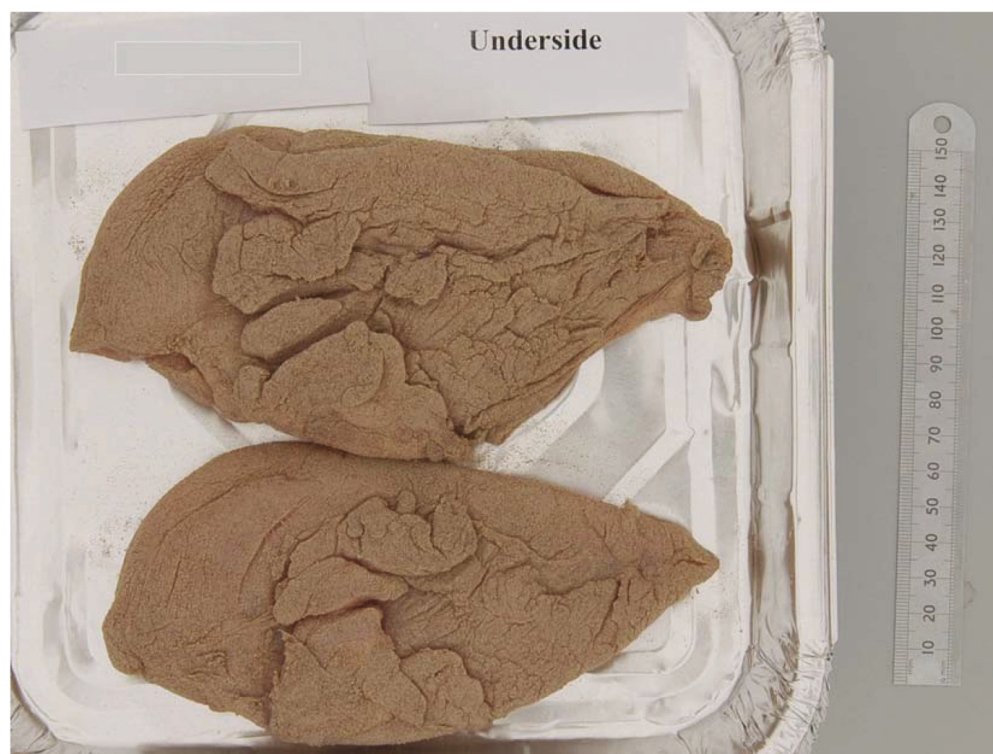
Přiložené fotografie ukazují, jak se posuzují vzorky při vizuální zkoušce.

Na snímcích je pepřené drůbeží maso, níže uvedené vysvětlení však lze použít i pro jiná koření.

Fotografie „vrchní strany“ (angl. „TOP“) odpovídají vnějšímu povrchu drůbežích prsou, fotografie „spodní strany“ (angl. „UNDERSIDE“) spodnímu povrchu drůbežích prsou po odříznutí od kosti.

Obrázek 1A

Výsledek vizuální zkoušky: Celý povrch vzorku je ochucený a ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem.

Obrázek 1B

Výsledek vizuální zkoušky: Celý povrch vzorku je ochucený a ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem.

Obrázek 2A

Výsledek vizuální zkoušky: Celý povrch vzorku je ochucený a ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem.

Obrázek 2B

Výsledek vizuální zkoušky: Celý povrch vzorku je ochucený a ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem.

Obrázek 3A

Výsledek vizuální zkoušky: Celý povrch vzorku je ochucený a ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem.

Obrázek 3B

Výsledek vizuální zkoušky: Celý povrch vzorku je ochucený a ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem.

Obrázek 4A

Výsledek vizuální zkoušky: Celý povrch vzorku je ochucený a ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem.

Obrázek 4B

Výsledek vizuální zkoušky: Celý povrch vzorku je ochucený a ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem.

Obrázek 5A

Výsledek vizuální zkoušky: Ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem, avšak **NEPOKRÝVAJÍ** celý povrch vzorku.

Obrázek 5B

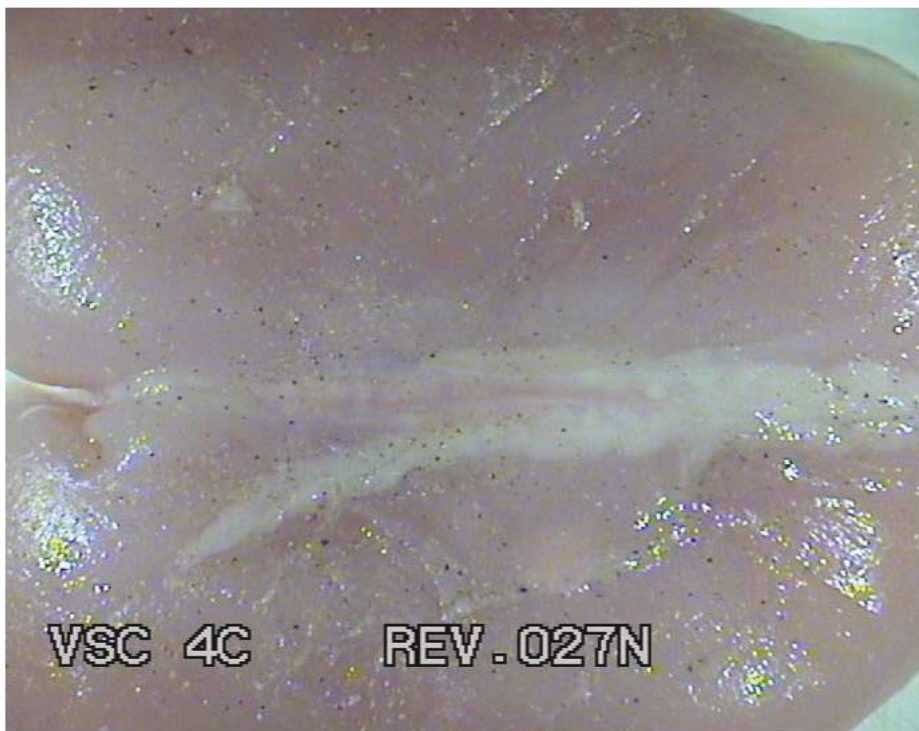
Výsledek vizuální zkoušky: Ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem, avšak **NEPOKRÝVAJÍ** celý povrch vzorku.

Obrázek 6

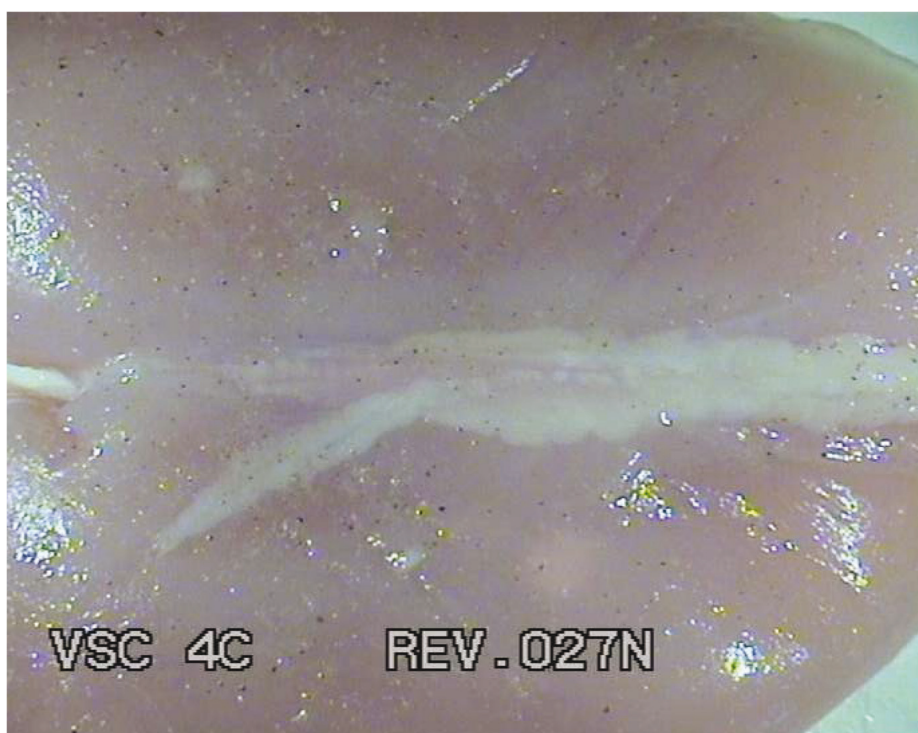
Výsledek vizuální zkoušky: Celý povrch vzorku je ochucený a ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem.

Obrázek 7

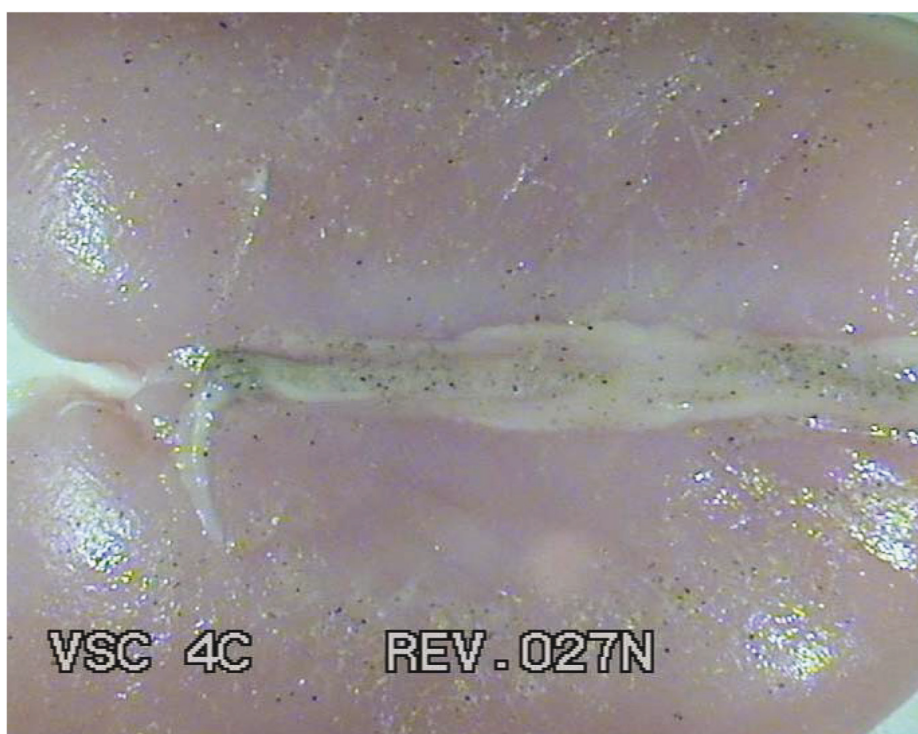
Výsledek vizuální zkoušky: Ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem, avšak **NEPOKRÝVAJÍ** celý povrch vzorku.

Obrázek 8

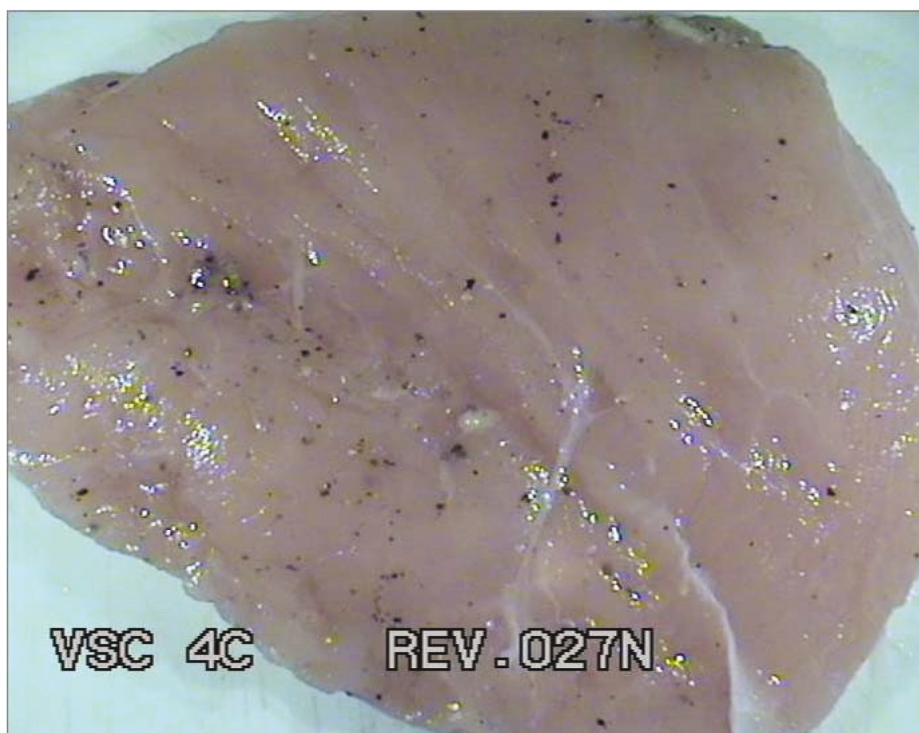
Výsledek vizuální zkoušky: Ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem, avšak **NEPOKRÝVAJÍ** celý povrch vzorku.

Obrázek 9

Výsledek vizuální zkoušky: Ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem, avšak **NEPOKRÝVAJÍ** celý povrch vzorku.

Obrázek 10

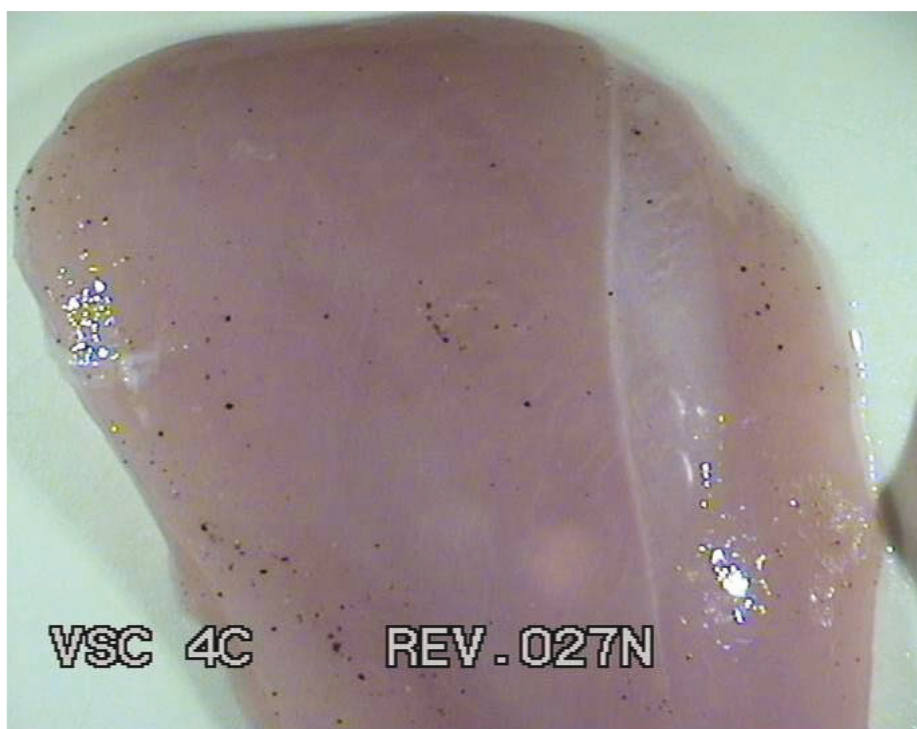
Výsledek vizuální zkoušky: Ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem, avšak **NEPOKRÝVAJÍ** celý povrch vzorku.

Obrázek 11

Výsledek vizuální zkoušky: Ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem, avšak **NEPOKRÝVAJÍ** celý povrch vzorku.

Obrázek 12

Výsledek vizuální zkoušky: Ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem, avšak **NEPOKRÝVAJÍ** celý povrch vzorku.

Obrázek 13

Výsledek vizuální zkoušky: Ochucovací přísady jsou viditelné pouhým okem, avšak **NEPOKRÝVAJÍ** celý povrch vzorku.

ČÁST II: OCHUTNÁVÁNÍ OCHUCENÉHO DRŮBEŽÍHO MASA

1. Cíl a definice

Cílem této metody je určit, zda má být nevařené ochucené drůbeží maso zařazeno do kapitoly 2 nebo kapitoly 16 kombinované nomenklatury, jelikož je možné prokázat, že:

- 1) drůbeží maso je ochucené hloubkově nebo po celém povrchu a
- 2) ochucení je zřetelně chuťově poznatelné.

Metoda spočívá v ochutnávání jednoho nebo více vzorků drůbežího masa po uvaření.

2. Vybavení zkušebních prostor

Prostory, ve kterých se provádí ochutnávání, musí mít alespoň následující vybavení:

- mikrovlnnou troubu,
- krájecí prkénka,
- ostré nože,
- mělké talíře (např. polystyrenové nebo standardní nádoby) označené náhodnou kombinací tří čísel,
- vidličky na servírování,
- sondu (potravinářský teploměr),
- rukavice na jedno použití.

3. Příprava vzorků

Vzorek musí být reprezentativní částí drůbežího masa určeného pro lidskou spotřebu.

Pokud je důvod k pochybnostem o vzorku, například obsahuje přídavek nezvyklé sloučeniny (sloučenin) nebo nelze vyloučit mikrobiální znečištění, musí se provést posouzení rizik nebo předběžná mikrobiologická analýza.

Vzorek se musí dokonale uvařit v mikrovlnné troubě. Zkoušet se musí vzorek vhodný k lidskému požívání.

Vnitřní teplota vzorku musí dosáhnout alespoň 77 °C. Teplota se ověří za použití sondy (potravinářského teploměru) po uvaření vzorku. Pokud je podle specifikací k mikrovlnné troubě nutné nechat upravovanou potravinu určitý čas „dojít“, měří se teplota na konci tohoto času. Čas pro „dojití“ umožňuje dovaření po vypnutí trouby, za využití již vzniklého tepla, zatímco dvířka mikrovlnné trouby zůstávají zavřená.

Povrchovou vrstvu vzorku je třeba odstranit ostrým nožem, aby bylo vidět uvařené maso uvnitř. Je třeba dbát na to, aby se povrchovou vrstvou nekontaminovalo maso ve vnitřní části.

Vnitřní část masa se nakrájí na porce velké přibližně 2 cm³.

Vzorky se nechají nejméně 10 minut vychladnout.

Vzorky se podávají posuzovatelům na označených talířích.

4. Provádění ochutnávání

Jeden nebo více vzorků posuzuje pět až osm kvalifikovaných a vyškolených posuzovatelů. V rámci jednoho posouzení je možné zkoušet nejvýše pět vzorků.

Mezi jednotlivými vzorky musí být poskytnut dostatečný časový odstup a /nebo vhodný čistič patra (balená voda a nesolené sušenky).

Posuzovatelé musí být při posouzení co nejméně vyrušováni.

Posuzovatelé musí vzorek ochutnat a objektivně popsat jeho hlavní chuť, následnou chuť a pocit v ústech.

Posuzovatelé musí vyplnit tyto dva dotazníky:

- a) Formulář vzniklých vlastností k testování drůbežích produktů pro celní účely.
- b) Souhrnný formulář pro slovní popis k testování drůbežích produktů pro celní účely.

Vzory formulářů, jsou uvedeny v dodatcích 2 a 3.

Do formuláře vzniklých vlastností popíše samostatně každý posuzovatel parametry udávající intenzitu jednotlivých charakteristik na stupnici od 1 do 3 výhradně pomocí výrazů „SLABÁ“ (1), „ZŘETELNĚ POZNATELNÁ“ (2) a „SILNÁ“ (3).

Klíčové výrazy slovního popisu používané posuzovateli jsou zaznamenány do souhrnného formuláře pro slovní popis a u jednotlivých vzorků se uvede, kolik posuzovatelů určitý výraz použilo.

Intenzita nebo výraznost rysu jsou rovněž shrnuty do souhrnného formuláře pro slovní popis.

Pokud různí posuzovatelé použijí různé výrazy s podobným významem, například „tučný“ a „mastný“, jsou výrazy považovány za totožné.

Do souhrnného formuláře pro slovní popis se vyplní výsledky hodnocení příchutí nebo okořenění (například „kyselé“, „sladké“, „pálivé“, „kořeněná“, „pepřová“, „česneková“ chuť atd.).

5. Hodnocení výsledků

Pokud ve formuláři vzniklých vlastností a v souhrnném formuláři pro slovní popis nejméně polovina posuzovatelů uvede, že přidaná příchut' nebo okořenění dosahuje alespoň stupně 2 („ZŘETELNĚ POZNATELNÁ“) podle bodu 4, je ochucení vzorku považováno za zřetelně chuťově poznatelné;

Formuláře musí obsahovat úplné informace o vzorcích a jejich přípravě, jakož i postup nebo postupy, jakými byly získány a interpretovány výsledky.

Protokol o vizuální zkoušce nevařeného ochuceného drůbežího masa

Datum:

	Kód:	Kód:	Kód:	Kód:	Kód:
Ochucovací přísady na celém povrchu produktu	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE
Ochucovací přísady viditelné pouhým okem	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE
Související informace					

Formulář o vzniklých vlastnostech k testování drůbežích produktů pro celní účely

Jméno:

Datum:

Produkt:

Kód	Chuť / následná chuť / pocit v ústech	Intenzita

Stupeň

1	2	3
SLABÁ	ZŘETELNĚ POZNATELNÁ	SILNÁ

Souhrnný formulář pro slovní popis k testování drůbežích produktů pro celní účely

Datum:

	Kód	1	2	3	Kód	1	2	3	Kód	1	2	3
		Slabá	Zřetelně poznatelná	Silná		Slabá	Zřetelně poznatelná	Silná		Slabá	Zřetelně poznatelná	Silná
Vlastnosti pro: Chuť / následnou chuť / pocit v ústech												

Vyhotovil:

Kontrolu provedl:

Do sloupců 1, 2 a 3 uveďte, kolik posuzovatelů tuto charakteristiku zaznamenalo.

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) č. 1363/2013

ze dne 12. prosince 2013,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, pokud jde o definici „umělých nanomateriálů“

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

těná zdravotní rizika (SCENIHR) ohledně „Vědeckého základu pro definici pojmu „nanomateriál““⁽⁴⁾ a definici pojmu „nanomateriál“ vypracovanou Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO)⁽⁵⁾.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům⁽¹⁾, a zejména na čl. 18 odst. 5 uvedeného nařízení,

(4) Podle doporučení 2011/696/EU definice pojmu „nanomateriál“, která je v něm uvedena, předem nepředpokládá ani neodráží rozsah použití jakéhokoliv právního předpisu Evropské unie.

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle ustanovení čl. 18 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011 musí být v zájmu zajištění informovanosti spotřebitelů všechny složky potravin vyskytující se v podobě umělých nanomateriálů jasně uvedeny v seznamu složek potravin. Kromě toho se za názvy složek potravin vyskytujících se v podobě umělých nanomateriálů v závorce uvede slovo „nano“. Nařízení (EU) č. 1169/2011 proto stanoví definici „umělých nanomateriálů“.

(5) Ve sdělení Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o druhém regulačním přezkumu týkajícím se nanomateriálů⁽⁶⁾ vyjádřila Komise svůj záměr použít definici „nanomateriálu“, jak je uvedena v doporučení 2011/696/EU, v právních předpisech Unie. Jsou-li v některých právních předpisech EU uvedeny jiné definice, budou příslušná ustanovení upravena tak, aby byl zajištěn jednotný přístup. Přesto však může v některých odvětvích přetrvat potřeba specifického řešení.

(2) Ustanovení čl. 18 odst. 5 uvedeného nařízení zmocňuje Komisi v zájmu dosažení cílů uvedeného nařízení k upravení a uzpůsobení definice „umělých nanomateriálů“, která je v něm uvedena, tak, aby odpovídala vědeckotechnickému pokroku či definicím dohodnutým na mezinárodní úrovni, a to prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.

(6) Je proto vhodné uzpůsobit definici „umělých nanomateriálů“ stanovenou v nařízení (EU) č. 1169/2011 podle definice obsažené v doporučení 2011/696/EU, jež odráží aktuální úroveň vědeckotechnického pokroku.

(3) Dne 18. října 2011 Komise přijala doporučení 2011/696/EU⁽²⁾, které reaguje mimo jiné i na žádost Evropského parlamentu o zavedení komplexní, vědecky podložené definice nanomateriálů v právních předpisech Unie. Definice stanovená v tomto doporučení vychází pouze z velikosti částic materiálu a zahrnuje přírodní materiály, materiály vzniklé jako vedlejší produkty a materiály vyrobené. Zohledňuje mimo jiné referenční zprávu Společného výzkumného střediska Evropské komise „Úvahy o definici nanomateriálů pro regulační účely“⁽³⁾, stanovisko Vědeckého výboru pro vznikající a nové zjiš-

(7) Vzhledem k tomu, že definice uvedená v nařízení (EU) č. 1169/2011 odkazuje na „umělé nanomateriály“, a nikoliv na „nanomateriály“ obecně, přírodní nanomateriály a nanomateriály vzniklé jako vedlejší produkty by do definice neměly být zahrnuty.

(8) Kromě toho je vhodné spojit definici „umělých nanomateriálů“ se záměrně vyrobenými materiály, což by mělo být výslovně vymezeno. Tato definice by měla zohlednit definici stanovenou organizací ISO, podle níž se za „umělý nanomateriál“ považuje „nanomateriál určený pro konkrétní účel nebo funkci“⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18.

⁽²⁾ Doporučení Komise 2011/696/EU ze dne 18. října 2011 o definici nanomateriálu (Úř. věst. L 275, 20.10.2011, s. 38).

⁽³⁾ EUR 24 403 EN, červen 2010.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/docs/scenihr_o_032.pdf

⁽⁵⁾ <http://cdb.iso.org>

⁽⁶⁾ COM(2012) 572 final ze dne 3. října 2012.

⁽⁷⁾ <http://cdb.iso.org>.

- (9) Článek 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008⁽¹⁾ stanoví, že potravinářské přídatné látky lze uvádět na trh jako takové jen v případech, že jsou zahrnuty na seznamech Unie a schváleny, a v potravinách, potravinářských přídatných látkách, potravinářských enzymech a v potravinářském aroma je lze používat jen za podmínek stanovených v uvedeném nařízení a po posouzení bezpečnosti.
- (10) Tyto seznamy Unie byly stanoveny nařízením Komise (EU) č. 1129/2011⁽²⁾ a (EU) č. 1130/2011⁽³⁾. Takto stanovené seznamy vymezují potravinářské přídatné látky, jejichž použití bylo povoleno před tím, než nařízení (ES) č. 1333/2008 vstoupilo v platnost, po přezkoumání jejich souladu s ustanoveními uvedeného nařízení. Všechny tyto schválené potravinářské přídatné látky jsou v současnosti předmětem programu přehodnocení, který v souladu s nařízením Komise (EU) č. 257/2010⁽⁴⁾ provádí Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“). Přehodnocení potravinářských přídatných látek se uskutečňuje v souladu s prioritami stanovenými v uvedeném nařízení a v rámci skupin potravinářských přídatných látek podle hlavních funkčních tříd, do nichž náležejí. Týká se rovněž všech otázek v oblasti nanomateriálů, které by mohly případně vyvstat v souvislosti s přezkumem podmínek použití. Výsledkem je, že 30 potravinářských barviv již bylo přehodnoceno. Žádné z těchto barviv se nevyrábí ve formě nanomateriálu. U uhličitanu vápenatého (E170) a rostlinné uhlíkové černi (E153) úřad doporučil stanovit ve specifikacích velikost částic. Ostatní přídatné látky, které by se mohly vyskytovat ve formě nanomateriálu, budou přehodnoceny v těchto lhůtách:
- a) do 31. prosince 2015: oxid titaničitý (E171), oxidy a hydroxidy železa (E172), stříbro (E174) a zlato (E175);
- b) do 31. prosince 2016: oxid křemičitý (E551);
- c) do 31. prosince 2018: křemičitan vápenatý (E552), křemičitan hořečnatý (E553a) a talek (E553b).
- (11) Některé potravinářské přídatné látky uvedené na seznamech Unie stanovených nařízením (EU) č. 1129/2011 a (EU) č. 1130/2011 mohou být ve formě „umělého nanomateriálu“ v konečné potravíně. Uvádět za těmito potravinářskými přídatnými látkami v seznamu složek slovo „nano“ však může být pro spotřebitele matoucí, neboť by se mohli domnívat, že se jedná o nové přídatné látky, ačkoli ve skutečnosti se v této formě používají v potravinách již desítky let.
- (12) Potravinářské přídatné látky uvedené na seznamech Unie v nařízeních (EU) č. 1129/2011 a (EU) č. 1130/2011 by proto neměly být v seznamu složek [povinně] označovány slovem „nano“ a neměla by se na ně definice umělých nanomateriálů vztahovat. Potřeba zvláštních požadavků na označování uvedených přídatných látek jako nanomateriály by se měla řešit v rámci programu přehodnocení tak, že se v případě potřeby pozmění podmínky používání v příloze II nařízení (ES) č. 1333/2008 a specifikace těchto potravinářských přídatných látek stanovené v nařízení Komise (EU) č. 231/2012⁽⁵⁾. Tato výjimka by se neměla vztahovat na potravinářské přídatné látky zařazené na tyto seznamy k pozdějšímu datu, včetně nových položek podle článku 12 nařízení (ES) č. 1333/2008.
- (13) Hranice velikostního rozdělení stanovená na 50 % by měla být přezkoumána s cílem posoudit, zda by měla být v budoucnu nahrazena hranicí mezi 1 % a 50 %, a to s ohledem na technologický vývoj detekčních a kvantifikačních metod a v případech odůvodněných obavami o bezpečnost a ochranu zdraví.
- (14) Z těchto důvodů by nařízení (EU) č. 1169/2011 mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Ustanovení čl. 2 odst. 2 písm. t) nařízení (EU) č. 1169/2011 se nahrazuje tímto:

„t) „umělým nanomateriálem“ jakýkoliv záměrně vyrobený materiál obsahující částice v nesloučeném stavu nebo jako agregát či aglomerát, ve kterém je u 50 % nebo více částic ve velikostním rozdělení jeden nebo více vnějších rozměrů v rozmezí velikosti 1 nm až 100 nm.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1129/2011 ze dne 11. listopadu 2011, kterým se mění příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 vytvořením seznamu potravinářských přídatných látek Unie (Úř. věst. L 295, 12.11.2011, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1130/2011 ze dne 11. listopadu 2011, kterým se mění příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 o potravinářských přídatných látkách zavedením seznamu potravinářských přídatných látek Unie schválených pro použití v potravinářských přídatných látkách, potravinářských enzymech, potravinářských aromatech a živinách (Úř. věst. L 295, 12.11.2011, s. 178).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (EU) č. 257/2010 ze dne 25. března 2010, kterým se stanoví program pro přehodnocení schválených potravinářských přídatných látek v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 o potravinářských přídatných látkách (Úř. věst. L 80, 26.3.2010, s. 19).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise (EU) č. 231/2012 ze dne 9. března 2012, kterým se stanoví specifikace pro potravinářské přídatné látky uvedené v přílohách II a III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 (Úř. věst. L 83, 22.3.2012, s. 1).

Odchylně platí:

- a) potravinářské přídatné látky, na které se vztahuje definice stanovená v prvním odstavci, se nepovažují za umělé nanomateriály, pokud byly zařazeny na seznamy Unie uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 1333/2008 na základě nařízení Komise (EU) č. 1129/2011 (*) a (EU) č. 1130/2011 (**);
- b) fullereny, grafenové vločky a jednotěnné uhlíkové nanotrubičky s jedním nebo více vnějšími rozměry pod 1 nm jsou považovány za umělé nanomateriály.

Pro účely definice stanovené v prvním odstavci:

- i) „částicí“ se rozumí malá část hmoty s definovanými fyzikálními hranicemi,
- ii) „aglomerátem“ se rozumí shluk slabě vázaných částic nebo agregátů, jejichž výsledný vnější povrch je podobný součtu povrchů jednotlivých složek,
- iii) „agregátem“ se rozumí částice složená z pevně vázaných nebo sloučených částic,

- iv) „záměrně vyrobený“ znamená, že je materiál vyroben k tomu, aby plnil určitou funkci nebo určitý účel;

(*) Nařízení Komise (EU) č. 1129/2011 ze dne 11. listopadu 2011, kterým se mění příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 vytvořením seznamu potravinářských přídatných látek Unie (Úř. věst. L 295, 12.11.2011, s. 1).

(**) Nařízení Komise (EU) č. 1130/2011 ze dne 11. listopadu 2011, kterým se mění příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 o potravinářských přídatných látkách zavedením seznamu potravinářských přídatných látek Unie schválených pro použití v potravinářských přídatných látkách, potravinářských enzymech, potravinářských aromatech a živinách (Úř. věst. L 295, 12.11.2011, s. 178).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 12. prosince 2013.

Za Komisi

José Manuel BARROSO
předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1364/2013**ze dne 17. prosince 2013,****kterým se mění nařízení (ES) č. 889/2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o použití juvenilních jedinců nepocházejících z ekologické akvakultury a zárodečného materiálu pocházejícího z konvenčních líhní mlžů v ekologické akvakultuře**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 3, čl. 15 odst. 2 a článek 40 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (ES) č. 834/2007 stanoví základní požadavky pro ekologickou produkci mořských řas a živočichů pocházejících z akvakultury. Prováděcí pravidla pro tyto požadavky jsou stanovena v nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ⁽²⁾.

(2) V období od listopadu 2012 do dubna 2013 předložily některé členské státy žádosti o revizi pravidel týkajících se produktů, látek a postupů, které lze používat v oblasti ekologické produkce akvakultury. Tyto žádosti vyhodnotí skupina odborníků pro technické poradenství v oblasti ekologické produkce zřízená rozhodnutím Komise 2009/427/ES ⁽³⁾; na základě uvedeného hodnocení hodlá Komise posoudit nutnost případné revize daných pravidel v roce 2014.

(3) V některých z těchto žádostí bylo uvedeno, že pro splnění požadavků článků 25e a 25o nařízení (ES) č. 889/2008 nejsou na trhu dostatečně k dispozici juvenilní jedinci pocházející z ekologické akvakultury ani zárodečný materiál nepocházející z konvenčních líhní mlžů.

(4) Vzhledem k tomu, že juvenilní jedinci pocházející z ekologické akvakultury a zárodečný materiál nepocházející z konvenčních líhní mlžů dosud nejsou k dispozici v dostatečném množství, je pro kontinuitu ekologické produkce akvakultury v Unii a proti jejímu narušení, jakož i pro umožnění dalšího rozvoje trhu s juvenilními jedinci pocházejícími z ekologické akvakultury a se zárodečným materiálem nepocházejícím z konvenčních líhní mlžů, oprávněné do vydání odborného doporučení odložit použití podílu 50 % podle čl. 25e odst. 3 a čl. 25o odst. 1 třetího pododstavce nařízení (ES) č. 889/2008 o jeden rok do 31. prosince 2014.

(5) Nařízení (ES) č. 889/2008 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem regulativního Výboru pro ekologickou produkci,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 889/2008 se mění takto:

1) V článku 25e se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Maximální podíl juvenilních jedinců nepocházejících z ekologické akvakultury přivezených do zemědělského podniku je 80 % do 31. prosince 2011, 50 % do 31. prosince 2014 a 0 % do 31. prosince 2015.“

2) V čl. 25o odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Maximální podíl zárodečného materiálu pocházejícího z konvenčních líhní mlžů, který je možno vložit do ekologických produkčních jednotek, je však 80 % do 31. prosince 2011, 50 % do 31. prosince 2014 a 0 % do 31. prosince 2015.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ze dne 5. září 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů, pokud jde o ekologickou produkci, označování a kontrolu (Úř. věst. L 250, 18.9.2008, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2009/427/ES ze dne 3. června 2009, kterým se zřizuje skupina odborníků pro technické poradenství v oblasti ekologické produkce (Úř. věst. L 139, 5.6.2009, s. 29).

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
Použije se ode dne 31. prosince 2013.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1365/2013

ze dne 18. prosince 2013

o povolení přípravku z alfa-galaktosidázy ze *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) a endo-1,4-beta-glukanázy z *Aspergillus niger* (CBS 120604) jako doplňkové látky pro výkrm menšinových druhů drůbeže a pro odchov kuřat a kuřice (držitel povolení Kerry Ingredients and Flavours)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 1831/2003 stanoví povolení doplňkových látek používaných ve výživě zvířat a důvody a postupy, na jejichž základě se povolení uděluje.
- (2) V souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1831/2003 byla podána žádost o nové užití přípravku z alfa-galaktosidázy ze *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) a endo-1,4-beta-glukanázy z *Aspergillus niger* (CBS 120604). Tato žádost byla podána spolu s údaji a dokumenty požadovanými podle čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 1831/2003.
- (3) Žádost se týká povolení nového použití přípravku z alfa-galaktosidázy ze *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) a endo-1,4-beta-glukanázy z *Aspergillus niger* (CBS 120604) jako doplňkové látky pro výkrm menšinových druhů drůbeže a pro odchov kuřat a kuřice se zařazením do kategorie doplňkových látek „zootechnické doplňkové látky“.

- (4) Užití tohoto přípravku bylo povoleno na dobu deseti let pro výkrm kuřat nařízením Komise (ES) 237/2012 ⁽²⁾.
- (5) Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) dospěl ve svém stanovisku ze dne 18. června 2013 ⁽³⁾ k závěru, že za navržených podmínek užití nemá přípravek z alfa-galaktosidázy ze *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) a endo-1,4-beta-glukanázy z *Aspergillus niger* (CBS 120.604) nepříznivé účinky na zdraví zvířat, lidské zdraví nebo na životní prostředí a že jeho použití může mít příznivý účinek na odchov kuřat a kuřice, což lze extrapolovat na výkrm menšinových druhů drůbeže. Úřad nepovažuje zvláštní požadavky na monitorování po uvedení na trh za nutné. Úřad také ověřil zprávu o metodě analýzy doplňkové látky přidané do krmiv, kterou předložila referenční laboratoř zřízená nařízením (ES) č. 1831/2003.
- (6) Posouzení přípravku z alfa-galaktosidázy ze *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) a endo-1,4-beta-glukanázy z *Aspergillus niger* (CBS 120604) prokazuje, že podmínky pro povolení stanovené v článku 5 nařízení (ES) č. 1831/2003 jsou splněny. Proto by používání uvedeného přípravku mělo být povoleno podle přílohy tohoto nařízení.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přípravek uvedený v příloze, náležející do kategorie doplňkových látek „zootechnické doplňkové látky“ a funkční skupiny „látky zvyšující stravitelnost“, se povoluje jako doplňková látka ve výživě zvířat podle podmínek stanovených v uvedené příloze.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 237/2012 ze dne 19. března 2012 o povolení přípravku z alfa-galaktosidázy (ES 3.2.1.22) ze *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) a endo-1,4-beta-glukanázy (EC 3.2.1.4) z *Aspergillus niger* (CBS 120604) jako doplňkové látky pro výkrm kuřat (držitel povolení Kerry Ingredients and Flavours) (Úř. věst. L 80, 20.3.2012, s. 1).

⁽³⁾ EFSA Journal 2013; 11(7):3286.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. prosince 2013.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

Identifikační číslo doplňkové látky	Jméno držitele povolení	Doplňková látka	Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda	Druh nebo kategorie zvířat	Maximální stáří	Minimální obsah	Maximální obsah	Jiná ustanovení	Konec platnosti povolení
						Jednotky aktivity/kg kompletního krmiva o obsahu vlhkosti 12 %			
Kategorie: zootechnické doplňkové látky. Funkční skupina: látky zvyšující stravitelnost									
4a17	Kerry Ingredients and Flavours	alfa-galaktosidáza EC 3.2.1.22 endo-1,4-beta-glukanáza EC 3.2.1.4	<i>Složení doplňkové látky</i> Přípravek z alfa-galaktosidázy ze <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (CBS 615.94) a endo-1,4-beta-glukanázy z <i>Aspergillus niger</i> (CBS 120604) s minimální aktivitou: — 1 000 U ⁽¹⁾ alfa-galaktosidázy/g. — 5 700 U ⁽²⁾ endo-1,4-beta-glukanázy/g.Pevná forma <i>Charakteristika účinné látky</i> alfa-galaktosidáza (EC 3.2.1.22) ze <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (CBS 615.94) a endo-1,4-beta-glukanáza (EC 3.2.1.4) z <i>Aspergillus niger</i> (CBS 120.604). <i>Analytická metoda ⁽³⁾</i> Pro měření: — alfa-galaktosidázy: kolorimetrická metoda založená na měření p-nitrofenolu uvolněného činností alfa-galaktosidázy ze substrátu p-nitrofenyl-alfa-galaktopyranosidu; — endo-1,4-beta-glukanázy: kolorimetrická metoda, při které se měří barvivo rozpustné ve vodě uvolněné působením endo-1,4-beta-glukanázy z azurinem síťovaného substrátu betaglukanu ječmene.	Výkrm menšinových druhů drůbeže. Odchov kuřat a kuřice.	—	alfa-galaktosidáza 50U endo-1,4-beta-glukanáza 285U	—	1. V návodu pro použití doplňkové látky a premixu musí být uvedeny podmínky skladování a stabilita při peletování. 2. Maximální doporučená dávka: — 100 U alfa-galaktosidázy/kg kompletního krmiva; — 570 U endo-1,4-beta-glukanáza/kg kompletního krmiva. 3. Bezpečnost: během manipulace se musí používat prostředky k ochraně dýchacích cest, bezpečnostní brýle a rukavice.	8. ledna 2024

⁽¹⁾ 1 U je množství enzymu, které uvolní 1 mikromol p-nitrofenolu za minutu z p-nitrofenyl-alfa-galaktopyranosidu (pNPG) při pH 5,0 a teplotě 37 °C.

⁽²⁾ 1 U je množství enzymu, které uvolní 1 miligram redukujících cukrů (ekvivalenty glukózy) za minutu z beta-glukanu při pH 5,0 a teplotě 50 °C.

⁽³⁾ Podrobné informace o analytických metodách lze získat na internetové stránce referenční laboratoře: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1366/2013**ze dne 18. prosince 2013**

o odchylkách od pravidel původu stanovených v příloze II Dohody zakládající přidružení mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Střední Amerikou na straně druhé, které se použijí v rámci kvót pro některé produkty z Guatemaly

EVROPSKÁ KOMISE,

ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽²⁾.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

- (4) Nárok na celní koncese by měl být podmíněn předložením příslušného dokladu o původu celním orgánům, jak je stanoveno v dohodě.

s ohledem na rozhodnutí Rady 2012/734/EU ze dne 25. června 2012 o podpisu jménem Evropské unie Dohody zakládající přidružení mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Střední Amerikou na straně druhé a o prozatímním provádění části IV této dohody týkající se obchodních záležitostí ⁽¹⁾, a zejména na článek 6 uvedeného rozhodnutí,

- (5) Jelikož se tato dohoda prozatímně uplatňuje ode dne 1. prosince 2013, mělo by se toto nařízení použít od téhož dne.

- (6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

vzhledem k těmto důvodům:

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

- (1) Rozhodnutím 2012/734/EU schválila Rada podepsání jménem Unie Dohody zakládající přidružení mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Střední Amerikou na straně druhé (dále jen „dohoda“). Podle rozhodnutí 2012/734/EU se bude dohoda provádět prozatímně do dokončení postupů k jejímu uzavření.

- (2) Příloha II dohody se týká definice pojmu „původní produkty“ a metod správní spolupráce. V dodatku 2 A k dané příloze je pro řadu produktů stanovena možnost odchylky od pravidel původu stanovených v dodatku 2 k příloze II v rámci ročních kvót. Vzhledem k tomu, že se Unie rozhodla této možnosti využít, je nezbytné stanovit podmínky pro uplatnění těchto výjimek na dovoz z Guatemaly.

- (3) Kvóty stanovené v dodatku 2 A k příloze II by se měly spravovat na základě pravidla „kdo dřív přijde, ten je dřív na řadě“ v souladu s nařízením Komise (EHS) č. 2454/93

Článek 1

1. Pravidla původu stanovená v dodatku 2 A k příloze II Dohody zakládající přidružení mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Střední Amerikou na straně druhé (dále jen „dohoda“) se použijí na produkty uvedené v příloze tohoto nařízení.

2. Pravidla původu uvedená v odstavci 1 se použijí odchylně od pravidel původu stanovených v dodatku 2 k příloze II dohody v rámci kvót stanovených v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Odchylka stanovená v článku 1 se na produkty uplatní pouze tehdy, pokud je k nim přiložen doklad o původu stanovený v příloze II dohody.

Článek 3

Kvóty stanovené v příloze jsou spravovány v souladu s články 308a, 308b a 308c nařízení (EHS) č. 2454/93.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 346, 15.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od dne 1. prosince 2013.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. prosince 2013.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PŘÍLOHA

GUATEMALA

Aniž jsou dotčena pravidla pro výklad kombinované nomenklatury, považuje se popis produktů pouze za orientační a působnost preferenčního režimu se v rámci této přílohy určuje zněním kódů KN platných ke dni přijetí tohoto nařízení.

Pořadové číslo	Kód KN	Popis zboží	Kvótové období	Roční objemová kvóta (v kusech (párech), není-li uvedeno jinak)
09.7047	6104 62 00	Dámské nebo dívčí kalhoty, náprsenkové kalhoty se šlemi, krátké kalhoty a šortky, z bavlny	Od 1.12.2013 do 31.12.2013	87 500
			Od 1.1.2014 do 31.12.2014	1 144 500
			Od 1.1.2015 do 31.12.2015	1 239 000
			Od 1.1.2016 do 31.12.2016	1 333 500
			Od 1.1.2017 do 31.12.2017	1 428 000
			Od 1.1.2018 do 31.12.2018 a pro každé následující období od 1.1. do 31.12.	1 522 500
09.7048	6105 20	Pánské nebo chlapecké košile, pletené nebo háčkové, z chemických vláken	Od 1.12.2013 do 31.12.2013	291 667
			Od 1.1.2014 do 31.12.2014	3 815 000
			Od 1.1.2015 do 31.12.2015	4 130 000
			Od 1.1.2016 do 31.12.2016	4 445 000
			Od 1.1.2017 do 31.12.2017	4 760 000
			Od 1.1.2018 do 31.12.2018 a pro každé následující období od 1.1. do 31.12.	5 075 000
09.7049	6203 42	Pánské nebo chlapecké kalhoty, náprsenkové kalhoty se šlemi, krátké kalhoty a šortky, z bavlny	Od 1.12.2013 do 31.12.2013	87 500
			Od 1.1.2014 do 31.12.2014	1 144 500
			Od 1.1.2015 do 31.12.2015	1 239 000
			Od 1.1.2016 do 31.12.2016	1 333 500
			Od 1.1.2017 do 31.12.2017	1 428 000
			Od 1.1.2018 do 31.12.2018 a pro každé následující období od 1.1. do 31.12.	1 522 500
09.7050	6203 43	Pánské nebo chlapecké kalhoty, náprsenkové kalhoty se šlemi, krátké kalhoty a šortky, ze syntetických vláken	Od 1.12.2013 do 31.12.2013	58 334
			Od 1.1.2014 do 31.12.2014	763 000
			Od 1.1.2015 do 31.12.2015	826 000
			Od 1.1.2016 do 31.12.2016	889 000
			Od 1.1.2017 do 31.12.2017	952 000
			Od 1.1.2018 do 31.12.2018 a pro každé následující období od 1.1. do 31.12.	1 015 000

Pořadové číslo	Kód KN	Popis zboží	Kvótové období	Roční objemová kvóta (v kusech (párech), není-li uvedeno jinak)
09.7051	6204 62	Dámské nebo dívčí kalhoty, náprsenkové kalhoty se šlemi, krátké kalhoty a šortky, z bavlny	Od 1.12.2013 do 31.12.2013	58 334
			Od 1.1.2014 do 31.12.2014	763 000
			Od 1.1.2015 do 31.12.2015	826 000
			Od 1.1.2016 do 31.12.2016	889 000
			Od 1.1.2017 do 31.12.2017	952 000
			Od 1.1.2018 do 31.12.2018 a pro každé následující období od 1.1. do 31.12.	1 015 000

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1367/2013**ze dne 18. prosince 2013****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit

paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.

- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. prosince 2013.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

Jerzy PLEWA

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	AL	55,3
	IL	216,6
	MA	74,7
	TN	111,2
	TR	111,2
	ZZ	113,8
0707 00 05	AL	106,5
	MA	158,2
	TR	135,9
	ZZ	133,5
0709 93 10	MA	120,5
	TR	138,4
	ZZ	129,5
0805 10 20	AR	26,3
	MA	57,5
	TR	58,5
	ZA	57,8
	ZZ	50,0
0805 20 10	MA	54,3
	ZZ	54,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	104,4
	MA	69,9
	TR	70,1
	ZZ	81,5
0805 50 10	AR	102,8
	TR	72,5
	ZZ	87,7
0808 10 80	CN	77,6
	MK	31,3
	NZ	153,0
	US	131,8
	ZZ	98,4
0808 30 90	TR	121,9
	US	158,4
	ZZ	140,2

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 17. prosince 2013

o jmenování pěti členů Účetního dvora

(2013/772/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 286 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Funkční období pana Gijse DE VRIESEHO, pana Henriho GRETHENA, pana Michela CRETINA, pana Ioannise SARMASE a pana Davida BOSTOCKA skončí dne 31. prosince 2013.

(2) Je třeba přistoupit k novým jmenováním,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Členy Účetního dvora na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2019 jsou jmenováni:

— pan Alex BRENNINKMEIJER,

— pan Henri GRETHEN,

— paní Danièle LAMARQUEOVÁ,

— pan Nikolaos MILIONIS,

— pan Phil WYNN OWEN.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Radu

předseda

L. LINKEVIČIUS

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 11. prosince 2013 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

ROZHODNUTÍ RADY
ze dne 17. prosince 2013
o jmenování jedné německé členky Výboru regionů
(2013/773/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 305 této smlouvy,

Článek 1

Členkou Výboru regionů je na zbývajících část funkčního období, tedy do 25. ledna 2015, jmenována:

s ohledem na návrh německé vlády,

— paní Beate MERKOVÁ, *Bayerische Staatsministerin für Europaangelegenheiten und regionale Beziehungen.*

vzhledem k těmto důvodům:

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

- (1) Ve dnech 22. prosince 2009 a 18. ledna 2010 Rada přijala rozhodnutí 2009/1014/EU ⁽¹⁾ a 2010/29/EU ⁽²⁾ o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2010 do 25. ledna 2015.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

- (2) Po skončení mandátu paní Emilie MÜLLEROVÉ se uvolní jedno místo člena Výboru regionů,

Za Radu
předseda
L. LINKEVIČIUS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 12, 19.1.2010, s. 11.

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 17. prosince 2013,

kterým se schvaluje omezení povolení biocidních přípravků obsahujících bromadiolon oznámené Německem v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES

(oznámeno pod číslem C(2013) 9030)

(Pouze německé znění je závazné)

(2013/774/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

všechna přiměřená a dostupná opatření ke zmírnění rizika, aby se minimalizovala prvotní i druhotná expozice lidí, necílových zvířat a životního prostředí. Opatření ke zmírnění rizika, která uvádí směrnice 2009/92/ES, proto zahrnují mimo jiné omezení pouze na profesionální použití.

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 4 uvedené směrnice,

(4) Společnost Belgagri SA (dále jen „žadatel“) podala podle článku 8 směrnice 98/8/ES v Irsku žádost o povolení čtyř rodenticidů obsahujících bromadiolon (dále jen „přípravky“).

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Příloha I směrnice 98/8/ES obsahuje seznam účinných látek schválených na úrovni Unie pro použití v biocidních přípravcích. Na základě směrnice Komise 2009/92/ES ⁽²⁾ byla účinná látka bromadiolon zařazena mezi účinné látky pro použití v přípravcích patřících k typu přípravku 14, rodenticidy, definovanému v příloze V směrnice 98/8/ES.

(5) Irsko tyto přípravky povolilo dne 30. září 2012. Přípravky byly povoleny s omezeními, aby se v Irsku zajistilo splnění podmínek stanovených článkem 5 směrnice 98/8/ES. Tato omezení nezahrnovala omezení na školené profesionální uživatele nebo profesionální uživatele s licenci.

(2) Bromadiolon je antikoagulační rodenticid známý tím, že představuje riziko neúmyslného požití pro děti i pro necílová zvířata a riziko pro životní prostředí. Byl identifikován jako možná perzistentní látka náchylná k bioakumulaci a toxická látka („PBT“) nebo látka velmi perzistentní a velmi náchylná k bioakumulaci („vPvB“).

(6) Dne 5. února 2013 předložil žadatel v Německu úplné žádosti o vzájemné uznání prvních povolení přípravků.

(3) Z důvodu ochrany veřejného zdraví a hygieny se však dospělo k závěru, že je důvod zařadit bromadiolon a další antikoagulační rodenticidy do přílohy I směrnice 98/8/ES, čímž se členským státům umožní přípravky obsahující bromadiolon povolovat. Členské státy však byly povinny zajistit, aby při udělování povolení pro přípravky obsahující bromadiolon byla zvážena a přijata

(7) Dne 17. dubna 2013 oznámilo Německo Komisi, ostatním členským státům a žadateli svůj návrh na omezení prvních povolení v souladu s čl. 4 odst. 4 směrnice 98/8/ES. Německo navrhlo uložit omezení, podle kterého by tyto přípravky mohli používat pouze školení profesionální uživatelé nebo profesionální uživatelé s licenci.

(8) Komise vyzvala ostatní členské státy a žadatele, aby do 90 dnů předložili písemné připomínky k oznámení v souladu s čl. 27 odst. 1 směrnice 98/8/ES. Během uvedených lhůt nebyly předloženy žádné připomínky. Oznámení bylo rovněž předmětem diskuse mezi Komisí a příslušnými orgány členských států odpovědnými za biocidní přípravky na jednání skupiny pro povolování přípravků a usnadnění vzájemného uznávání, které proběhlo dne 14. května 2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Komise 2009/92/ES ze dne 31. července 2009, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES za účelem zařazení účinné látky bromadiolon do přílohy I uvedené směrnice (Úř. věst. L 201, 1.8.2009, s. 43).

(9) Podle směrnice 98/8/ES se při povolování biocidních přípravků obsahujících bromadiolon mají zvažovat všechna přiměřená a dostupná opatření ke zmírnění rizika, včetně omezení výhradně na profesionální použití. Odborné posouzení vedoucí k zařazení bromadiolonu do směrnice 98/8/ES dospělo k závěru, že dodržování pokynů minimalizujících riziko druhotné otravy necílových zvířat a používání přípravků takovým způsobem, který zamezuje vzniku a rozšíření rezistence, lze očekávat pouze od profesionálních uživatelů. Omezení na profesionální uživatele by tedy mělo být v zásadě posuzováno jako přiměřené opatření ke zmírnění rizika, zejména v členských státech, v nichž se objeví rezistence vůči látce bromadiolon.

(10) Pokud nebude prokázán opak, omezení, na jehož základě smějí přípravky používat pouze profesionální uživatelé, představuje přiměřené a dostupné opatření ke zmírnění rizika plynoucího z povolení přípravků obsahujících bromadiolon v Německu. Tento závěr podporují argumenty předložené Německem, že vůči látce bromadiolon byla zjištěna rezistence u potkanů, která podle předpokladů v uvedené zemi dále narůstá. Německo má kromě toho dobře fungující infrastrukturu specialistů školených pro regulaci škůdců a profesionálních uživatelů s licenci, jako jsou zemědělci, zahradníci a lesníci, kteří byli odborně proškoleni, a navrhované omezení tedy nebrání prevenci infekcí.

(11) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Německo může omezit udělování povolení v souladu s článkem 4 směrnice 98/8/ES tak, aby bylo užívání přípravků uvedených v příloze tohoto rozhodnutí umožněno pouze školeným profesionálním uživatelům nebo profesionálním uživatelům s licenci.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Komisi
Janez POTOČNIK
člen Komise

PŘÍLOHA

Přípravky, u nichž Německo může omezit povolení udělována podle článku 4 směrnice 98/8/ES tak, aby přípravky směli používat pouze školení profesionální uživatelé nebo profesionální uživatelé s licenci:

Název přípravku v Irsku	Referenční číslo žádosti Irsku v rejstříku pro biocidní přípravky	Název přípravku v Německu	Referenční číslo žádosti Německa v rejstříku pro biocidní přípravky
Control	2011/6289/13066/IE/AA/21745	Control	2011/6289/13066/DE/MA/21749
Control Bloc	2011/6289/13146/IE/AA/21805	Control Bloc	2011/6289/13146/DE/MA/21809
Control Pasta	2011/6289/13126/IE/AA/21785	Control Pasta	2011/6289/13126/DE/MA/21788
Control Bar	2011/6289/13166/IE/AA/21825	Control Bar	2011/6289/13166/DE/MA/21829

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 17. prosince 2013

o finančním příspěvku Unie na nouzová opatření pro tlumení influenzy ptáků v Itálii, Německu a Nizozemsku v roce 2012 a 2013 a v Dánsku a Španělsku v roce 2013

(oznámeno pod číslem C(2013) 9084)

(Pouze dánské, italské, německé, nizozemské a španělské znění je závazné)

(2013/775/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

rozhodnutí obdrží členské státy finanční příspěvek na náklady spojené s některými opatřeními přijatými pro eradikaci influenzy ptáků.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2009/470/ES ze dne 25. května 2009 o některých výdajích ve veterinární oblasti ⁽¹⁾, a zejména na článek 4 uvedeného rozhodnutí,

(6) V čl. 4 odst. 3 první a druhé odrážce rozhodnutí 2009/470/ES jsou stanovena pravidla týkající se procentního podílu nákladů vynaložených členským státem, který lze pokrýt z finančního příspěvku Unie.

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Influenza ptáků je infekční virová nákaza drůbeže a jiného ptactva chovaného v zajetí s vážným dopadem na výnosnost drůbežářského odvětví, což způsobuje narušení obchodu uvnitř Unie a vývozu do třetích zemí.

(7) Výplata finančního příspěvku Unie na nouzová opatření pro eradikaci influenzy ptáků se řídí pravidly stanovenými v nařízení Komise (ES) č. 349/2005 ze dne 28. února 2005, kterým se stanoví pravidla pro financování nouzových opatření a opatření pro tlumení některých chorob zvířat uvedených v rozhodnutí Rady 90/424/EHS ⁽⁴⁾ Společenstvím.

(2) V případě ohniska influenzy ptáků existuje riziko, že se původce nákazy rozšíří do dalších drůbežářských hospodářství v rámci daného členského státu a prostřednictvím obchodu s živou drůbeží nebo produkty z ní také do jiných členských států a třetích zemí.

(8) Ohniska influenzy ptáků se vyskytla v roce 2012 a 2013 v Německu, Itálii a Nizozemsku a v roce 2013 v Dánsku a ve Španělsku. Německo, Itálie, Nizozemsko, Dánsko a Španělsko přijaly v souladu se směrnicí Rady 2003/85/ES ⁽⁵⁾ opatření pro tlumení těchto ohnisek.

(3) Směrnice Rady 2005/94/ES ⁽²⁾ zavádějící opatření Společenství pro tlumení influenzy ptáků stanoví opatření, která v případě ohniska nákazy musí členské státy neprodleně provést, aby se zabránilo dalšímu šíření viru.

(9) Orgány Německa, Itálie, Nizozemska, Dánska a Španělska informovaly Komisi a ostatní členské státy v rámci Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat o opatřeních uplatněných v souladu s právními předpisy Unie o ohlašování a eradikaci této nákazy a o jejich výsledcích.

(4) V souladu s článkem 84 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ⁽³⁾ musí přidělení výdajů na závazek z rozpočtu Unie předcházet rozhodnutí o financování, které stanoví základní údaje o akci, s níž je spojeno vynakládání výdajů, přičemž toto rozhodnutí musí být přijato orgánem nebo subjekty, které tento orgán pověřil.

(10) Orgány Německa, Itálie, Nizozemska, Dánska a Španělska proto splnily své technické a správní povinnosti s ohledem na opatření stanovená v čl. 4 odst. 2 rozhodnutí 2009/470/ES a v článku 6 nařízení (ES) č. 349/2005.

(5) Rozhodnutí 2009/470/ES stanoví způsoby finančního přispívání Unie na specifická veterinární opatření zahrnující i nouzová opatření. Podle čl. 4 odst. 2 uvedeného

(11) V této fázi nemůže být určena přesná částka finančního příspěvku Unie, jelikož informace, které byly poskytnuty ohledně nákladů na odškodnění a na provozní výdaje, jsou jen odhady.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 155, 18.6.2009, s. 30.

⁽²⁾ Úř. věst. L 10, 14.1.2006, s. 16.

⁽³⁾ Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 55, 1.3.2005, s. 12.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 306, 22.11.2003, s. 1.

- (12) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Finanční příspěvek Unie určený Německu, Itálii, Nizozemsku, Dánsku a Španělsku

1. Německu, Itálii, Nizozemsku, Dánsku a Španělsku se poskytne finanční příspěvek Unie na náklady vynaložené těmito členskými státy při přijímání opatření podle čl. 4 odst. 2 a 3 rozhodnutí 2009/470/ES za účelem tlumení influenzy ptáků v Německu, Itálii a Nizozemsku v roce 2012 a 2013 a v Dánsku a Španělsku v roce 2013.

2. Výše finančního příspěvku uvedeného v odstavci 1 se stanoví v pozdějším rozhodnutí, které má být přijato postupem stanoveným v čl. 40 odst. 2 rozhodnutí 2009/470/ES.

Článek 2

Platební podmínky

V rámci finančního příspěvku Unie stanoveného v čl. 1 odst. 1 bude Německu vyplacena první splátka ve výši 500 000,00 EUR.

V rámci finančního příspěvku Unie stanoveného v čl. 1 odst. 1 bude Itálii vyplacena první splátka ve výši 40 000,00 EUR za rok 2012 a ve výši 2 600 000,00 EUR za rok 2013.

V rámci finančního příspěvku Unie stanoveného v čl. 1 odst. 1 bude Nizozemsku vyplacena první splátka ve výši 210 000,00 EUR za rok 2012 a ve výši 250 000,00 EUR za rok 2013.

V rámci finančního příspěvku Unie stanoveného v čl. 1 odst. 1 bude Dánsku vyplacena první splátka ve výši 33 000,00 EUR za rok 2013.

V rámci finančního příspěvku Unie stanoveného v čl. 1 odst. 1 bude Španělsku vyplacena první splátka ve výši 30 000,00 EUR za rok 2013.

Článek 3

Určení

Toto rozhodnutí je určeno Dánskému království, Spolkové republice Německo, Španělskému království, Italské republice a Nizozemskému království.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Komisi

Tonio BORG

člen Komise

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 18. prosince 2013,****kterým se zřizuje Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast a zrušuje rozhodnutí 2009/336/ES**

(2013/776/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 58/2003 ze dne 19. prosince 2002, kterým se stanoví statut výkonných agentur pověřených některými úkoly správy programů Společenství⁽¹⁾, a zejména na článek 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 58/2003 zmocňuje Komisi k přenesení pravomocí na výkonné agentury, aby zcela nebo částečně prováděly program nebo projekt Unie jejím jménem a na její odpovědnost, v souladu s uvedeným nařízením.
- (2) Účelem pověření výkonných agentur úkoly spojenými s prováděním programu je umožnit Komisi soustředit se na své základní činnosti a funkce, které nemohou být zajištěny externě, aniž by Komise ztratila kontrolu nad činnostmi spravovanými těmito výkonnými agenturami nebo konečnou odpovědnost za tyto činnosti.
- (3) Přenesení úkolů spojených s prováděním programu na výkonnou agenturu vyžaduje jasné oddělení fází přípravy programu zahrnujících značný prostor při rozhodování v důsledku strategických hledisek, což vykonává Komise, od provádění programu, které by mělo být svěřeno výkonné agentuře.
- (4) Rozhodnutím 2005/56/ES⁽²⁾ zřídila Komise Výkonnou agenturu pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (dále jen „agentura“) a pověřila ji správou činností Společenství v oblasti vzdělávání, kultury a audiovizuální oblasti.

- (5) Komise několikrát změnila mandát agentury a rozšířila ho, aby se vztahoval na správu nových projektů a programů týkajících se vzdělávání, audiovizuální oblasti, občanství a mládeže a následně nahradila rozhodnutí 2005/56/ES rozhodnutím Komise 2009/336/ES⁽³⁾.

- (6) Ve svém sdělení ze dne 29. června 2011 „Rozpočet – Evropa 2020“⁽⁴⁾ Komise navrhla, aby byly při provádění programů Unie v příštím víceletém finančním rámci stávající výkonné agentury více využívány.

- (7) Agentura prokázala při správě programů Unie vysokou úroveň technické a finanční odbornosti. Průzkumy spokojenosti prováděné jako součást prvního a druhého průběžného hodnocení EACEA (2009 a 2013) ukazují, že se příjemci a ostatní zúčastněné strany domnívají, že EACEA ve srovnání s předchozím režimem (úřad pro technickou pomoc) poskytuje kvalitnější služby. EACEA je schopna oslovit a udržet si vysoce kvalifikované zaměstnance, což v důsledku vede k personální stabilitě. Agentura průběžně racionalizuje své vnitřní činnosti s cílem zvýšit svou efektivitu a snaží se prosadit standardní postupy pro všechny programy. Využívá svého postavení veřejného orgánu cíleně vytvořeného za účelem správy programů v oblasti vzdělávání, kultury a v audiovizuální oblasti a tato specializace pomáhá zviditelnit programy EU mezi zúčastněnými stranami a širokou veřejností. Existence jediného subjektu spravujícího řadu vzájemně se doplňujících programů vytváří synergický účinek, pokud jde o viditelnost činnosti EU, z čehož mají vzájemný prospěch všechny programy. Míry chyb v kontrolách ex-post jsou v případě EACEA nízké a výrazně nižší než limit 2 %. Druhé průběžné hodnocení konstatuje neustálé zlepšování technické a finanční odbornosti EACEA, což se v důsledku odráží ve všeobecném zlepšení výkonnosti agentury pozorovaném na jejich klíčových ukazatelích výkonnosti.

- (8) Pokud jde o srovnání nákladů s „interní variantou“, analýza nákladů a přínosů provedená v souladu s čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 58/2003 ukázala, že plnění úkolů Komisí by bylo nákladnější, a to o 23 % čisté současné hodnoty. Nové programy, u nichž se předpokládá, že budou přeneseny na EACEA, jsou v souladu se současným mandátem a úlohou agentury a představují pokračování její stávajících činností. Agentura během několika let získala kompetence, dovednosti a kapacitu

⁽¹⁾ Úř. věst. L 11, 16.1.2003, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 24, 27.1.2005, s. 35.⁽³⁾ Úř. věst. L 101, 21.4.2009, s. 26.⁽⁴⁾ KOM(2011) 500 v konečném znění.

v oblasti správy těchto programů. Tyto nové programy by proto mohly těžit z nahromaděných zkušeností a odbornosti EACEA při správě programů a z výsledného nárůstu produktivity. Přechod na interní uspořádání by měl nepříznivý účinek, protože většina programů nebyla nikdy spravovaná interně „mateřskými“ GR, které nemají pro interní správu programů dostatečné kapacity. Přenesení správy programů na EACEA by tak pro příjemce programů a zúčastněné strany znamenala zajištění kontinuity fungování. Přenesení na EACEA rovněž umožní, aby se Komise i nadále lépe soustředila na své institucionální úkoly.

- (9) S cílem poskytnout výkonným agenturám jednotnou identitu Komise při stanovování jejich nových mandátů v nejvyšší možné míře seskupuje jejich činnost podle tematické oblasti politiky.

- (10) Agentura by proto měla být pověřena prováděním částí těchto nových programů a opatření Unie:

— Erasmus+ ⁽¹⁾; (navazuje mj. na program celoživotního učení ⁽²⁾, program „Mládež v akci“ ⁽³⁾ a Erasmus Mundus ⁽⁴⁾),

— Kreativní Evropa ⁽⁵⁾; (navazuje mj. na programy ⁽⁶⁾ Média ⁽⁷⁾ a Kultura),

— Evropa pro občany ⁽⁸⁾ (navazuje na program „Evropa pro občany“ ⁽⁹⁾),

— EU Aid Volunteers ⁽¹⁰⁾ (navazuje na pilotní program Evropský dobrovolnický sbor humanitární pomoci),

— projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání spadající do oblasti působnosti nástrojů vnější spolupráce ⁽¹¹⁾ (nástupce nástrojů vnější spolupráce do roku 2013 ⁽¹²⁾),

— projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání zahrnuté do víceletého finančního rámce v souvislosti s financováním spolupráce EU s africkými, karibskými a tichomořskými státy a zámořskými zeměmi a územími na období 2014–2020 (11. Evropský rozvojový fond) ⁽¹³⁾.

- (11) Agentura by měla i nadále odpovídat za provádění těchto stávajících programů a činností Unie:

— projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání, které by mohly být financovány podle ustanovení týkajících se hospodářské pomoci některým zemím střední a východní Evropy (Phare) podle nařízení Rady (EHS) č. 3906/89 ⁽¹⁴⁾,

— program na podporu rozvoje a distribuce evropských audiovizuálních děl (MEDIA II – Rozvoj a distribuce) (1996–2000), zavedený rozhodnutím Rady 95/563/ES ⁽¹⁵⁾,

— vzdělávací program pro odborníky v evropském průmyslu audiovizuálních pořadů (MEDIA II – Vzdělávání) (1996–2000), schválený rozhodnutím Rady 95/564/ES ⁽¹⁶⁾,

— druhá fáze akčního programu Společenství v oblasti vzdělávání Socrates (2000–2006), schválená rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 253/2000/ES ⁽¹⁷⁾,

⁽¹⁾ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady KOM(2011) 788 ze dne 23. listopadu 2011, kterým se zavádí „Erasmus pro všechny“, Program Unie pro vzdělávání, odbornou přípravu, mládež a sport (dále jen „program Erasmus+“).

⁽²⁾ Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 45.

⁽³⁾ Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 30.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 340, 19.12.2008, s. 83.

⁽⁵⁾ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady KOM(2011) 785 ze dne 23. listopadu 2011, kterým se zavádí program Tvůrčí Evropa.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 12.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 372, 27.12.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ Návrh nařízení Rady KOM(2011) 884 ze dne 14. prosince 2011, kterým se na období 2014–2020 zavádí program „Evropa pro občany“.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 32.

⁽¹⁰⁾ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady COM(2012) 514 o zřízení evropského dobrovolnického sboru humanitární pomoci EU Aid Volunteers.

⁽¹¹⁾ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady KOM(2011) 843, kterým se zřizuje nástroj partnerství pro spolupráci s třetími zeměmi; návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady KOM(2011) 840, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci; návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady KOM(2011) 839, kterým se zřizuje evropský nástroj sousedství; návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady KOM(2011) 838 o nástroji představní pomoci (NPP II).

⁽¹²⁾ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 82. Úř. věst. L 310, 9.11.2006, s. 1. Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽¹³⁾ KOM(2011) 837 v konečném znění

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. L 375, 23.12.1989, s. 11.

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. L 321, 30.12.1995, s. 25.

⁽¹⁶⁾ Úř. věst. L 321, 30.12.1995, s. 33.

⁽¹⁷⁾ Úř. věst. L 28, 3.2.2000, s. 1.

- druhá fáze akčního programu Společenství v oblasti odborného vzdělávání Leonardo da Vinci (2000–2006), schválená rozhodnutím Rady 1999/382/ES ⁽¹⁾,
- akční program Společenství „Mládež“ (2000–2006), schválený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1031/2000/ES ⁽²⁾,
- program „Kultura 2000“ (2000–2006), schválený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 508/2000/ES ⁽³⁾,
- projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání, které by mohly být financovány podle ustanovení o poskytnutí pomoci partnerským státům ve východní Evropě a střední Asii (2000–2006) podle nařízení Rady (ES, Euratom) č. 99/2000 ⁽⁴⁾,
- projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání, které by mohly být financovány podle ustanovení o pomoci pro Albánii, Bosnu a Hercegovinu, Chorvatsko, Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii, Černou Horu, Srbsko a Kosovo (rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1244) (2000–2006), schválené v rámci nařízení Rady (ES) č. 2666/2000 ⁽⁵⁾,
- projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání, které by mohly být financovány podle ustanovení o finančních a technických doprovodných opatřeních k reformě hospodářských a sociálních struktur v rámci evropsko-středomořského partnerství (MEDA) schválených nařízením Rady (ES) č. 2698/2000 ⁽⁶⁾,
- třetí fáze celoevropského programu spolupráce v oblasti vysokého školství (Tempus III) (2000–2006), schválená rozhodnutím Rady 1999/311/ES ⁽⁷⁾,
- projekty, které by mohly být financovány podle ustanovení Dohody mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými, kterou se obnovuje program spolupráce v oblasti vysokoškolského vzdělávání, odborného vzdělávání a přípravy (2001–2005), schválené rozhodnutím Rady 2001/196/ES ⁽⁸⁾,
- projekty, které by mohly být financovány podle ustanovení Dohody mezi Evropským společenstvím a vládou Kanady, kterou se obnovuje program vzájemné spolupráce v oblasti vysokoškolského vzdělávání a profesní přípravy (2001–2005), schválené rozhodnutím Rady 2001/197/ES ⁽⁹⁾,
- program na podporu rozvoje evropských audiovizuálních děl (MEDIA Plus – Rozvoj, distribuce a propagace) (2001–2006), schválený rozhodnutím Rady 2000/821/ES ⁽¹⁰⁾,
- vzdělávací program pro odborníky v evropském průmyslu audiovizuálních pořadů (MEDIA – Vzdělávání) (2001–2006), schválený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 163/2001/ES ⁽¹¹⁾,
- víceletý program (2004–2006) pro účinnou integraci informačních a komunikačních technologií (ICT) do vzdělávacích systémů a systémů odborné přípravy v Evropě (program e-učení), schválený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 2318/2003/ES ⁽¹²⁾,
- akční program Společenství na podporu aktivního evropského občanství (účast občanů) (2004–2006), schválený rozhodnutím Rady 2004/100/ES ⁽¹³⁾,
- akční program Společenství na podporu subjektů činných na evropské úrovni v oblasti mládeže (2004–2006), schválený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 790/2004/ES ⁽¹⁴⁾,
- akční program Společenství na podporu subjektů činných na evropské úrovni v oblasti vzdělávání a odborného vzdělávání a na podporu určitých činností v této oblasti (2004–2006), schválený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 791/2004/ES ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 146, 11.6.1999, s. 33.

⁽²⁾ Úř. věst. L 117, 18.5.2000, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 63, 10.3.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 12, 18.1.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 306, 7.12.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 311, 12.12.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 120, 8.5.1999, s. 30.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 71, 13.3.2001, s. 7.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 71, 13.3.2001, s. 15.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 336, 30.12.2000, s. 82.

⁽¹¹⁾ Úř. věst. L 26, 27.1.2001, s. 1.

⁽¹²⁾ Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 9.

⁽¹³⁾ Úř. věst. L 30, 4.2.2004, s. 6.

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 24.

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 31.

- akční program Společenství na podporu subjektů působících v oblasti kultury na evropské úrovni (2004–2006), schválený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 792/2004/ES ⁽¹⁾,
- program pro zlepšování kvality vysokého školství a pro podporu mezikulturního porozumění prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi (Erasmus Mundus) (2004–2008), schválený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 2317/2003/ES ⁽²⁾,
- projekty, které by mohly být financovány podle ustanovení Dohody mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými, kterou se obnovuje program spolupráce v oblasti vysokoškolského vzdělávání a odborného vzdělávání a přípravy (2006–2013), schválené rozhodnutím Rady 2006/910/ES ⁽³⁾,
- projekty, které by mohly být financovány podle ustanovení Dohody mezi Evropským společenstvím a vládou Kanady, kterou se stanoví rámec pro spolupráci v oblasti vysokoškolského vzdělávání, odborné přípravy a mládeže (2006–2013), schválené rozhodnutím Rady 2006/964/ES ⁽⁴⁾,
- akční program v oblasti celoživotního učení (2007–2013), schválený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1720/2006/ES ⁽⁵⁾,
- program „Kultura“ (2007–2013), schválený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1855/2006/ES ⁽⁶⁾,
- program „Evropa pro občany“ na podporu aktivního evropského občanství (2007–2013), schválený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1904/2006/ES ⁽⁷⁾,
- program „Mládež v akci“ (2007–2013), schválený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1719/2006/ES ⁽⁸⁾,
- program podpory evropského audiovizuálního odvětví (MEDIA 2007) (2007–2013), schválený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1718/2006/ES ⁽⁹⁾,
- akční program Erasmus Mundus II 2009–2013 pro zlepšování kvality vysokoškolského vzdělávání a pro podporu mezikulturního porozumění prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi, schválený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1298/2008/ES ⁽¹⁰⁾,
- program spolupráce s profesionály ze třetích zemí v audiovizuální oblasti (MEDIA Mundus) (2011–2013), zavedený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1041/2009/ES ⁽¹¹⁾,
- projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání, které by mohly být financovány podle ustanovení týkajících se pomoci asijským rozvojovým zemím a hospodářské spolupráce s nimi, schválené v rámci nařízení Rady (EHS) č. 443/92 ⁽¹²⁾,
- projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání a mládeže, které by mohly být financovány prostřednictvím ustanovení nástroje předstupní pomoci (NPP), zřízeného nařízením Rady (ES) č. 1085/2006 ⁽¹³⁾,
- projekty v oblasti základního, středního a vysokoškolského vzdělávání a v oblasti mládeže, které by mohly být financovány prostřednictvím ustanovení evropského nástroje sousedství a partnerství zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1638/2006 ⁽¹⁴⁾,
- projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání, které by mohly být financovány prostřednictvím finančního nástroje pro rozvojovou spolupráci zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1905/2006 ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 40.

⁽²⁾ Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 346, 9.12.2006, s. 33.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 397, 30.12.2006, s. 14.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 45.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 372, 27.12.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 32.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 30.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 12.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 340, 19.12.2008, s. 83.

⁽¹¹⁾ Úř. věst. L 288, 4.11.2009, s. 10.

⁽¹²⁾ Úř. věst. L 52, 27.2.1992, s. 1.

⁽¹³⁾ Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 82.

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. L 310, 9.11.2006, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 41.

— projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání a mládeže, které by mohly být financovány prostřednictvím finančního nástroje pro spolupráci s průmyslovými a jinými zeměmi a územími s vysokými příjmy zřízeného nařízením Rady (ES) č. 1934/2006 ⁽¹⁾,

— projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání, které by mohly být financovány z prostředků Evropského rozvojového fondu podle Dohody o partnerství mezi členy africké, karibské a tichomořské skupiny na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsané v Cotonou dne 23. června 2000 (rozhodnutí Rady 2003/159/ES ⁽²⁾), ve znění dohody podepsané v Lucemburku dne 25. června 2005 (rozhodnutí Rady 2005/599/ES ⁽³⁾).

(12) Správa jednotlivých částí těchto programů a činností zahrnuje provádění technických projektů, jejichž součástí není přijímání politických rozhodnutí, a vyžaduje vysokou úroveň technické a finanční odbornosti po celou dobu trvání projektu.

(13) Aby se zajistilo ucelené a včasné provedení tohoto rozhodnutí a dotčených programů, je nezbytné zajistit, aby agentura prováděla své úkoly související s prováděním uvedených programů ode dne vstupu těchto programů v platnost.

(14) Měla by být zřízena Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast. Ta by měla nahradit Výkonnou agenturu pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast zřízenou rozhodnutím 2009/336/ES. Měla by fungovat v souladu s obecným statutem stanoveným nařízením (ES) č. 58/2003.

(15) Rozhodnutí 2009/336/ES o zřízení výkonné agentury by mělo být zrušeno a měla by se stanovit přechodná ustanovení.

(16) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro výkonné agentury,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Zřízení a trvání

Zřizuje se Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (dále jen „agentura“) pro období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2024, přičemž její status se řídí nařízením (ES) č. 58/2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 41.

⁽²⁾ Úř. věst. L 65, 8.3.2003, s. 27.

⁽³⁾ Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 26.

Článek 2

Umístění

Sídlo agentury je v Bruselu.

Článek 3

Cíle a úkoly

1. Agentura se pověřuje prováděním určitých částí těchto programů Unie:

a) Erasmus+;

b) program Kreativní Evropa;

c) program „Evropa pro občany“;

d) Evropský dobrovolnický sbor humanitární pomoci – EU Aid Volunteers;

e) projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání spadající do oblasti působnosti těchto nástrojů vnější spolupráce:

— nařízení Evropského parlamentu a Rady o nástroji předvstupní pomoci (IPA II) ⁽⁴⁾;

— nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje evropský nástroj sousedství ⁽⁵⁾,

— nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci ⁽⁶⁾,

— nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje nástroj partnerství pro spolupráci s třetími zeměmi ⁽⁷⁾,

— nařízení Rady o čerpání 11. Evropského rozvojového fondu ⁽⁸⁾.

⁽⁴⁾ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady KOM(2011) 838 o nástroji předvstupní pomoci (NPP II).

⁽⁵⁾ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady KOM(2011) 839, kterým se zřizuje evropský nástroj sousedství

⁽⁶⁾ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady KOM(2011) 840, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci

⁽⁷⁾ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady KOM(2011) 843, kterým se zřizuje nástroj partnerství pro spolupráci s třetími zeměmi;

⁽⁸⁾ Návrh nařízení Rady COM(2013) 445 o čerpání 11. Evropského rozvojového fondu.

První pododstavec se použije od data vstupu těchto programů v platnost.

2. Agentura se pověřuje prováděním zbylých opatření určitých částí těchto programů Unie:

- a) projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání, které by mohly být financovány podle ustanovení týkajících se hospodářské pomoci některým zemím střední a východní Evropy (Phare) podle nařízení (EHS) č. 3906/89;
- b) program na podporu rozvoje a distribuce evropských audiovizuálních děl (MEDIA II – Rozvoj a distribuce) (1996–2000), zavedený rozhodnutím 95/563/ES;
- c) vzdělávací program pro odborníky v evropském průmyslu audiovizuálních pořadů (MEDIA II – Vzdělávání) (1996–2000), schválený rozhodnutím 95/564/ES;
- d) druhá fáze akčního programu Společenství v oblasti vzdělávání „Socrates“ (2000–2006), schválená rozhodnutím č. 253/2000/ES;
- e) druhá fáze akčního programu Společenství v oblasti odborného vzdělávání „Leonardo da Vinci“ (2000–2006), schválená rozhodnutím 1999/382/ES;
- f) akční program Společenství „Mládež“ (2000–2006), schválený rozhodnutím č. 1031/2000/ES;
- g) program „Kultura 2000“ (2000–2006), schválený rozhodnutím č. 508/2000/ES;
- h) projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání, které by mohly být financovány podle ustanovení o poskytnutí pomoci partnerským státům ve východní Evropě a střední Asii (2000–2006) podle nařízení (ES, Euratom) č. 99/2000;
- i) projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání, které by mohly být financovány podle ustanovení o pomoci pro Albánii, Bosnu a Hercegovinu, Chorvatsko, Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii, Černou Horu, Srbsko a Kosovo (rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1244) (2000–2006), schválené nařízením (ES) č. 2666/2000;
- j) projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání, které by mohly být financovány podle ustanovení o finančních a technických doprovodných opatřeních k reformě hospo-

dářských a sociálních struktur v rámci evropsko-středomořského partnerství (MEDA), schválených nařízením (ES) č. 2698/2000;

- k) třetí fáze celoevropského programu spolupráce v oblasti vysokého školství (Tempus III) (2000–2006), schválená rozhodnutím Rady 1999/311/ES;
- l) projekty, které by mohly být financovány podle ustanovení Dohody mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými, kterou se obnovuje program spolupráce v oblasti vysokoškolského vzdělávání, odborného vzdělávání a přípravy (2001–2005), schválené rozhodnutím 2001/196/ES;
- m) projekty, které by mohly být financovány podle ustanovení Dohody mezi Evropským společenstvím a vládou Kanady, kterou se obnovuje program vzájemné spolupráce v oblasti vysokoškolského vzdělávání a profesní přípravy (2001–2005), schválené rozhodnutím 2001/197/ES;
- n) program na podporu rozvoje evropských audiovizuálních děl (MEDIA Plus – Rozvoj, distribuce a propagace) (2001–2006), schválený rozhodnutím Rady 2000/821/ES;
- o) vzdělávací program pro odborníky v evropském průmyslu audiovizuálních pořadů (vzdělávání MEDIA) (2001–2006), schválený rozhodnutím č. 163/2001/ES;
- p) víceletý program (2004–2006) pro účinnou integraci informačních a komunikačních technologií (ICT) do vzdělávacích systémů a systémů odborné přípravy v Evropě (program e-učení), schválený rozhodnutím č. 2318/2003/ES;
- q) akční program Společenství na podporu aktivního evropského občanství (účast občanů) (2004–2006), schválený rozhodnutím Rady 2004/100/ES;
- r) akční program Společenství na podporu subjektů činných na evropské úrovni v oblasti mládeže (2004–2006), schválený rozhodnutím č. 790/2004/ES;
- s) akční program Společenství na podporu subjektů činných na evropské úrovni v oblasti vzdělávání a odborného vzdělávání a na podporu určitých činností v této oblasti (2004–2006), schválený rozhodnutím č. 791/2004/ES;

- t) akční program Společenství na podporu subjektů působících v oblasti kultury na evropské úrovni (2004–2006), schválený rozhodnutím č. 792/2004/ES;
- u) program pro zlepšování kvality vysokého školství a pro podporu mezikulturního porozumění prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi (Erasmus Mundus) (2004–2008), schválený rozhodnutím č. 2317/2003/ES;
- v) projekty, které by mohly být financovány podle ustanovení Dohody mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými, kterou se obnovuje program spolupráce v oblasti vysokoškolského vzdělávání, odborného vzdělávání a přípravy (2006–2013), schválené rozhodnutím č. 2006/910/ES;
- w) projekty, které by mohly být financovány podle ustanovení Dohody mezi Evropským společenstvím a vládou Kanady, kterou se stanoví rámec pro spolupráci v oblasti vysokoškolského vzdělávání, odborné přípravy a mládeže (2006–2013), schválené rozhodnutím 2006/964/ES;
- x) akční program v oblasti celoživotního učení (2007–2013), schválený rozhodnutím č. 1720/2006/ES;
- y) program „Kultura“ (2007–2013), schválený rozhodnutím č. 1855/2006/ES;
- z) program „Evropa pro občany“ na podporu aktivního evropského občanství (2007–2013), schválený rozhodnutím č. 1904/2006/ES;
- aa) program „Mládež v akci“ (2007–2013), schválený rozhodnutím č. 1719/2006/ES;
- bb) program podpory evropského audiovizuálního odvětví (MEDIA 2007) (2007–2013), schválený rozhodnutím č. 1718/2006/ES;
- cc) akční program Erasmus Mundus II 2009–2013 pro zlepšování kvality vysokoškolského vzdělávání a pro podporu mezikulturního porozumění prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi, schválený rozhodnutím č. 1298/2008/ES;
- dd) Program spolupráce s profesionály ze třetích zemí v audiovizuální oblasti (MEDIA Mundus) (2011–2013), zavedený rozhodnutím č. 1041/2009/ES;
- ee) Projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání, které by mohly být financovány podle ustanovení týkajících se pomoci asijským rozvojovým zemím a hospodářské spolupráce s nimi, schválené nařízením (EHS) č. 443/92;
- ff) Projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání a mládeže, které by mohly být financovány prostřednictvím ustanovení nástroje předvstupní pomoci (NPP), zřízeného nařízením (ES) č. 1085/2006;
- gg) Projekty v oblasti základního, středoškolského a vysokoškolského vzdělávání a v oblasti mládeže, které by mohly být financovány prostřednictvím ustanovení evropského nástroje sousedství a partnerství, zřízeného nařízením (ES) č. 1638/2006;
- hh) Projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání, které by mohly být financovány prostřednictvím finančního nástroje pro rozvojovou spolupráci zřízeného nařízením (ES) č. 1905/2006;
- ii) Projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání a mládeže, které by mohly být financovány prostřednictvím finančního nástroje pro spolupráci s průmyslovými a jinými zeměmi a územími s vysokými příjmy, zřízeného nařízením (ES) č. 1934/2006;
- jj) Projekty v oblasti vysokoškolského vzdělávání, které by mohly být financovány z prostředků Evropského rozvojového fondu podle Dohody o partnerství mezi členy africké, karibské a tichomořské skupiny na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsané v Cotonou dne 23. června 2000 (rozhodnutí 2003/159/ES), ve znění dohody podepsané v Lucemburku dne 25. června 2005 (rozhodnutí 2005/599/ES).
3. Agentura zodpovídá za následující úkoly související s prováděním částí programů Unie uvedených v odstavcích 1 a 2:
- a) správa všech fází provádění programu a všech fází cyklu zvláštních projektů na základě příslušných pracovních programů přijatých Komisí, pokud ji Komise k tomu zmocní v pověřovacím aktu;
- b) přijímání nástrojů pro plnění rozpočtových příjmů a výdajů a výkon všech činností potřebných pro správu programu, pokud ji Komise k tomu zmocní v pověřovacím aktu;

- c) poskytování podpory při provádění programů, pokud ji Komise k tomu zmocní v pověřovacím aktu, včetně podpory při šíření informací, ve vhodných případech ve spolupráci s vnitrostátními agenturami;
- d) provozování informační sítě o vzdělávání v Evropě (Eurydice) a činnosti zaměřené na lepší porozumění a znalost oblasti mládeže na úrovni Unie;
- e) provádění činností zaměřených na lepší porozumění a znalost oblasti odborného vzdělávání a přípravy na úrovni Unie.

4. Pokud je tak uvedeno v pověřovacím aktu, může být agentura odpovědná za poskytování podpůrných administrativních a logistických služeb ve prospěch orgánů provádějících program, a to v rámci působnosti programů zde uvedených.

Článek 4

Funkční období

1. Členové řídicího výboru jsou jmenováni na dva roky.
2. Ředitel je jmenován na čtyři roky.

Článek 5

Požadavek na dozor a podávání zpráv

Agentura podléhá doзору Komise a pravidelně informuje o pokroku v provádění programů Unie nebo jejich částí, za které zodpovídá, v souladu s pravidly a periodicitou uvedenými v pověřovacím aktu.

Článek 6

Plnění provozního rozpočtu

Agentura plní svůj provozní rozpočet v souladu s ustanoveními nařízení Komise (ES) č. 1653/2004 ⁽¹⁾.

Článek 7

Zrušení a přechodná ustanovení

1. Rozhodnutí 2009/336/ES se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2014. Odkazy na zrušené rozhodnutí se považují za odkazy na toto rozhodnutí.
2. Agentura se považuje za právního nástupce výkonné agentury, která byla zřízena rozhodnutím 2009/336/ES.
3. Aniž je dotčen přezkum zařazení dočasně přidělených úředníků stanovený v pověřovacím aktu, toto rozhodnutí se nedotýká práv a povinností zaměstnanců agentury, včetně jejího ředitele.

Článek 8

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

V Bruselu dne 18. prosince 2013.

Za Komisi

José Manuel BARROSO
předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 297, 22.9.2004, s. 6.

III

(Jiné akty)

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 28/13/KOL

ze dne 30. ledna 2013,

**kterým se po osmdesáté osmé mění procesní a hmotněprávní pravidla v oblasti státní podpory
vložením nové kapitoly o krátkodobém pojištění vývozních úvěrů**

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO,

dohoda nebo Dohoda o Kontrolní úřadu a Soudním dvoru
výslovně stanoví nebo pokud to Kontrolní úřad považuje za
nezbytné.

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru ⁽¹⁾,
a zejména na články 61 a 63 této dohody a protokol 26
připojený k této dohodě,

Evropská komise přijala dne 6. prosince 2012 nové sdělení
o uplatňování článků 107 a 108 Smlouvy o fungování
Evropské unie na *krátkodobé pojištění vývozních úvěrů* ⁽⁴⁾.

s ohledem na Dohodu mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního
úřadu a Soudního dvora ⁽²⁾, a zejména na čl. 5 odst 2 písm. b)
a článek 24 této dohody,

Uvedené sdělení je relevantní rovněž pro Evropský hospodářský
prostor.

s odkazem na procesní a hmotněprávní pravidla v oblasti státní
podpory přijatá Kontrolním úřadem dne 19. ledna 1994 ⁽³⁾,

V celém Evropském hospodářském prostoru je třeba zajistit
jednotné uplatňování pravidel EHP pro státní podporu.

vzhledem k těmto důvodům:

Podle bodu II v položce „VŠEOBECNÉ“ na konci přílohy XV
Dohody o EHP má Kontrolní úřad ESVO přijmout po konzul-
taci s Komisí právní akty odpovídající právním aktům přijatým
Evropskou komisí.

Podle článku 24 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru
uplatňuje Kontrolní úřad ustanovení Dohody o EHP týkající se
státní podpory.

Byly provedeny konzultace s Evropskou komisí a státy ESVO,

Podle čl. 5 odst. 2 písm. b) Dohody o Kontrolním úřadu
a Soudním dvoru vydá Kontrolní úřad oznámení nebo pokyny
k záležitostem, kterými se Dohoda o EHP zabývá, pokud to tato

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pokyny pro státní podporu se mění tím způsobem, že se do
nich vkládá nová kapitola o krátkodobém pojištění vývozních
úvěrů. Nová kapitola je uvedena v příloze tohoto rozhodnutí.

⁽¹⁾ „Dohoda o EHP“.

⁽²⁾ „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“.

⁽³⁾ Pokyny pro uplatňování a výklad článků 61 a 62 Dohody o EHP
a článku 1 protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním
dvoru, které byly přijaty a vydány Kontrolním úřadem dne 19. ledna
1994, zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* (dále jen „Úř.
věst.“) L 231, 3.9.1994, s. 1 a dodatku EHP č. 32, 3.9.1994, s. 1,
dále jen „pokyny pro státní podporu“. Aktualizované znění pokynů
pro státní podporu je k dispozici na internetové stránce Kontrolního
úřadu: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽⁴⁾ Sdělení Evropské komise členským státům o uplatňování článků 107
a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na krátkodobé pojištění
vývozních úvěrů (Úř. věst. C 392, 19.12.2012, s. 1).

Článek 2

Pouze anglické znění je závazné.

V Bruselu dne 30. ledna 2013.

Za Kontrolní úřad ESVO

Oda Helen SLETNES
předsedkyně

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
členka kolegia

PŘÍLOHA

POKYNY PRO KRÁTKODOBÉ POJIŠTĚNÍ VÝVOZNÍCH ÚVĚŘŮ ⁽¹⁾

1 Úvod

- 1) Vývozní subvence mohou nepříznivě ovlivnit hospodářskou soutěž na trhu mezi potenciálními konkurenčními dodavateli zboží a služeb. Proto Evropská komise a Kontrolní úřad ESVO (dále jen „Kontrolní úřad“) jako strážci hospodářské soutěže podle Smlouvy o ES a Dohody o EHP vždy přísně odsuzovaly podpory vývozu pro obchod uvnitř EHP i pro vývozy mimo EHP. Aby se zabránilo tomu, že podpora států EHP na pojištění vývozních úvěrů naruší hospodářskou soutěž, je třeba objasnit její posuzování podle pravidel EHP pro státní podpory.
- 2) Kontrolní úřad v roce 1998 stanovil ve svých pokynech pro krátkodobé pojištění vývozních úvěrů zásady týkající se státních zásahů ⁽²⁾. Pokyny z roku 1998 se měly uplatňovat od 1. června 1998 po dobu téměř pěti let. Následně byly pozměněny a doba jejich uplatňování byla v roce 2001 prodloužena ⁽³⁾.
- 3) Ze zkušeností získaných uplatňováním pokynů z roku 1998, zejména během finanční krize v letech 2009 až 2011, vyplývá, že by se politika Kontrolního úřadu v této oblasti měla přezkoumat.
- 4) Pravidla stanovená v těchto pokynech pomohou zajistit, aby státní podpora nenarušovala hospodářskou soutěž mezi soukromými a veřejnými nebo veřejně podporovanými pojištěními vývozních úvěrů, a vytvořit rovné podmínky mezi vývozci.
- 5) Cílem těchto pokynů je poskytnout státům ESVO podrobnější vysvětlení k zásadám, na nichž Kontrolní úřad hodlá založit svůj výklad článků 61 a 62 Dohody o EHP a jejich použití ve vztahu ke krátkodobému pojištění vývozních úvěrů. Politika Kontrolního úřadu v této oblasti by se na jejich základě měla stát co nejtransparentnější a měla by zajistit předvídatelnost a rovné zacházení. Za tímto účelem je v pokynech stanoven soubor podmínek, které musí být splněny, pokud státní pojištitelé chtějí vstoupit na trh s krátkodobým pojištěním vývozních úvěrů pro obchodovatelná rizika.
- 6) Rizika, která v zásadě nejsou obchodovatelná, nespádají do působnosti těchto pokynů.
- 7) Oddíl 2 se zabývá oblastí působnosti těchto pokynů a definicemi, které jsou v nich použity. Oddíl 3 se věnuje uplatňování čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP a obecnému zákazu státní podpory na pojištění vývozních úvěrů na obchodovatelná rizika. Na závěr se v oddíle 4 stanovují některé výjimky z definice obchodovatelných rizik a vymezují podmínky pro zásahy státu v oblasti pojištění dočasně neobchodovatelných rizik.

2 Oblast působnosti pokynů a definice

2.1 Oblast působnosti

- 8) Kontrolní úřad bude používat zásady stanovené v těchto pokynech pouze v případě pojištění vývozních úvěrů s dobou trvání rizika kratší než dva roky. Všechny ostatní nástroje pro financování vývozu jsou z oblasti působnosti těchto pokynů vyloučeny.

2.2 Definice

- 9) Pro účely těchto pokynů platí následující definice:

„souplejší“ se rozumí procentní podíl každé pojistné události, který není odškodněn pojistitelem, ale který musí zaplatit jiný pojištitel,

„úvěrovým obdobím“ se rozumí lhůta v rámci transakce vývozního úvěru, kterou má odběratel na zaplacení dodaného zboží a služeb,

„komerčními riziky“ se rozumí rizika, která zejména zahrnují:

- svévolné vypovězení smlouvy odběratelem, tj. jakékoli svévolné rozhodnutí neveřejného odběratele přerušit nebo ukončit platnost smlouvy bez oprávněného důvodu,
- svévolné odmítnutí neveřejného odběratele přijmout zboží, které je předmětem smlouvy, bez oprávněného důvodu,

⁽¹⁾ Tyto pokyny odpovídají sdělení Evropské komise členským státům o uplatňování článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na krátkodobé pojištění vývozních úvěrů, 6.12.2012 (Úř. věst. C 392, 19.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 120, 23.4.1998, s. 27 a dodatek EHP č. 16, 23.4.1998, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 30, 31.1.2002, s. 52 a dodatek EHP č. 7, 31.1.2002, s. 1.

- platební neschopnost neveřejného odběratele a jeho ručitele,
- přetrvávající neplacení, tj. neplacení závazků vyplývajících ze smlouvy ze strany neveřejného odběratele a jeho ručitele,

„pojištěním vývozních úvěrů“ se rozumí pojistný produkt, v jehož rámci pojistitel poskytuje při vývozní transakci pojištění proti komerčnímu a politickému riziku souvisejícímu s platebními závazky,

„obdobím výroby“ se rozumí období mezi datem objednávky a datem dodání zboží nebo služeb,

„obchodovatelnými riziky“ se rozumí komerční a politická rizika spojená s veřejnými a neveřejnými odběrateli v zemích uvedených v dodatku, pokud je maximální doba trvání rizika kratší než dva roky; všechna ostatní rizika se pro účely těchto pokynů považují za neobchodovatelná,

„politickými riziky“ se rozumí rizika, která zejména zahrnují:

- riziko, že veřejný odběratel nebo země zabrání dokončení transakce nebo nezaplatí včas,
- riziko, které překračuje působnost jednotlivého odběratele nebo nespadá pod jeho odpovědnost,
- riziko, že země nepřevede peníze, které odběratelé s bydlištěm v této zemi zaplatili, do země pojištěného,
- riziko, že mimo zemi pojistitele dojde k události způsobené vyšší mocí, např. k událostem podobným válkám, nakolik její dopady nejsou kryty jiným pojištěním,

„soukromým pojistitelem úvěrů“ se rozumí společnost nebo organizace jiná než státní pojistitel, která poskytuje pojištění vývozních úvěrů,

„kvótovým zajištěním“ se rozumí zajištění, v rámci kterého pojistitel převede určitý procentní podíl každého rizika, které nese v rámci určené kategorie pojištění, na zajištětele, který to přijme,

„zajištěním“ se rozumí pojištění, které si pojistitel kupuje od jiného pojistitele, aby snížením vlastního rizika řídil rizika,

„dobou trvání rizika“ se rozumí období výroby plus úvěrové období,

„pojištěním jediného rizika“ se rozumí pojištění všech prodejů jednomu odběrateli nebo pojištění jedné smlouvy s jedním odběratelem,

„státním pojistitelem“ se rozumí společnost nebo organizace, která poskytuje pojištění vývozních úvěrů s podporou určitého státu EHP, nebo jeho jménem, nebo stát EHP, který poskytuje pojištění vývozních úvěrů,

„doplňkovým pojištěním“ se rozumí dodatečné pojištění nad úvěrový limit stanovený jiným pojistitelem,

„pojištěním celého obrátu“ se rozumí pojištění úvěrů jiné než pojištění jediného rizika, tj. pojištění úvěrů, které pokrývá všechny prodeje pojištěného na úvěr, nebo jejich většinu, jakož i pohledávky z prodejů více odběratelům.

3 Použitelnost čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP

3.1 Obecné zásady

- 10) Ustanovení čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP uvádí, že „podpory poskytované v jakékoli formě členskými státy ES, státy ESVO nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi smluvními stranami, neslučitelné s fungováním této dohody“.
- 11) Pokud pojištění vývozních úvěrů poskytují státní pojistitelé, zahrnuje takové pojištění využití státních prostředků. Účast státu může pojistitelům a/nebo vývozcům poskytovat selektivní výhodu a mohla by tedy narušovat hospodářskou soutěž nebo hrozit jejím narušením a ovlivnit obchod mezi státy EHP. Následující zásady jsou navrženy tak, aby sloužily jako vodítko pro posuzování takových opatření podle pravidel pro státní podpory.

3.2 Podpora pojistitelům

- 12) Pokud požívají státní pojistitelé v porovnání se soukromými pojistiteli úvěrů určité výhody, může se jednat o státní podporu. Tyto výhody mohou mít různé formy a mohou mimo jiné zahrnovat:
- a) státní záruky za půjčky nebo ztráty;
 - b) osvobození od povinnosti vytvářet přiměřené rezervy a od ostatních požadavků vycházejících z vyloučení úkonů pojištění vývozních úvěrů poskytovaných na účet státu nebo s jeho zárukou z působnosti první směrnice Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu ⁽¹⁾;
 - c) úlevu nebo osvobození od daní, které je třeba obvykle odvádět (např. daně z příjmů právnických osob a daně vybírané z pojistek);
 - d) udělení podpory nebo poskytnutí kapitálu státem nebo jiné formy financování, které nejsou v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství;
 - e) poskytnutí nepeněžitých služeb ze strany státu, např. zpřístupnění a využívání státní infrastruktury, státních zařízení nebo privilegovaných informací za podmínek, které neodpovídají jejich tržní hodnotě;
 - f) přímé zajištění poskytované státem nebo záruka za přímé zajištění státem za výhodnějších podmínek, než jsou podmínky dostupné na soukromém trhu se zajištěním, což vede buď k podhodnocení ceny zajištění, anebo k umělému vytvoření kapacity, kterou by soukromý trh nebyl schopen poskytnout.

3.3 Zákaz státní podpory na vývozní úvěry

- 13) Výhody uvedené v bodě 12, které požívají státní pojistitelé, pokud jde o obchodovatelná rizika, ovlivňují obchod uvnitř EHP v oblasti služeb pojištění úvěrů. Vedou k rozdílu v pojistném krytí, které je v různých státech EHP nabízeno ve vztahu k obchodovatelným rizikům. To narušuje hospodářskou soutěž mezi pojistiteli v různých státech EHP a má druhotné účinky na obchod uvnitř EHP bez ohledu na to, zda jde o vývoz uvnitř EHP nebo vývoz mimo EHP ⁽²⁾. Je nezbytné vymezit podmínky, za jakých mohou státní pojistitelé působit, pokud v porovnání se soukromými pojistiteli úvěrů požívají takové výhody, aby se zajistilo, že neobdrží státní podporu. To však vyžaduje, aby nesměli pojišťovat obchodovatelná rizika.
- 14) Výhody pro státní pojistitele se také někdy – přinejmenším částečně – přenášejí na vývozce. Tyto výhody mohou narušit hospodářskou soutěž a obchod a mohou představovat státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP. Pokud jsou však splněny podmínky pro poskytování pojištění vývozních úvěrů na dočasně neobchodovatelná rizika, které jsou stanoveny v oddíle 4.3 těchto pokynů, bude mít Kontrolní úřad za to, že na vývozce nebyla přenesena žádná neoprávněná výhoda.

4 Podmínky pro poskytování pojištění vývozních úvěrů na dočasně neobchodovatelná rizika

4.1 Obecné zásady

- 15) Jak je uvedeno v bodě 13, pokud státní pojistitelé požívají ve srovnání se soukromými pojistiteli úvěrů jakékoli výhody (jak je popsáno v bodě 12), nesmějí pojišťovat obchodovatelná rizika. Pokud by státní pojistitelé nebo jejich dceřiné společnosti chtěli pojištit obchodovatelná rizika, musí být zajištěno, že k tomu nebudou využívat přímo ani nepřímo státní podporu. Za tímto účelem musí disponovat určitou výší vlastních finančních prostředků (míra solventnosti včetně garančního fondu) a technických rezerv (zejména vyrovnávací rezerva) a musí obdržet nezbytné povolení podle směrnice 73/239/EHS. Musí rovněž vést oddělený účet pro administrativu a samostatné účetnictví pro pojištění obchodovatelných a neobchodovatelných rizik pojišťovaných na účet státu nebo s jeho zárukou, aby prokázali, že při pojišťování obchodovatelných rizik nezískávají státní podporu. Účetnictví týkající se pojišťovacích činností vykonávaných na vlastní účet pojistitele by mělo být vedeno v souladu se směrnicí Rady 91/674/ES ⁽³⁾.
- 16) Každý stát ESVO poskytující pojistitelům vývozních úvěrů služby zajištění prostřednictvím účasti nebo podílení se na zajistitelných smlouvách v rámci soukromého sektoru, které kryjí obchodovatelná i neobchodovatelná rizika, musí být schopen prokázat, že tento systém zajištění neobsahuje státní podporu ve smyslu bodu 12 písm. f).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3, srv. bod 2 přílohy IX Dohody o EHP.

⁽²⁾ Soudní dvůr Evropské unie v svém rozsudku ve věci C-142/87 *Belgické království v. Komise Evropských společenství* konstatoval, že nejen podpora vývozu uskutečňovaných uvnitř Unie, ale rovněž podpora vývozu do třetích zemí může ovlivnit hospodářskou soutěž a obchod uvnitř Unie. Oba druhy těchto úkonů jsou pojišťovány pojistiteli vývozních úvěrů, takže v obou případech může mít podpora dopady na hospodářskou soutěž a obchod uvnitř Unie.

⁽³⁾ Směrnice Rady 91/674/ES ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7), přizpůsobená pro účely Dohody o EHP rozhodnutím Smíšeného výboru EHP č. 7/94 (Úř. věst. L 160, 28.6.1994; dodatek EHP č. 17, 28.6.1994).

- 17) Státní pojistitelé mohou poskytovat pojištění vývozních úvěrů na dočasně neobchodovatelná rizika, pokud splní podmínky stanovené v těchto pokynech.

4.2 Výjimky z definice obchodovatelných rizik: dočasně neobchodovatelná rizika

- 18) Bez ohledu na definici obchodovatelných rizik se určitá komerční a politická rizika spojená s odběrateli usazenými v zemích uvedených v dodatku považují za dočasně neobchodovatelná v těchto případech:

- a) pokud Kontrolní úřad rozhodne o dočasném vynětí jedné nebo více zemí ze seznamu zemí s obchodovatelnými riziky uvedeného v dodatku prostřednictvím mechanismu popsaného v oddíle 5.2, protože kapacita soukromého pojišťovacího trhu není v dané zemi nebo dotčených zemích dostatečná pro krytí všech hospodářsky odůvodněných rizik;
- b) pokud Kontrolní úřad po obdržení oznámení od státu ESVO rozhodne, že rizika, kterým jsou vystaveny malé a střední podniky definované v doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků ⁽¹⁾, jejichž celkový roční obrát vývozu nepřesahuje 2 miliony EUR, jsou ve státě ESVO, který podal oznámení, pro vývozce dočasně neobchodovatelná;
- c) pokud Kontrolní úřad po obdržení oznámení od státu ESVO rozhodne, že pojištění jediného rizika s dobou trvání nejméně 181 dní, avšak kratší než dva roky, je pro vývozce ve státě ESVO, který podal oznámení, dočasně neobchodovatelné;
- d) pokud Kontrolní úřad po obdržení oznámení od státu ESVO rozhodne, že kvůli nedostatku pojištění vývozních úvěrů jsou určitá rizika pro vývozce ve státě ESVO, který podal oznámení, dočasně neobchodovatelná.

- 19) S cílem minimalizovat narušení hospodářské soutěže na trhu EHP mohou být rizika, která se považují za dočasně neobchodovatelná rizika v souladu s bodem 18, pojištěna státními pojistiteli za předpokladu, že splňují podmínky uvedené v oddíle 4.3.

4.3 Podmínky pro poskytování pojištění na dočasně neobchodovatelná rizika

4.3.1 Kvalita pojistného krytí

- 20) Kvalita pojistného krytí, které nabízejí státní pojistitelé, musí být v souladu s tržními zvyklostmi. Kryta tak mohou být pouze hospodářsky odůvodněná rizika, tj. rizika, která lze přijmout v souladu se zásadami řádného pojištění. Maximální procentní podíl krytí komerčních a politických rizik nesmí překročit 95 % a čekací lhůta na uplatnění nároku musí trvat nejméně 90 dní.

4.3.2 Zásady pojištění

- 21) Při posuzování rizik se vždy musí uplatňovat zásady řádného pojištění. Z tohoto důvodu nesmí být riziko spojené s finančně nespolehlivými transakcemi způsobilé pro pojištění v rámci veřejně podporovaných režimů. Vzhledem k těmto zásadám musí být kritéria přijatelnosti rizika výslovně vyjádřena. Pokud již existují obchodní vztahy, musí mít vývozci pozitivní obchodní a/nebo platební zkušenosti. Odběratelé musí prokázat bezškodní průběh, pravděpodobnost platební neschopnosti odběratelů, jakož i jejich interní a/nebo externí finanční rating musí být přijatelné.

4.3.3 Přiměřené stanovení cen

- 22) Přebírání rizika ve smlouvách o pojištění vývozních úvěrů musí být zapláceno přiměřeným pojistným. S cílem minimalizovat vytlačování soukromých pojistitelů musí být průměrné pojistné v rámci veřejně podporovaných režimů vyšší, než je průměrné pojistné účtované soukromými pojistiteli úvěrů pro podobná rizika. Tento požadavek zajistí postupné upouštění od státních zásahů, neboť vyšším pojistným se zajistí, že se vývozci vrátí k soukromým pojistitelům úvěrů, jakmile jim to tržní podmínky dovolí a riziko se opět stane obchodovatelným.
- 23) Ceny se považují za přiměřené, pokud se v příslušné kategorii rizika ⁽²⁾, do které byli odběratelé zařazeni, účtuje minimální pojistné ⁽³⁾ („pojistné *safe-harbour*“), jak je uvedeno v následující tabulce. Pojistné *safe-harbour* se uplatňuje, pokud státy ESVO neposkytnou důkazy o tom, že jsou tyto sazby pro dané riziko nepřiměřené. Pokud jde o pojištění celého obrátu, musí daná kategorie rizika odpovídat průměrnému riziku spojenému s odběrateli, které je kryto daným pojištěním.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

⁽²⁾ Kategorie rizika, do kterých jsou odběratelé zařazeni, vycházejí z úvěrových ratingů. Není nutné používat ratingy od konkrétních ratingových agentur. Vnitrostátní ratingové systémy nebo systémy používané bankami jsou rovněž přijatelné. Pro společnosti bez veřejného ratingu by se mohl použít rating založený na ověřitelných údajích.

⁽³⁾ Pro příslušnou kategorii rizika bylo rozmezí pojistného *safe-harbour* stanoveno na základě ročního rozpětí swapů úvěrového selhání (*Credit Default Swap* – CDS), které vychází z ratingu složeného z ratingů všech tří hlavních ratingových agentur (Standard & Poor, Moody's a Fitch) za posledních pět let (2007–2011), přičemž se vychází z předpokladu, že průměrná míra návratnosti je u krátkodobého pojištění vývozních úvěrů 40 %. Daná rozmezí se následně upravila tak, aby na sebe navazovala s cílem zohlednit skutečnost, že rizikové pojistné se v průběhu času mění.

Kategorie rizika	Roční rizikové pojistné ⁽¹⁾ (% pojištěného objemu)
Vynikající ⁽²⁾	0,2 – 0,4
Dobré ⁽³⁾	0,41 – 0,9
Uspokojivé ⁽⁴⁾	0,91 – 2,3
Slabé ⁽⁵⁾	2,31 – 4,5

⁽¹⁾ Safe-harbour pojistné z 30denní pojistné smlouvy lze vypočítat vydělením ročního rizikového pojistného číslem 12.

⁽²⁾ Riziková kategorie „ vynikající “ zahrnuje rizika rovnající se ratingům AAA, AA+, AA, AA-, A+, A, A- agentury Standard & Poor's.

⁽³⁾ Riziková kategorie „dobré“ zahrnuje rizika rovnající se ratingům BBB+, BBB nebo BBB- agentury Standard & Poor's.

⁽⁴⁾ Riziková kategorie „uspokojivé“ zahrnuje rizika rovnající se ratingům BB+, BB nebo BB- agentury Standard & Poor's.

⁽⁵⁾ Riziková kategorie „slabé“ zahrnuje rizika rovnající se ratingům B+, B nebo B- agentury Standard & Poor's.

- 24) Pro soupojištění, kvótové zajištění a doplňkové pojištění se ceny považují za přiměřené, pokud je účtované pojistné nejméně o 30 % vyšší než pojistné v rámci (původního) pojištění poskytovaného soukromým pojistitelem úvěrů.
- 25) Bez ohledu na dobu trvání smlouvy musí být k rizikovému pojistnému připočten správní poplatek, aby bylo možné považovat stanovení cen za přiměřené.

4.3.4. Transparentnost a podávání zpráv

- 26) Státy ESVO musí na internetových stránkách státních pojistitelů zveřejnit režimy zavedené pro rizika, která jsou považována za dočasně neobchodovatelná v souladu s bodem 18, jakož i všechny platné podmínky.
- 27) Musí Kontrolnímu úřadu předložit výroční zprávy o rizicích, která jsou považována za dočasně neobchodovatelná v souladu s bodem 18 a která jsou kryta státními pojistiteli. Musí tak učinit do 31. července roku, který následuje po zásahu státu.
- 28) Zpráva musí obsahovat informace ohledně využití každého režimu, mimo jiné především údaje o celkovém objemu poskytnutých úvěrových limitů, pojištěném obratu, účtovaném pojistném, registrovaných a zaplacených nárocích, zpět získaných částkách a nákladech na správu daného režimu. Kontrolní úřad zprávy zveřejní na svých internetových stránkách.

5 Procedurální otázky

5.1 Obecné zásady

- 29) Rizika uvedená v bodě 18 písm. a) mohou být pojištěna státními pojistiteli, pokud jsou splněny podmínky v oddíle 4.3. Tyto případy není nutné oznamovat Kontrolnímu úřadu.
- 30) Rizika uvedená v bodě 18 písm. b), c) a d) mohou být pojištěna státními pojistiteli, pokud jsou splněny podmínky v oddíle 4.3, a po oznámení Kontrolnímu úřadu a získání jeho souhlasu.
- 31) Nesplnění některé z podmínek stanovených v oddíle 4.3 neznamena, že jsou pojištění vývozních úvěrů nebo režim pojištění automaticky zakázané. Pokud se některý stát ESVO hodlá odchýlit od daných podmínek nebo pokud existují pochybnosti o tom, zda plánovaný režim pojištění vývozních úvěrů splňuje podmínky stanovené v těchto pokynech, musí stát ESVO daný režim oznámit Kontrolnímu úřadu.
- 32) Analýza podle pravidel pro státní podpory se nedotýká otázky slučitelnosti daného opatření s dalšími ustanoveními Dohody o EHP.

5.2 Úprava seznamu zemí s obchodovatelnými riziky

- 33) Při určování, zda nedostatečné soukromé kapacity opravňují k dočasnému vynětí země ze seznamu zemí s obchodovatelnými riziky, jak je stanoveno v bodě 18 písm. a), Kontrolní úřad zohlední následující ukazatele seřazené podle důležitosti:
- a) snížení kapacity soukromého pojištění úvěrů: zejména rozhodnutí velkého pojistitele nepojišťovat rizika spojená s odběrateli v dotčené zemi, významný pokles celkových pojistných částek nebo významný pokles míry přijetí v dotčené zemi během šesti měsíců;

- b) zhoršení ratingů státního sektoru: především náhlé změny úvěrových ratingů během šesti měsíců, např. vícenásobné snížení ratingů nezávislými ratingovými agenturami nebo vysoký nárůst v rozpětí swapů úvěrového selhání;
- c) zhoršení výkonnosti v podnikovém sektoru: zejména prudký nárůst případů platební neschopnosti v dotčené zemi během šesti měsíců.
- 34) Pokud kapacita trhu již nestačí na to, aby pokryla všechna hospodářsky odůvodněná rizika, může Kontrolní úřad na písemnou žádost státu ESVO nebo z vlastního podnětu změnit seznam zemí s obchodovatelnými riziky.
- 35) Pokud Kontrolní úřad hodlá změnit seznam zemí s obchodovatelnými riziky uvedený v dodatku, bude konzultovat státy ESVO, soukromé pojistitele úvěrů a zúčastněné strany a požádá je o informace. Konzultace a druh požadovaných informací budou oznámeny na internetových stránkách Kontrolního úřadu. Konzultace zpravidla nebude trvat déle než 20 pracovních dní. Pokud se Kontrolní úřad na základě obdržených informací rozhodne, že změní seznam zemí s obchodovatelnými riziky, bude o tom písemně informovat státy ESVO a rozhodnutí oznámí na svých internetových stránkách.
- 36) Dočasné vynětí určité země ze seznamu zemí s obchodovatelnými riziky bude platné po dobu nejméně dvanácti měsíců. Platnost pojištění týkajících se dočasně vyňaté země, které byly sjednány během tohoto období, skončí nejpozději 180 dní po dni, kdy přestalo platit dočasné vynětí ze seznamu. Po tomto datu nesmí být sjednány žádné nové pojištění. Tři měsíce před skončením platnosti dočasněho vynětí Kontrolní úřad zváží, zda prodlouží vynětí dotčené země ze seznamu. Pokud Kontrolní úřad při zohlednění ukazatelů uvedených v bodě 33 dojde k závěru, že kapacita trhu je stále nedostatečná na to, aby pokryla všechna hospodářsky odůvodněná rizika, může v souladu s bodem 35 prodloužit platnost dočasněho vynětí země ze seznamu.

5.3 Povinnost oznámit výjimky podle bodu 18 písm. b) a c)

- 37) Údaje, které má Kontrolní úřad v současné době k dispozici, naznačují, že na trhu existuje mezera, pokud jde o rizika uvedená v bodě 18 písm. b) a c), a že tato rizika jsou tudíž neobchodovatelná⁽¹⁾. Je však třeba mít na zřeteli, že nedostatečné krytí neexistuje v každém státě EHP a že se situace může postupem času změnit, neboť soukromý sektor může o tento segment trhu projevit zájem. Státní zásah by měl být přípustný pouze v případě rizik, která by na trhu jinak nebyla kryta.
- 38) Z těchto důvodů, pokud chce určitý stát ESVO pokrýt rizika uvedená v bodě 18 písm. b) nebo c), musí to podle protokolu 3 připojeného k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru oznámit Kontrolnímu úřadu a v tomto oznámení musí prokázat, že kontaktoval hlavní pojistitele a zprostředkovatele úvěrů v tomto státě ESVO⁽²⁾ a dal jim příležitost předložit důkazy o tom, že pojištění proti příslušným rizikům v tomto státě ESVO existuje. Pokud dotčení pojistitelé úvěrů neinformují stát ESVO či Kontrolní úřad o podmínkách krytí a pojistných objemech ve vztahu k typu rizik, která chce stát ESVO pokrýt, a to do 30 dnů po obdržení žádosti státu ESVO o tyto informace, nebo pokud poskytnuté informace neprokáží, že pojištění proti dotčeným rizikům v tomto státě ESVO existuje, bude Kontrolní úřad tato rizika považovat za dočasně neobchodovatelná.

5.4 Oznamovací povinnost v ostatních případech

- 39) Pokud jde o rizika uvedená v bodě 18 písm. d), musí příslušný stát ESVO ve svém oznámení, které předloží Kontrolnímu úřadu podle protokolu 3 připojeného k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru, prokázat, že pojistné krytí je pro vývozce v tomto konkrétním státě ESVO nedostupné z důvodu šoku na straně nabídky na trhu se soukromým pojištěním způsobeného především odchodem velkého pojistitele úvěrů z tohoto státu ESVO, sníženou kapacitou nebo omezenou škálou produktů v porovnání s jinými státy ESVO.

6 Začátek a doba použitelnosti

- 40) Kontrolní úřad bude uplatňovat zásady stanovené těmito pokyny od jejich přijetí do 31. prosince 2018.

⁽¹⁾ Viz sdělení Evropské komise členským státům EU o uplatňování článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na krátkodobé pojištění vývozních úvěrů, 6.12.2012 (Úř. věst. C 392, 19.12.2012, s. 1), bod 37.

⁽²⁾ Kontaktování pojistitelů a zprostředkovatelů úvěrů by měli být reprezentativní, pokud jde o nabízené produkty (např. specializovaní poskytovatelé pojištění jediného rizika) i velikost trhu, který pokrývají (např. na trhu měli mít společně nejméně 50 % podíl).

*Dodatek***Seznam zemí s obchodovatelnými riziky**

Všechny členské státy EU a státy ESVO EHP

Austrálie

Kanada

Japonsko

Nový Zéland

Švýcarsko

Spojené státy americké

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 258/13/KOL

ze dne 19. června 2013

o ukončení formálního vyšetřovacího řízení týkajícího se prodeje nároku obce Narvik na koncesní energii společnosti Narvik Energi AS („NEAS“) (Norsko)

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO (dále jen „Kontrolní úřad“),

393/11/KOL“). Norské orgány vznesly k uvedenému rozhodnutí připomínky dopisem ze dne 23. února 2012 ⁽⁵⁾.

S OHLEDEM na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“), a zejména na články 61 až 63 této dohody a protokol 26 k této dohodě,

S OHLEDEM na Dohodu mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora (dále jen „dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“), a zejména na článek 24 této dohody,

S OHLEDEM na protokol 3 k dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru (dále jen „protokol 3“), zejména na čl. 7 odst. 2 a čl. 13 odst. 1 části II tohoto protokolu,

poté co vyzvala zúčastněné strany k předložení připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ⁽¹⁾ a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. SKUTEČNOSTI

1. Postup

- (1) Dopisem ze dne 7. ledna 2009 byla na obec Narvik (dále jen „Narvik“) podána stížnost týkající se prodeje nároku Narviku na koncesní energii společnosti Narvik Energi AS („NEAS“). Kontrolní úřad obdržel a zaevidoval dopis dne 14. ledna 2009 ⁽²⁾. Dopisem ze dne 16. července 2009 ⁽³⁾ Kontrolní úřad požádal norské orgány o dodatečné informace. Norské orgány odpověděly na tuto žádost o informace dopisem ze dne 2. října 2009 ⁽⁴⁾.
- (2) Dne 14. prosince 2011 zahájil Kontrolní úřad postup podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 k dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru, a to přijetím rozhodnutí č. 393/11/KOL (dále jen „rozhodnutí

- (3) Dne 26. dubna 2012 bylo rozhodnutí zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie a v dodatku EHP k tomuto věstníku ⁽⁶⁾. Dne 25. května 2012 ⁽⁷⁾ obdržel Kontrolní úřad elektronickou poštou připomínky od zúčastněné strany. Dne 28. června 2012 předal Kontrolní úřad elektronickou poštou ⁽⁸⁾ tyto připomínky norským orgánům. Dopisem ze dne 30. listopadu 2012 ⁽⁹⁾ poskytly norské orgány další informace.

2. Stížnost

- (4) Stěžovatel tvrdí, že tím, že Narvik uzavřel se společností NEAS smlouvu o prodeji 128 GWh roční koncesní energie na dobu 50,5 roku, prodal svá práva pořizovat koncesní energii výrazně pod tržní cenou, a tím poskytl společnosti NEAS protiprávní státní podporu.
- (5) Stěžovatel dále tvrdí, že rozhodnutí o uzavření smlouvy přijala městská rada v Narviku na základě nesprávných a/nebo neúplných informací. Městské radě údajně nebyly před přijetím rozhodnutí o uzavření smlouvy poskytnuty odborné zprávy, které kriticky hodnotily dobu trvání smlouvy a s tím neoddelitelně spjatých obtíží, pokud jde o stanovení tržní ceny elektřiny.

3. Norský režim koncesní energie

- (6) V Norsku bývá obvykle k provozování větších vodních elektráren požadována koncese. Elektrárny, které jsou držiteli koncesí na využívání vodopádů, jsou povinny prodávat určitý objem roční produkce obci, na jejímž území se nacházejí. Objem elektřiny, který je obec oprávněna si koupit, je označován jako koncesní energie. Tento systém je stanoven v § 2 odst. 12 zákona o průmyslových licencích ⁽¹⁰⁾ a v § 12 odst. 15 zákona o regulaci vodopádů ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Zveřejněno v Úř. věst. C 121, 26.4.2012, s. 2 a v dodatku EHP č. 23, 26.4.2012, s. 1.

⁽²⁾ Věc č. 504391.

⁽³⁾ Věc č. 519710.

⁽⁴⁾ Věci č. 532247-532256.

⁽⁵⁾ Věc č. 626050.

⁽⁶⁾ Viz poznámka pod čarou č.

⁽⁷⁾ Věc č. 635920.

⁽⁸⁾ Věc č. 639486.

⁽⁹⁾ Věci č. 655297-655305.

⁽¹⁰⁾ 1917.12.14 nr 16 Lov om ertverv av vannfall mv. (industrikonsesjonsloven) („zákon o průmyslových licencích“).

⁽¹¹⁾ 1917.12.14 nr 17 Lov om vassdragsreguleringer (vassdragsreguleringsloven) („zákon o regulaci vodopádů“).

- (7) Legislativně je systém odůvodněn tím, že by obcím měla být zaručena dostatečná dodávka elektřiny za spravedlivou cenu, a objem koncesní energie je tudíž určen na základě obecných potřeb dodávky elektrické energie každé jednotlivé obce⁽¹²⁾ a může dosáhnout až deseti procent roční produkce elektrárny. Způsob, jímž obce koncesní energii využívají, však nepodléhá žádným omezením. Obce tak mohou tuto energii spotřebovat, prodat či jinak využít podle toho, jak považují za vhodné.
- (8) Nárok neznamená, že jsou obce povinny koncesní energii kupovat. U koncesí z doby před rokem 1983 obecně platí, že jestliže se obec jednou rozhodla právo na koncesní energii neuplatnit, ztrácí je i do budoucna.
- (9) Právní předpisy stanoví dva režimy stanovení cen u koncesní energie; první je pro koncese udělené před 10. dubnem 1959, druhý pro koncese udělené 10. dubna 1959 nebo později.
- (10) U koncesí udělených před 10. dubnem 1959 je cena koncesní energie vypočtena jako funkce režijní ceny individuální elektrárny, k níž se přičte přírůstek ve výši 20 %. Tento model se stále uplatňuje u koncesí udělených před 10. dubnem 1959, a v následujícím textu je označován jako model „založený na režijní ceně“. Koncesní energie prodávaná na základě tohoto modelu stanovení cen je v následujícím textu označována jako „koncesní energie, jejíž cena je stanovena na základě režijní ceny“.
- (11) U koncesí udělených po 10. dubnu 1959 je cena koncesní energie stanovena ministerstvem pro energetiku a ropu na základě průměrných nákladů u reprezentativního vzorku vodních elektráren z celého Norska. Tato metoda stanovení cen je v následujícím textu označována jako metoda založená na „ceně stanovené ministerstvem“. Koncesní energie prodávaná na základě tohoto modelu stanovení cen je v následujícím textu označována jako „koncesní energie, jejíž cenu stanoví ministerstvo“.
- (12) Zákon o průmyslových licencích stanoví, že nárok obcí na koncesní energii může být 20 let po udělení licence předložen k přezkumu norskému ředitelství pro vodní zdroje a energii („NVE“) ⁽¹³⁾. Norské orgány vysvětlily, že i když může proces přezkumu vést k tomu, že ředitelství NVE mírně upraví objem koncesní energie, nemůže dojít k podstatným změnám v nároku obce na koncesní energii. Většina nároků obce Narvik na koncesní energii má být přezkoumána v roce 2019.

- (13) Obce nesou náklady na dodání koncesní energie do rozvodné sítě.

4. Koncesní energie Narviku

- (14) Narvik má každoročně nárok celkem přibližně na 128 GWh koncesní energie, z čehož u zhruba 116,3 GWh je cena stanovena metodou založenou na ceně stanovené ministerstvem a u zbývajících 11,7 GWh je cena stanovena podle metody založené na režijní ceně. Norské orgány vysvětlily, že cena stanovená ministerstvem v roce 2000 byla přibližně 0,10 NOK a příslušná režijní cena elektráren Håkvik a Nygård se v roce 2000 pohybovala v rozmezí od 0,14 NOK do 0,178 NOK.

Majitel elektrárny v době transakce	Elektrárny	Přibližně GWh/rok	Metoda stanovení ceny
NEAS	Håkvik a Nygård	11,7	Režijní cena
NEAS	Taraldsvik	1,0	Cena stanovená ministerstvem
Nordkraft	Sildvik	20,9	Cena stanovená ministerstvem
Statkraft	Skjomen, Båtsvann a Norddalen	94,4	Cena stanovená ministerstvem

5. Narvik Energi AS („NEAS“)

- (15) NEAS se nachází na území obce Narvik v kraji Nordland. Vyrábí a prodává elektrickou energii. Do roku 2001 byla stoprocentním vlastníkem společnosti NEAS obec Narvik. V roce 2001 Narvik odprodal 49,99 % svých akcií dvěma energetickým společnostem, Vesterålskraft AS a Hålogalandskraft AS.
- (16) Po spojení společností v roce 2006 a změně názvu v roce 2009 je společnost NEAS nyní součástí společnosti Nordkraft AS (dále jen „Nordkraft“).

6. Události, které vedly k prodeji koncesní energie

- (17) Do konce roku 1998 prodával Narvik svůj roční nárok na koncesní energii o objemu přibližně 128 GWh společnosti NEAS na základě krátkodobých a dlouhodobějších smluv. Na počátku roku 1999, poté, co Narvik nedosáhl dohody se společností NEAS, prodal svoji koncesní energii na burze energie za spotové ceny.

⁽¹²⁾ § 2 odst. 12 pododstavec 1 zákona o průmyslových licencích.

⁽¹³⁾ Zákon o průmyslových licencích, § 2 odst. 12 pododstavec 7.

- (18) V březnu 1999 uspořádala obec nabídkové řízení na prodej své koncesní energie do konce roku 1999. Dne 30. března 1999 Narvik uzavřel smlouvu s uchazečem, jehož nabídka byla nejvyšší, tedy se společností Kraftinor AS. Cena byla 109,50 NOK za MWh. Jelikož společnost za koncesní energii uhradila 111,10 NOK za MWh plus náklady na dodání do sítě ve výši 20 NOK za MWh, vznikla Narviku v souvislosti s touto smlouvou ztráta ve výši přibližně 2,3 milionu NOK. Původně však Narvik očekával přebytek ve výši 3,5 milionu NOK.
- (19) Dne 19. října 1999 výkonný výbor městské rady (dále jen „výkonný výbor“) doporučil městské radě, aby celkovým cílem nakládání s obecní koncesní energií byla maximalizace dlouhodobé návratnosti za účelem získání stabilního horizontu pro plánování. Navrhovaná strategie pro dosažení tohoto cíle měla čtyři prvky:
- 1) koncesní energie se prodá uchazeči, který předloží nejvyšší nabídku, na základě dlouhodobé smlouvy s pevnou návratností, smlouva nicméně obsahuje ustanovení o úpravě ceny, která zajišťují dodatečné výnosy, jsou-li ceny výrazně vyšší než ceny plánované po dobu trvání smlouvy;
 - 2) koncesní energie se prodává na základě různých smluv o různé délce, aby se diverzifikovalo riziko;
 - 3) starostovi je udělena plná moc uzavírat dohody podle strategie, o které rozhodne městská rada; a
 - 4) zisky z prodeje koncesní energie se ukládají do fondu, který se bude využívat podle rozhodnutí městské rady.
- (20) Městská rada potvrdila doporučení výkonného výboru s jednou úpravou, kterou navrhl starosta a která byla potvrzena změnou strategie: místo toho, aby byla starostovi výslovně „udělena plná moc uzavírat dohody podle strategie, o které rozhodne městská rada“, konečné rozhodnutí stanoví, že „jako první krok při provádění této strategie je společnost NEAS vyzvána k diskusi o vlastním zájmu v této věci, jak jej popsala v dopise obci ze dne 9. listopadu“.
- (21) Dopisem ze dne 9. listopadu 1999 společnost NEAS zpochybnila navrhovanou strategii prodeje koncesní energie na základě různých smluv s různou dobou trvání s cílem diverzifikovat riziko. Místo toho navrhla jednu dlouhodobou smlouvu („např. na dobu 50 let“) a byla přístupná tomu, aby do smlouvy s Narvikem bylo zahrnuto ustanovení o úpravě ceny.
- (22) V dopise ze dne 15. dubna 1999 společnost NEAS rovněž vyjádřila zájem uzavřít dlouhodobou smlouvu na koncesní energii, a to primárně formou nákupu zálohovou jednorázovou platbou nebo případně formou dlouhodobého nájmu – který byl původně navržen na dobu 60 let – s ročními platbami obci Narvik.
- (23) Kromě otázky koncesní energie se diskutovalo také o budoucí úloze společnosti NEAS na trhu a o úloze Narviku jakožto vlastníka společnosti NEAS.
- (24) Podle norských orgánů společnost NEAS v té době zaznamenala rozsáhlou regionální konsolidaci energetických společností a vstup vnitrostátních/mezinárodních hospodářských subjektů na místní trhy. Společnost NEAS potřebovala posílit svoji kapitálovou základnu, aby získala podíly v jiných elektrárenských společnostech, zejména ve společnosti Nordkraft AS. Společnost NEAS rovněž společně se společnostmi Hålogaland Kraft AS a Vesterålskraft AS podepsala prohlášení o záměru vytvořit regionální výrobní společnost a regionální společnost pro přenos energie. Tyto změny byly naplánovány s účinkem od 1. ledna 2001. Aby společnost NEAS mohla tyto transakce dokončit s kombinací vlastního a vypůjčeného kapitálu, od Narviku – jediného vlastníka společnosti NEAS – se očekávalo, že do společnosti NEAS vloží dodatečný vlastní kapitál.
- (25) Na zasedání obecní rady dne 16. prosince 1999 bylo rozhodnuto, že vlastnický podíl Narviku ve společnosti NEAS, kapitálové potřeby společnosti a nakládání s koncesní energií by měly být společně posouzeny vyjednávacím týmem, který tvořil starosta, místostarosta, vedoucí představitel opozice, jakož i ředitel, zástupce ředitele a vedoucí oddělení veřejných zakázek obecní správy (dále jen „vyjednávací tým“).
- ### 7. Externí posudky
- (26) Společnost NEAS nechala vypracovat dvě zprávy, a to společností Arthur Andersen (dále jen „AA“) a Deloitte & Touche (dále jen „DT“), které měly určit hodnotu koncesní energie, jejíž cena je stanovena ministerstvem. Zpráva AA uplatňuje metodiku založenou na čisté současné hodnotě (dále jen „NPV“, net present value), ale nepopisuje podrobněji předpoklady, o které se metoda opírá. Také zpráva DT využívá metodiku NPV, ale ve srovnání se zprávou AA vysvětluje relevantní předpoklady a výpočty podrobněji. Zpráva DT například podrobně vysvětluje, jak je na základě modelu oceňování kapitálových aktiv (dále jen „CAPM“, capital asset pricing model) určena požadovaná návratnost a jak jsou určeny průměrné vážené kapitálové náklady (dále jen „WACC“, weighted average cost of capital). Analýza rovněž obsahuje podrobný popis výpočtu koncesní ceny a obsahuje analýzu citlivosti vycházející z dílčích změn jak v ceně elektřiny, tak WACC.

- (27) Narvik nechal vypracovat dvě zprávy u společnosti Danske Securities („DS1“ a „DS2“). V první zprávě, tedy DS1, měla společnost Danske Securities podle zadání posoudit, zda by obec měla prodat svůj nárok na koncesní energii na trhu, či nikoli, nebo zda by jej měla převést na společnost NEAS. Ve zprávě DS1 společnost Danske Securities z vlastního podnětu poskytla odhad hodnoty nároku na koncesní energii na dobu 50 let. Kromě toho, že uvedla vlastní předpoklady ohledně budoucího vývoje cen elektřiny, poskytla společnost Danske Securities omezené pokyny ke způsobu, jímž byla vypočtena hodnota nároku na koncesní energii.
- (28) V případě zprávy DS2 Danske Securities požadovala, aby jí svá očekávání ohledně cen a nákladů poskytly 3 tržní subjekty: CBF Kraftmegling AS („CBF“), Norwegian Energy Brokers AS („NEB“) a Statkraft SF („Statkraft“). Na základě těchto očekávání společnost Danske Securities

vypočetla odhadovanou tržní hodnotu nároku na koncesní energii. Na základě očekávání společnosti CBF vznikl odhad základního scénáře ve výši 127 milionů NOK. Na základě očekávání společnosti NEB vznikl odhad základního scénáře ve výši 75 milionů NOK. Jelikož společnost NEB neupravila svá očekávání ohledně cen a nákladů podle inflace, Danske Securities zdůraznila, že očekávání společnosti NEB nepovažuje za věrohodné. Na základě očekávání společnosti Statkraft bylo vymezeno rozmezí od 115–140 milionů NOK. Na základě těchto tří ocenění hodnoty dospěla Danske Securities k závěru, že odhadovaná čistá současná hodnota nároku na koncesní energii by se pohybovala v rozmezí od 100 do 140 milionů NOK.

- (29) Čtyři zprávy jsou shrnuty v následující tabulce. Uvedené zprávy jsou v ní souhrnně označovány jako „čtyři zprávy“.

Zpráva	Autor zprávy	Datum zprávy	Zadavatel zprávy	Oceněný objem koncesní energie (v GWh) ⁽¹⁾	Doba (v letech)	Odhad čisté současné hodnoty (v milionech NOK)
AA	Arthur Andersen	20. května 1999	NEAS	115,3	50	71,4–117,4 ⁽²⁾
DS1	Danske Securities	14. února 2000	Narvik	116,3	50	80–145
DS2	Danske Securities	23. února 2000	Narvik	116,3	50	100–140
DT	Deloitte & Touche	3. května 2000	NEAS	116,3	50,5	110–130

⁽¹⁾ Zdá se, že zprávy DS1, DS2 a DT se vztahují na koncesní energii vyráběnou v lokalitách Taraldsvik, Sildvik, Skjomen, Båtsvann a Norddalen, jejíž cena je stanovena ministerstvem. Ačkoli zpráva DS2 výslovně neuvádí množství oceněné koncesní energie, nic nenaznačuje, že by se zpráva nevztahovala na tentýž objem jako zpráva DS1. Zpráva AA se vztahuje na výrobu v týchž elektrárnách s výjimkou Taraldsviku.

⁽²⁾ S hodnotou podle základního scénáře ve výši 87,7 milionu NOK.

8. Interní posudky

- (30) Kromě externího poradenství provedl vedoucí oddělení veřejných zakázek obce Narvik i vlastní posudky.
- (31) V prvním posudku, který byl výkonnému výboru předložen v říjnu 1999, dospěl k závěru, že dlouhodobé smlouvy, které jsou definovány jako smlouvy v délce od 10 do 40 let, představují pro obec vysoké celkové riziko.
- (32) Druhý posudek, který byl předložen vyjednávacímu týmu dne 16. března 2000, rozebírá různé možnosti nakládání s koncesní energií. Tou dobou však již vyjednávací tým zúžil oblast jeho mandátu na pouhé posuzování rizika, doby vypořádání, daňových důsledků a maximalizace zisku u tří scénářů (u všech scénářů Narvik převedl svůj nárok na koncesní energii na společnost NEAS na dobu 50 let a snížil svůj vlastnický podíl ve společnosti NEAS). Bez ohledu na tuto skutečnost vedoucí oddělení veřejných zakázek v druhém posudku nadále zdůrazňoval význam doby trvání smlouvy. V posouzení

mezí hodnoty nároku na koncesní energii v průběhu času uvedl, že „...uzavření smlouvy na velmi dlouhou dobu, např. na 50 let, nám jako prodejcem poskytuje jen velmi malou dodatečnou hodnotu ve srovnání s krátkodobějšími smlouvami (např. na dobu 20 let v hodnotě 83 milionů NOK)“.

- (33) Po interních diskusích o výhodách a nevýhodách dlouhodobé smlouvy vyjednávací tým obecní radě doporučil, aby uzavřela smlouvu na dobu 50,5 roku, čímž vhodně sníží riziko pro obec a zajistí dlouhodobý plánovací horizont.

9. Prodej koncesní energie

- (34) Společnost NEAS usilovala o koupi pouze 116,3 GWh koncesní energie, jejíž cena je stanovena ministerstvem. Při vyjednávání s touto společností však Narvik trval na tom, že společnost musí koupit celý jeho nárok na koncesní energii a že 11,7 GWh koncesní energie, jejíž cena je určena podle režijní ceny, má být tudíž sloučeno s koncesní energií, jejíž cenu stanoví ministerstvo.

- (35) V květnu 2000 se strany konečně dohodly, že se dohoda bude vztahovat na celý objem 128 GWh koncesní energie a že společnost NEAS uhradí 120 milionů NOK za koncesní energii, jejíž cena je stanovena ministerstvem, a 6 milionů NOK za koncesní energii, jejíž cena je určena podle režijní ceny.
- (36) Dne 25. května 2000 obecní rada formálně rozhodla, že by obec měla prodat svůj roční nárok na 128 GWh koncesní energie společnosti NEAS na dobu 50,5 roku, a to za 126 milionů NOK.
- (37) Dne 16. října 2000 Narvik a NEAS formálně stvrdily dohodu podpisem smlouvy, jejímž prostřednictvím Narvik za výše uvedených podmínek prodal svůj nárok na koncesní energii. Do smlouvy nebyl začleněn žádný mechanismus úpravy ceny a peníze měly být uhrazeny v rámci zálohové jednorázové platby.
- (38) Dne 29. listopadu 2000 Narvik a NEAS podepsaly dodatkovou dohodu, ve které se společnost NEAS zavázala, že za nákup nároku na koncesní energii zaplatí Narvik 60 milionů NOK v hotovosti a zbývajících 66 milionů NOK zaplatí formou příspěvku k vlastnímu kapitálu ve formě věcného plnění, který vloží do společnosti NEAS (v té době byla ze 100 % vlastněna obcí).

10. Prodej akcií společnosti NEAS

- (39) V roce 2001 odprodal Narvik 49,99 % svých akcií ve společnosti NEAS společností Vesterålskraft AS a Hålogalandskraft AS.

11. Připomínky norských orgánů

- (40) Norské orgány zastávají názor, že smlouva se společností NEAS byla uzavřena za tržních podmínek. V první řadě zdůrazňují, že dohoda byla uzavřena, jelikož obec Narvik byla v obtížné finanční situaci a potřebovala likvidní kapitál. Za druhé, bylo nutné, aby společnost NEAS prošla rekapitalizací za účelem restrukturalizace společnosti s cílem vytvořit z ní větší regionální společnost. Za třetí, v době uzavření smlouvy prodávala obec koncesní energii se ztrátou, jelikož cena koncesní energie byla vyšší než cena tržní. Například v období od dubna 1999 do prosince 1999 ztratil Narvik prodejem koncesní energie částku ve výši 2,3 milionu NOK.
- (41) Pokud jde o otázku regulačního rizika, norské orgány vysvětlily, že všechna rizika nese společnost NEAS. Orgány tvrdí, že riziko spočívá spíše v nižším, než vyšším množství koncesní energie, což by snižovalo pravděpodobnost, že se jedná o podporu.
- (42) Norské orgány tvrdí, že odpovídajícím tržním srovnávacím základem pro dohodu o délce 50,5 roku je trvalý prodej elektráren a že po úpravě o příslušné rozdíly jsou ceny, které získala společnost NEAS, v souladu s cenovými úrovněmi u prodeje elektráren v tomtéž období.
- (43) Pokud jde o cenové údaje o prodeji elektráren v roce 2000, norské orgány se odvolávají na tzv. přezkum trhu s elektřinou v reálném čase, který byl za rok 2000 proveden společností Pareto (dále jen „přezkum Pareto“). Z tohoto přezkumu je patrné, že tržní ceny elektráren prodaných v roce 2000 se pohybovaly v rozmezí od 1,64 NOK do 1,77 NOK za KWh roční výrobní kapacity. Narvik dosáhl při prodeji nároku na koncesní energii ceny 1,00 NOK za KWh roční výrobní kapacity. Podle norských orgánů lze rozdíly mezi těmito údaji vysvětlit následujícími faktory.
- (44) Za prvé, v roce 2000 činily běžné provozní náklady včetně soustavných opětovných investic (bez odpisů) u nových elektráren přibližně 0,05 NOK za KWh za rok (plus náklady na dodání do sítě). Společnost NEAS očekávala, že probíhající platba bude mít dvě složky; přibližně 0,10 NOK za KWh ročně (plus náklady na přenos do sítě) za koncesní energii, jejíž cena je stanovena ministerstvem, a od 0,14 NOK do 0,178 NOK za KWh (plus náklady na dodání do sítě) za rok za koncesní energii, na kterou byla udělena koncese před 10. dubnem 1959. Očekávaná tržní cena byla v roce 2000 přibližně 0,12 NOK za KWh. Podle scénáře na rok 2000 by tudíž čistý zisk majitele elektrárny činil 0,07 NOK za KWh oproti 0,02 NOK za KWh u koncesní energie. V době uzavření smlouvy byla cena na rok 2010 odhadována na 0,20 NOK. Na základě tohoto odhadu by čistý zisk majitele elektrárny podle scénáře na rok 2010 činil 0,15 NOK za KWh oproti 0,10 NOK za KWh u koncesní energie.
- (45) Za druhé, norské orgány tvrdí, že prodejní ceny pěti elektráren zmíněných v přezkumu Pareto se při uplatnění míry kapitalizace ve výši 4 % musejí snížit přibližně o 10–15 %, aby se vyrovnal rozdíl mezi kapitalizací na neomezenou dobu (faktor kapitalizace 25) a na 50 let (faktor kapitalizace 21,48).
- (46) Norské orgány dále doplnily, že na výpočet čisté současné hodnoty (NPV) mají největší vliv roky v počátečním období a že vysoké náklady majitele na opětovné investice obvykle vznikají v pozdější fázi, a tudíž mají na výpočet NPV jen malý vliv, pokud jde o její snížení.

(47) S ohledem na tuto skutečnost norské orgány tvrdí, že existuje úzká korelace mezi prodejem elektráren za přibližnou cenu 1,64 NOK – 1,77 NOK KWh roční výrobní kapacity na jedné straně a poplatky (platbami za přístup k elektřině po dobu 50,5 roku) ve výši přibližně 1,00 NOK za KWh koncesní energie na straně druhé.

(48) Norské orgány tudíž tvrdí, že srovnání, které je upraveno podle těchto faktorů, dokládá, že cena, kterou společnost NEAS zaplatila za koncesní energii, byla srovnatelná s cenou elektráren prodaných v tomtéž období, a doplňují, že závěr ohledně cenové úrovně podporuje zpráva DT a obě zprávy DS, které byly vypracovány před datem uzavření dohody o prodeji nároku na koncesní energii na dobu 50,5 roku.

(49) S odkazem na prvky pokynů Kontrolního úřadu ke státní podpoře týkající se prodeje pozemků a budov veřejnými orgány (dále jen „PPB“) ⁽¹⁴⁾ norské orgány tvrdí, že jedinou metodou, kterou Kontrolní úřad uznává pro určení tržních cen při prodeji veřejného majetku, je konkurenční a bezpodmínečné nabídkové řízení. Norské orgány zdůrazňují, že v pokynech PPB Kontrolní úřad rovněž uznává, že tržní cenu, která není ovlivněna podporou, lze stanovit na základě nezávislého odborného posudku. Norské orgány podotýkají, že zpráva DT a obě zprávy DS byly předloženy před uzavřením smlouvy na dobu 50,5 roku. Druhá zpráva DS určila hodnotu na základě „přímého průzkumu trhu“, který podle norských orgánů umožnil provést tržní test obdobný tržnímu testu v nabídkovém řízení. Norské orgány rovněž podotýkají, že konečná cena se pohybovala na horních úrovních zmíněných tří ocenění.

(50) Norské orgány dále tvrdí, že je vhodné, aby do smlouvy nebylo začleněno ustanovení o úpravě ceny, jelikož kupní cena byla zaplacená jednorázově, nikoli průběžně. Norské orgány tvrdí, že jelikož byl prodej vyrovnán formou zálohové platby – částečně v hotovosti, částečně jako příspěvek ve formě věcného plnění – obdobně jako u trvalého prodeje elektrárny, je „nepřirozené a velmi neobvyklé“ začlenit do smlouvy mechanismus pro úpravu ceny. Norské orgány navíc tvrdí, že v rámci modelu, který využívá příspěvek ve formě věcného plnění, by podle ustanovení zákona o společnostech s ručením omezeným ⁽¹⁵⁾ byla následná úprava pravděpodobně také protiprávní.

12. Přípomínky třetích stran

(51) Přípomínky k rozhodnutí 393/11/KOL vznesla jediná třetí strana, společnost NEAS (nyní Nordkraft). Společnost NEAS se v zásadě shoduje s názory norských orgánů.

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. L 137 8.6.2000 s. 28.

⁽¹⁵⁾ 1997.6.13 č. 44 Lov om aksjeselskaper (aksjeloven) („zákon o společnostech s ručením omezeným“).

II. POSOUZENÍ

1. Existence státní podpory

(52) Ustanovení čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP zní:

„Nestanoví-li tato dohoda jinak, podpory poskytované v jakékoli formě členskými státy ES, státy ESVO nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi smluvními stranami, neslučitelné s fungováním této dohody.“

(53) Z uvedeného ustanovení vyplývá, že má-li se jednat o státní podporu, musí opatření poskytovat příjemci hospodářskou výhodu. V následujícím textu Kontrolní úřad posuzuje otázku existence hospodářské výhody v daném případě.

2. Hospodářská výhoda

(54) Soudní dvůr Evropské unie uvedl, že aby bylo možné potvrdit, zda státní opatření představuje podporu, je třeba stanovit, zda přijímající podnik získá hospodářskou výhodu, kterou by za obvyklých hospodářských podmínek nezískal ⁽¹⁶⁾. Aby bylo možné posoudit existenci hospodářské výhody, Kontrolní úřad uplatňuje zásadu (hypotetického) investora v prostředí tržního hospodářství ⁽¹⁷⁾.

(55) Pokud byla dotčená transakce provedena v souladu se zásadou investora v prostředí tržního hospodářství, tedy pokud obec prodala nárok na koncesní energii za její tržní hodnotu a cena a podmínky transakce by byly pro obezřetného soukromého investora v tržním hospodářství přijatelné, transakce by společností NEAS neposkytla hospodářskou výhodu, a tudíž by v jejím průběhu nebyla poskytnuta státní podpora. Naopak by se v případě transakce mohlo jednat o státní podporu, pokud by transakce nebyla provedena za tržní cenu.

(56) Při tvorbě tohoto posouzení nemůže Kontrolní úřad nahradit obchodní úsudek Narviku svým vlastním, což znamená, že je na obci jakožto majiteli nároku na koncesní energii, aby dle vlastního uvážení zvolila způsob, jímž bude provozovat svoji činnost za obvyklých podmínek hospodářské soutěže.

⁽¹⁶⁾ Věc C-39/94 SFEI v La Poste [1996] Sb. rozh. I-3547, bod 60.

⁽¹⁷⁾ Zásada investora v prostředí tržního hospodářství je podrobněji popsána v pokynech Kontrolního úřadu ke státní podpoře, jež se týkají uplatňování ustanovení o státní podpoře na podniky vlastněnými veřejnými subjekty ve výrobním odvětví (Úř. věst. L 274 26.10.2000 s. 29).

- (57) Posouzení ceny a podmínek smlouvy mezi obcí a společností NEAS by mělo vycházet z informací, které měl Narvik k dispozici v době uzavření smlouvy. Obecně by k vyloučení státní podpory stačilo informované posouzení *ex ante*, a to i v případě, že se zpětně ukáže, že předpoklady, z nichž posouzení vycházelo, byly špatné.
- (58) V následujícím textu tudíž Kontrolní úřad posuzuje, zda Narvik jednal jako soukromý tržní investor, když uzavřel smlouvu o prodeji svého nároku na koncesní energii.
- (59) Kontrolní úřad si je vědom souvislostí, za nichž k transakci došlo. Z informací poskytnutých norskými orgány Kontrolní úřad vyrozuměl, že v době, kdy byla smlouva uzavřena, se obec nacházela v situaci, kdy potřebovala jak přístup k likviditě (aby dostala svým dluhovým závazkům), tak i kapitál, který by vložila do společnosti NEAS. Kromě toho se podotýká, že zákon o společnostech s ručením omezeným omezil možnost začlenit do smlouvy mechanismus pro úpravu ceny, je-li poskytován příspěvek ve formě věcného plnění. V roce 1999, před uzavřením dohody o prodeji v roce 2000, Narvik navíc vznikly ztráty při prodeji koncesní energie. Obec se proto rozhodla, že odprodá svůj nárok na koncesní energii na delší období, čímž zároveň dodrží svoji strategii maximalizace zisku z koncesní energie.
- (60) Norské orgány tvrdily, že by Kontrolní úřad měl být schopen vyloučit existenci výhody tím, že na dotčený případ uplatní zásady PPB. Kontrolní úřad podotýká, že ačkoli se zásady PPB nevztahují na prodej nároků na nákup koncesní energie, předepisují dvě metody, jimiž mohou veřejné orgány obvykle získat tržní cenu pro účely prodeje veřejných pozemků a budov, a tím zaručit, že při prodeji nedošlo k poskytnutí státní podpory. První metodou, již lze vyloučit státní podporu, je prodej prostřednictvím bezpodmínečného nabídkového řízení. Druhou je prodej za cenu stanovenou při nezávislém odborném hodnocení provedeném v souladu s obecně přijatými normami oceňování.
- (61) Kontrolní úřad podotýká, že prodej majetku prostřednictvím bezpodmínečného nabídkového řízení zpravidla přítomnost výhody vyloučí. A to alespoň ve skutečně otevřených řízeních, jichž se zúčastní více než jeden zájemce⁽¹⁸⁾. Nárok Narvik na koncesní energii však v rámci bezpodmínečného nabídkového řízení prodán nebyl.
- (62) Na druhé straně jak Narvik, tak společnost NEAS zadaly externím poradcům vypracování dvou posudků, jak je popsáno v bodech 26 až 29 výše. Zprávy DS1, DS2 ani AA však důkladně neobjasňují, jaká metoda je použita k ocenění hodnoty. Jelikož Kontrolní úřad nemá k dispozici další vysvětlení, nemůže posoudit, zda byla tržní hodnota oceněna v souladu s obecně přijatými tržními ukazateli a normami oceňování. Proto zastává Kontrolní úřad názor, že zprávy DS1, DS2 a AA mají při oceňování hodnoty nároku na koncesní energii omezenou váhu. Na druhé straně zpráva DT podrobně vysvětluje ocenění, která jsou v ní uvedena. Výsledky lze proto prozkoumat a ověřit. Kontrolní úřad tudíž považuje zprávu DT za nejvíce důvěryhodnou. Podle názoru Kontrolního úřadu však skutečnost, že všechny čtyři zprávy docházejí k obdobným výsledkům⁽¹⁹⁾, podporuje výsledky zprávy DT a pravděpodobně také výsledky ostatních tří zpráv.
- (63) Kontrolní úřad podotýká, že ačkoli lze mít za to, že cena určená nezávislým oceňovatelem hodnoty vylučuje existenci výhody při prodeji snadno ocenitelných běžných pozemků a budov, které již byly předmětem řady transakcí, nemusí tomu tak nutně být v případě pozemků a budov, které mají ojedinělejší vlastnosti nebo u nichž okolnosti prodeje vzbuzují pochybnosti o tom, zda odborné hodnocení odráží skutečnou tržní hodnotu majetku⁽²⁰⁾.
- (64) Jak je vysvětleno v následujícím textu, smlouvy o dodávce energie za pevně stanovené ceny, jejichž doba trvání přesahuje 6 let, jsou neobvyklé a nejsou běžné. Vzhledem k tomu, že neexistuje trh, na němž lze pozorovat
-
- ⁽¹⁸⁾ Srovnejte pokyny Kontrolního úřadu k použití pravidel státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu (dosud nebyly zveřejněny v Úředním věstníku, jsou k dispozici na internetových stránkách Kontrolního úřadu: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>), bod 68.
- ⁽¹⁹⁾ Režijní cena 120 milionů NOK, která byla dojednána pro 116,3 GWh koncesní energie, jejíž cena byla stanovena ministerstvem, je stejná jako průměrná hodnota odhadovaných rozmezí NPV popsanych ve zprávě DT (110–130 milionů NOK), jakož i ve zprávě DS2 (110–140 milionů NOK). Kromě toho je cena nad střední hodnotou rozmezí uvedeného ve zprávě DS1 (80–145 milionů NOK) a přesahuje rozmezí uvedené ve zprávě AA (71,4–117,4 milionu NOK za 115,3 GWh koncesní energie, jejíž cena byla stanovena ministerstvem).
- ⁽²⁰⁾ Nezávislé odborné hodnocení, které splňuje příslušná kritéria PPB, nelze vždy považovat za reálný odraz tržní ceny majetku nebo budovy. Viz rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 157/12/KOL o prodeji pozemku č. 271/8 vlastněného obcí Oppdal (Úř. věst. L 350 9.5.2012 s. 109), oddíl II.6.2.

srovnatelné ceny, a kvůli volatilitě cen elektrické energie je odborné hodnocení méně vhodné jakožto nástroj k určení tržní ceny u smlouvy, v níž je cena pevně stanovena na dobu 50,5 roku⁽²¹⁾.

(65) Kontrolní úřad v každém případě připomíná, že k posouzení otázky, zda smlouva o energii uzavřená veřejným orgánem poskytuje určitému podniku výhodu, lze použít test opírající se o zásadu investora v tržním prostředí, nikoli o zásady PPB, jež se týkají prodeje veřejných pozemků a budov. Skutečnost, že se na dlouhodobé smlouvy vztahuje obecná zásada investora v tržním prostředí, byl vskutku potvrzen Tribunálem ve věci *Buda-pesti Erőmű Zrt v Komise*, v němž Tribunál potvrdil přístup Evropské komise (dále jen „Komise“) ve věci týkající se dlouhodobých smluv o prodeji energie uzavřených maďarskými orgány⁽²²⁾.

(66) V uvedeném případě Komise určila hlavní postupy komerčních hospodářských subjektů na evropských trzích s elektřinou, které mají význam z hlediska analýzy, a posoudila, zda byla ujednání v daném případě v souladu s uvedenými postupy nebo zda byly smlouvy uzavřeny za podmínek, které by nebyly přijatelné pro hospodářský subjekt, který jedná čistě z komerčních pohnutek⁽²³⁾.

(67) Komise zjistila, že na evropských trzích jsou zřídka kdy uzavírány dlouhodobé smlouvy o energii, jejichž doba trvání přesahuje 6 let⁽²⁴⁾. Informace, které má k dispozici Kontrolní úřad, toto zjištění potvrzují. Proto existuje, pokud vůbec, jen málo dlouhodobých smluv o prodeji energie, s nimiž lze srovnat cenu energie prodané na období 50,5 roku.

(68) Dlouhodobé odhady budoucích cen energie však musejí provádět potenciální kupci a prodejci elektráren. A právě

z tohoto důvodu norské orgány tvrdí, že prodej nároku obce Narvik na koncesní energii by měl být připodobněn prodeji vodních elektráren. Na podporu tohoto tvrzení předložily norské orgány Kontrolnímu úřadu přezkum Pareto, který obsahuje přehled pěti vodních elektráren prodaných v Norsku v roce 2000.

(69) Norské orgány tvrdí, že jak v případě prodeje vodních elektráren, tak v případě prodeje nároku obce Narvik na koncesní energii představují prodejní ceny čistou současnou hodnotu očekávaných peněžních toků plynoucích z daného objemu výroby. Proto bude muset každý kupce či prodejce vodní elektrárny stejně jako obec Narvik a společnost NEAS ocenit hodnotu elektrárny na základě očekávaných příjmů z výroby, od nichž odečte očekávané náklady snížené o příslušnou diskontní sazbu během doby, po kterou může nový majitel danou vodní elektrárnu využívat.

(70) Norské orgány tvrdí, že pokud se upraví o určité relevantní faktory, jsou ceny pěti vodních elektráren zmíněných ve zprávě Pareto srovnatelné s cenami získanými prodejem nároku obce Narvik na koncesní energii. Kontrolní úřad v této souvislosti bere na vědomí opravné faktory uvedené norskými orgány, jak je vysvětleno v kapitole I.11 výše.

(71) U pěti vodních elektráren se prodejní ceny jedné KWh výrobní kapacity pohybovaly v rozmezí od 1,66 NOK do 1,74 NOK. Trvalý prodej majetku zvýší čistou současnou hodnotu majetku oproti prodeji nároku na nákup koncesní energie po dobu 50,5 roku, jelikož se předpokládá, že majetek bude mít po uplynutí 50,5 roku pozitivní peněžní tok. Norské orgány předpokládaly 4 % míru kapitalizace, která povede k tomu, že se prodejní cena upraví směrem dolů, a to přibližně o 10–15 %, aby bylo možné porovnat trvalý prodej s prodejem koncesní energie na omezenou dobu⁽²⁵⁾.

(72) Druhý rozdíl mezi trvalým prodejem a prodejem nároku na koncesní energii na dobu 50,5 roku se týká nákladového základu pro použití modelu NPV – celkové výrobní náklady vs. cena koncese. Norské orgány tvrdily, že typické provozní náklady včetně opětovných investic dosahují u novější elektrárny přibližně 0,05 NOK za KWh, zatímco cena stanovená ministerstvem byla v té době přibližně 0,10 NOK za KWh.

⁽²¹⁾ Kontrolní úřad navíc podotýká, že žádná ze čtyř zpráv neposuzuje hodnotu 11,3 GWh koncesní energie, jejíž cena je stanovena podle režijní ceny. Stejně tak nebylo Kontrolnímu úřadu poskytnuto nezávislé odborné hodnocení, které by oceňovalo hodnotu této koncesní energie. Norské orgány pouze vysvětlily, že cena 6 milionů NOK za tuto koncesní energii byla určena prostřednictvím vyjednávání mezi obcí Narvik a společností NEAS. Takovéto okolnosti Kontrolnímu úřadu neumožňují, aby posoudil prodej 11,3 GWh koncesní energie, jejíž cena byla určena podle režijní ceny, v souladu se zásadami PPB. Kromě toho zpráva AA nezohledňuje hodnotu výroby energie v Taraldsviku (1 GWh).

⁽²²⁾ Spojené věci T-80/06 a T-182/09 *Buda-pesti Erőmű Zrt v Komise* [dosud nezveřejněny], bod 65–69.

⁽²³⁾ Spojené věci T-80/06 a T-182/09 *Buda-pesti Erőmű Zrt v Komise* [dosud nezveřejněny], bod 68–69.

⁽²⁴⁾ Viz rozhodnutí Komise ve věci C 41/05 o státní podpoře poskytované Maďarskou republikou v rámci dlouhodobých dohod o prodeji elektriny (Úř. věst. L 225 27.8.2009 s. 53), bod 200.

⁽²⁵⁾ Vzhledem ke 4 % míře kapitalizace dosáhne skutečné snížení hodnoty přibližně 14 %.

- (73) Aby bylo možné posoudit, zda ceny za elektrárny představují odpovídající zástupné hodnoty tržní ceny dané koncesní energie, je nezbytné se podrobněji podívat na každou složku tvrzení. Posouzení provedené Kontrolním úřadem vychází z informací poskytnutých norskými orgány a z dalších veřejně dostupných informací.
- (74) V následující analýze jsou ve všech výpočtech použity pouze nominální údaje ⁽²⁶⁾.
- (75) U pěti vodních elektráren zmíněných v přezkumu Pareto se prodejní ceny za KWh výrobní kapacity pohybovaly v rozmezí od 1,66 NOK do 1,74 NOK. Ve zprávě, kterou vydala ekonomická poradenská společnost Econ Pöry a která analyzuje prodeje elektráren v letech 1996 až 2005, je průměrná hodnota transakcí v roce 2000 podle všeho o něco vyšší a podle odhadů činí přibližně 1,85 NOK. Podle téže zprávy byla v roce 1999 získána stejná přibližná cena. V souladu s tím je srovnatelné cenové rozmezí mírně vyšší než rozmezí uvedené v přezkumu Pareto. Jelikož se zpráva ECON odvolává na vyšší průměrnou hodnotu transakce než přezkum Pareto, použije Kontrolní úřad v další analýze rozmezí od 1,70 NOK do 1,80 NOK.
- (76) Druhým faktorem, který je třeba zvážit, je způsob, jímž je nutné upravit cenové úrovně, aby se odlišil trvalý prodej od prodeje na omezenou dobu, tedy na 50,5 roku. Norské orgány tvrdily, že vhodný faktor úpravy je 10–15 % na základě 4 % míry kapitalizace. Kontrolní úřad dospěl k závěru, že výběr míry kapitalizace úzce souvisí s výběrem diskontní sazby v modelu NPV. Nominální diskontní sazba po zdanění použitá ve zprávě DT byla 6,8 %, zpráva AA použila 7 %. Rovněž se podotýká, že při posuzování projektů nových elektráren ředitelství NVE použilo sazbu 6,5 % ⁽²⁷⁾. Model výpočtu založený na režijní ceně používá 6 % sazbu ⁽²⁸⁾. Na základě výše uvedených skutečností zastává Kontrolní úřad názor, že přibližná diskontní sazba, a tím i vhodná míra kapitalizace, která se uplatní při srovnání trvalého prodeje a prodeje na dobu omezenou, se pohybuje v rozmezí 6–7 %, vyjádřeno nominálně po zdanění. S ohledem na tyto úvahy se vhodná úprava hodnoty k rozlišení trvalého prodeje od prodeje na dobu 50,5 roku nepohybuje v rozmezí 10–15 %, jak tvrdí norské orgány, ale blíží se spíše rozmezí 4–5 %.
- (77) Třetím faktorem, který je třeba vzít v úvahu, je očekávaná budoucí tržní cena elektřiny. Jak je vysvětleno výše, je velice obtížné předpovědět, jaké budou ceny energie v období příštích 50 let či později. Výše popsané oceňovací zprávy, zejména zprávy AA a DT, očekávají, že tržní cena energie vyrovnaně poroste po dobu 10–20 let a poté se ceny v reálných hodnotách podle očekávání ustálí (tj. porostou pouze s očekávanou inflací) ⁽²⁹⁾. Z toho je patrné, že v dané době panovala shoda, že budoucí ceny energie v reálných hodnotách zůstanou dlouhodobě stálé a že nadále neporostou ⁽³⁰⁾. Kontrolní úřad předpokládá, že stejně nejistí byli ohledně budoucích cen energie všichni ostatní účastníci trhu, rovněž ti, kteří ve stejnou dobu, kdy docházelo k prodeji nároku na koncesní energii, kupovali či prodávali elektrárny. Proto není důvod předpokládat, že různí účastníci trhu mají přístup k výrazně odlišným informacím o odhadech tržní ceny.
- (78) Přejdeme-li od příjmů k nákladům, srovnání předložené norskými orgány zmiňuje scénář, v němž existuje rozdíl mezi peněžními odtoky za KWh u trvalého prodeje a u prodeje koncesní energie ve výši 0,05 NOK, a to kvůli očekávané ceně koncesní energie dosahující přibližně 0,10 NOK a provozním nákladům včetně opětovných investic ve výši přibližně 0,05 NOK.
- (79) Pokud jde o cenu koncesní energie stanovenou ministerstvem, konzultanti, kteří poskytovali poradenství obci Narvik a společnosti NEAS, očekávají, že ceny zůstanou v reálných hodnotách poměrně vyrovnané, což znamená, že nelze očekávat výrazný nárůst účinnosti ani značnou volatilitu nákladového základu. V zásadě se očekává, že cena koncesní energie stanovená ministerstvem poroste souběžně s inflací ⁽³¹⁾. Na základě dostupných informací zastává Kontrolní úřad stanovisko, že stejné předpoklady by učinil obezřetný investor, a tudíž v další analýze předpokládá, že nedojde k výrazným změnám v ceně koncesní energie, která je stanovena na základě režijní ceny. Ve výpočtu hodnoty koncesní energie tvoří tyto náklady relevantní peněžní odtok ⁽³²⁾.
- ⁽²⁶⁾ Nominální hodnota odkazuje na ekonomickou hodnotu vyjádřenou v jednotkách měny v daném roce. Reálná hodnota naopak upravuje nominální hodnotu tím, že odstraňuje účinky změn obecné cenové hladiny (inflace), k nimž postupem času dochází.
- ⁽²⁷⁾ Příručka NVE č. 1 z roku 2007 *Kostnader ved produksjon av kraft og varme*, k dispozici na internetové adrese: <http://www.nve.no/Global/Konsesjoner/Fjernvarme/handbok1-07.pdf>
- ⁽²⁸⁾ Údaj pochází z této knihy: Thor Falkanger a Kjell Haagenen: *Vassdrags- og energirett*, 2002, s. 349.
- ⁽²⁹⁾ Viz zpráva AA a četné zprávy, na které odkazuje.
- ⁽³⁰⁾ Viz např.: Frode Kjærland: *Norsk vannkraft – „arvesølv solgt på billigsalg“?*, 2009, k dispozici na internetové adrese: <http://www.magma.no/norsk-vannkraft-arvesoelv-solgt-paa-billigsalg>
- ⁽³¹⁾ Viz zpráva DT, oddíl 4.3.1.
- ⁽³²⁾ Kromě nákladů na dodání do sítě, ty se však budou rovnat nákladům ve scénáři prodeje elektrárny, a v analýze je tudíž lze opomenout.

- (80) Jelikož existuje řada proměnných, které mohou ovlivnit míru finančních investic v průběhu času, je třeba posoudit údaj 0,05 NOK, který kombinuje provozní náklady a náklady na opětovné investice, na základě jeho různých složek.
- (81) Za prvé, je zřejmé, že elektrárna bude vyžadovat určitou úroveň obecných provozních nákladů a nákladů na údržbu. Předpokládá se, že náklady na provoz a údržbu vodní elektrárny jsou obecně poměrně nízké a vyrovnané a pohybují se v rozmezí 0,02–0,05 NOK za KWh⁽³³⁾. Tento fakt podporují údaje o nákladech použité k určení ceny stanovené ministerstvem. V roce 2000 činila vyrovnávací platba za náklady na provoz a údržbu v rámci uvedeného modelu 0,267 NOK za KWh.
- (82) Při výpočtu čisté současné hodnoty jsou důležité také jiné peněžní odtoky. Při výpočtu ceny stanovené ministerstvem za rok 2000 byly daně vyrovnány částkou 0,021 NOK. Skutečná daň vyměřená daně elektrárně by samozřejmě závisela na zisku, ale vzhledem k tomu, že cena stanovená ministerstvem má být reprezentativní pro průměrné náklady typických elektráren v Norsku, zdá se rozumné předpokládat daňové náklady v přibližně výši 0,02 NOK za KWh.
- (83) Závěrečnou část peněžního odtoku v modelu NPV tvoří náklady na opětovné investice, které do velké míry závisí na načasování a úrovni potřeb elektrárny, pokud jde o opětovné investice. Kontrolní úřad má za to, že pro účelní účely je hospodářská životnost vodní elektrárny 40 let⁽³⁴⁾, skutečná životnost však může být delší. V mnoha případech je úroveň opětovných investic značná, a tudíž má při výpočtech čisté současné hodnoty velký význam načasování finanční investice, jak rovněž uvádí norské orgány. Pokud k opětovné investici dojde brzy v období, na které se vztahuje výpočet, je snížení čisté současné hodnoty výrazně větší než v případě, kdy k opětovné investici dojde později v období, které se vztahuje výpočet. Norské orgány však Kontrolnímu úřadu neposkytly informace o tom, jaké potřeby ohledně opětovných investic měly vodní elektrárny prodané v roce 1999 a 2000, které jsou použity jako základ pro srovnání. Kontrolní úřad podotýká, že vzhledem k jejich stáří a nejspíše citlivé obchodní povaze nejsou s největší pravděpodobností takové údaje bezprostředně k dispozici ani není snadné je získat.
- (84) Norské orgány tvrdí, že při úpravě cen dotčených vodních elektráren s ohledem na dva výše uvedené rozdíly, tedy na období a nákladový základ, je cenové rozmezí 1,66 NOK a 1,74 NOK za KWh srovnatelné s cenou získanou u koncesní energie, tj. přibližně 1,00 za KWh⁽³⁵⁾. Jak je vysvětleno výše, z informací, které má

Kontrolní úřad k dispozici, vyplývá, že průměrná hodnota transakce v letech 1999 a 2000 byla nepatrně vyšší než zmíněné rozmezí (v hodnotě přibližně 1,85 NOK). Kontrolní úřad proto srovná cenové rozmezí od 1,70 NOK do 1,80 NOK za KWh s prodejní cenou 1,00 NOK, kterou získala obec Narvik.

- (85) První úprava by spočívala v přizpůsobení cen trvalého prodeje tak, aby byly srovnatelné s cenami u smlouvy na dobu 50,5 roku. Kontrolní úřad použil 6 % míru kapitalizace, která snižuje hodnotu trvalého prodeje přibližně o 5,5 %. Srovnatelné rozmezí cen získaných při prodeji elektráren je tudíž 1,61–1,70 NOK. Tento rozdíl by musel být vysvětlen rozdílem v čistých peněžních tocích v hodnotě od 0,61 NOK do 0,70 NOK za KWh u cen koncesní energie a u provozních nákladů elektrárny, aby bylo dosaženo uspokojivého výsledku při testu, který se opírá o zásadu investora v tržním prostředí, a aby byla vyloučena podpora.
- (86) Jak je uvedeno výše, celkové provozní náklady se odhadují v rozmezí od 0,02 NOK do 0,05 NOK za KWh plus odhadovaná daň ve výši 0,02 NOK za KWh, což činí celkem 0,04–0,07 NOK za KWh. Kromě toho je třeba zohlednit opětovné investice, jejichž konečný účinek závisí na načasování a rozsahu, a je tudíž obtížné jej množstevně vyjádřit.
- (87) S ohledem na uvedené skutečnosti provedl Kontrolní úřad analýzu citlivosti u prodeje 128 GWh⁽³⁶⁾ koncesní energie na dobu 50,5 roku. Kontrolní úřad vyzkoušel různé kombinace nákladů a diskontních sazeb, přičemž nominální diskontní sazby po zdanění se pohybovaly v rozmezí od 5,5 % do 7,5 % a celkové provozní náklady mezi 0,05 NOK a 0,09 NOK za KWh, jak názorně ukazuje níže uvedená tabulka.

Analýza citlivosti		Diskontní sazba				
		5,5 %	6 %	6,5 %	7 %	7,5 %
Provozní náklady	0,05	1,60	1,46	1,34	1,23	1,14
	0,06	1,34	1,23	1,12	1,04	0,96
	0,07	1,09	0,99	0,91	0,84	0,78
	0,08	0,83	0,76	0,70	0,64	0,59
	0,09	0,58	0,53	0,48	0,45	0,41

⁽³³⁾ Příručka NVE č. 1 ze dne 2007, oddíl 4.2.3 a zpráva společnosti Sweco Grøner č. 154650-2007.1 citovaná v Ot.prp. č. 107 (2008-2009), oddíle 4.4, tabulce 4.2, k dispozici na internetové adrese: <http://www.regjeringen.no/nno/dep/oed/dokument/proposisjonar-ogmeldingar/odelstingsproposisjonar/-2008-2009/otprp-nr-107-2008-2009-4/4.html?id=569864>

⁽³⁴⁾ Příručka NVE č. 1 z roku 2007, oddíl 4.2.2, ref. 2.2.

⁽³⁵⁾ Tj. prodejní cena 126 milionů NOK vydělená 128 GWh roční koncesní energie.

⁽³⁶⁾ Kontrolní úřad použil částku 0,10 NOK jako cenu stanovenou ministerstvem a pro zjednodušení částku 0,15 NOK jako režijní cenu, viz bod 14 výše.

- (88) Výsledky se pohybují pod rozmezím 0,61 NOK až 0,70 NOK v případě, kdy jsou provozní náklady 0,09 NOK při jakékoli diskontní sazbě v rozmezí 5,5–7,5 %, nebo v případě, že jsou provozní náklady 0,08 NOK a diskontní sazba je 7,5 % nebo vyšší. V těchto scénářích je rozdíl mezi cenou koncesní energie a provozními náklady tak malý, že při výpočtu čisté současné hodnoty rozdílu výsledek nevysvětluje rozdíl mezi vyššími cenami získanými při trvalém prodeji vodních elektráren. To však platí pouze v situacích, kdy jsou provozní náklady, jsou-li do nich zahrnuty náklady na opětovné investice, o 60 až 80 % vyšší než odhadované náklady předložené norskými orgány.

3. Závěr a shrnutí

- (89) Na základě informací od norských orgánů posuzoval Kontrolní úřad otázku, zda dohoda mezi obcí Narvik a společností NEAS poskytla této společnosti výhodu. Kontrolní úřad zjistil, že čtyři odborná hodnocení mají omezenou hodnotu. S dlouhodobým vývojem budoucích cen elektřiny je spojena řada nejistot. Dlouhodobé smlouvy o energii bez ustanovení o úpravě ceny jsou neobvyklé.
- (90) Navíc není zřejmé, zda lze prodej elektrárny jako takový srovnávat s prodejem koncesní energie, jelikož trvalý prodej je konečným rozhodnutím, u kterého musí být posouzeno riziko týkající se neomezené nebo budoucí hodnoty. To neplatí při prodeji koncesní energie, u nějž se optimální délka smlouvy může z hlediska rizika a hodnoty lišit.
- (91) Kontrolní úřad však zohlednil specifické okolnosti tohoto případu včetně skutečnosti, že Narvik těsně předtím, než byla uzavřena smlouva se společností NEAS na dobu 50,5 roku, utrpěl při prodeji koncesní energie ztrátu, která byla provázena skutečností, že obec potřebovala přístup k likviditě, aby jednak zaplatila své dluhy, jednak aby mohla provést plánovanou investici do společnosti NEAS.
- (92) Právě s ohledem na tyto specifické okolnosti Kontrolní úřad přijímá tvrzení, že danou transakci lze navzdory její velmi dlouhé době trvání a nejistotě ohledně budoucích cen energie srovnat s prodeji vodních elektráren, k nimž došlo v letech 1999 a 2000. Kontrolní úřad tudíž

v tomto konkrétním případě souhlasí s tím, že ceny prodaných vodních elektráren představují odpovídající zástupnou hodnotu tržní ceny při dlouhodobém prodeji dotčených nároků na koncesní energii. Na základě důkazů, které Kontrolnímu úřadu poskytly norské orgány, a vysvětlení příslušných rozdílů se zdá, že Narvik získal cenu, která je srovnatelná s cenami při prodeji elektráren v letech 1999 a 2000.

- (93) Na základě uvedených prvků dospěl Kontrolní úřad po zralé úvaze k závěru, že když obec Narvik uzavřela se společností NEAS smlouvu o prodeji nároku na koncesní energii, jednala dle vlastního uvážení jako investor v prostředí tržního hospodářství.
- (94) Nelze tudíž mít za to, že smlouva poskytuje společnosti NEAS výhodu, a proto nedošlo k poskytnutí státní podpory ve smyslu článku 61 Dohody o EHP,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Při prodeji nároku obce Narvik na koncesní energii společnosti Narvik Energi AS nedošlo k poskytnutí státní podpory ve smyslu článku 61 Dohody o EHP.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Norskému království.

Článek 3

Pouze anglické znění tohoto rozhodnutí je závazné.

V Bruselu dne 19. června 2013.

Za Kontrolní úřad ESVO

Oda Helen SLETNES
předsedkyně

Sabine MONAUNI-TÖMÖRDY
členka kolegia

2013/775/EU:

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 17. prosince 2013 o finančním příspěvku Unie na nouzová opatření pro tlumení influenzy ptáků v Itálii, Německu a Nizozemsku v roce 2012 a 2013 a v Dánsku a Španělsku v roce 2013 (oznámeno pod číslem C(2013) 9084).....** 44

2013/776/EU:

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2013, kterým se zřizuje Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast a zrušuje rozhodnutí 2009/336/ES** 46

III *Jiné akty*

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

- ★ **Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 28/13/KOL ze dne 30. ledna 2013, kterým se po osmdesáté osmé mění procesní a hmotněprávní pravidla v oblasti státní podpory vložním nové kapitoly o krátkodobém pojištění vývozních úvěrů** 54
- ★ **Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 258/13/KOL ze dne 19. června 2013 o ukončení formálního vyšetřovacího řízení týkajícího se prodeje nároku obce Narvik na koncesní energii společnosti Narvik Energi AS („NEAS“) (Norsko)** 63

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBOURG

CS